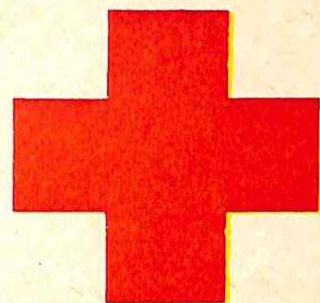
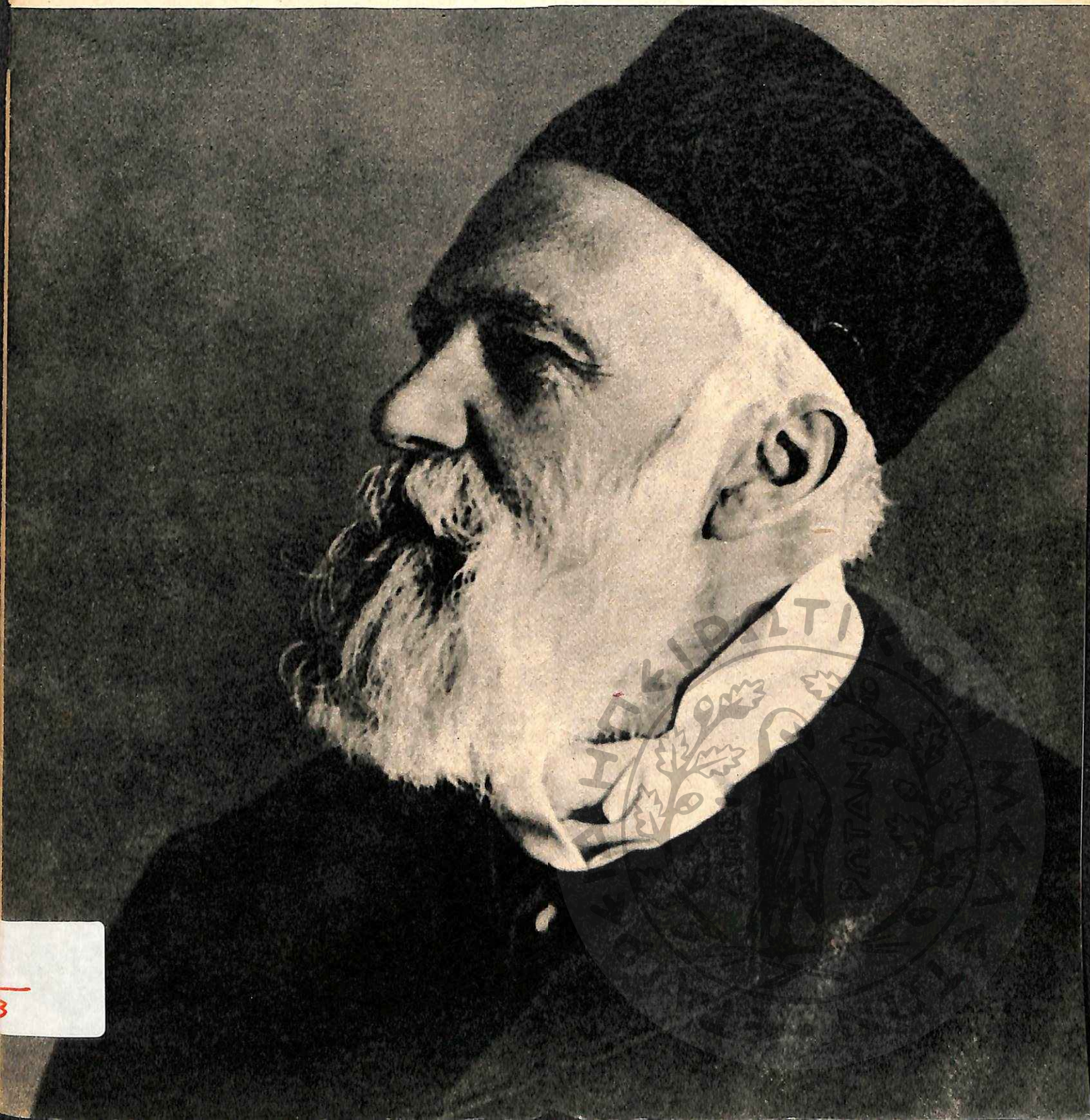

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1967

‘Ο ψαρῶς

Στίχοι: ΜΙΚ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Βάλε άργό

Μέ στοῦ λι-μα-νιοῦ ᾶ-ρα-γμέ - νη τὰ γα-λή-νια τάνε.
‘Ο-που νᾶ-ναι θά γυ-ρί - ση πρίν ὁ ἡ-λιος νά φα.

ρά. Μιά ψα-ρό-βαρκα προσ-μέ - νει τήν αὐ-
νῆ. τή βαρ-κού-λα του θά λύ - ση καί θ’ ᾶ.

γού-λα μέ χα-ρά. Κι’ ὁ ψα-ρᾶς ᾶπ’ τό κα-λύ - βι,
πλώ-ση τό πα-νί. Ἄρ-με - νί - ζεῖ ὁ λη-τή μέ - ρα

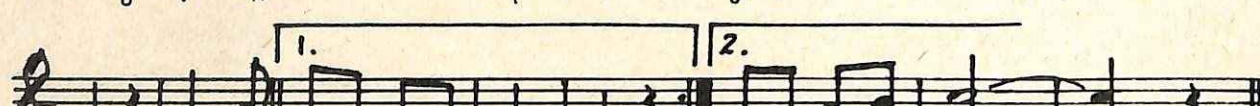
πού προ-βάλ-λει ἐ-κεῖ μα-κρυά καί στούς κλά-δους της τό
μέ τή βάρ-κα στ’ ἀνοι-χτά καί ὁ νοῦς του ἐ-κεῖ

κρύ - βει μιά πυ-κνό-φυλ-λη μου-ριά. Βράδυ, βράδυ
πέ - ρα στό κα-λύ-βι του γυρ-νᾶ.

θά γυ-ρί-ση ὦ χα-ρού-με-νη σι-γῇ καί τὰ ψάρια θά πουλή-ση

1. τῶν παι-διῶν του τό ψω-μί. 2. δῶν του τό ψω-μί.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΥΣΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΗΣ - ΜΗΤΡΟΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 22ον • ΜΑ-Ι-ΟΣ 1967 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6 : Διευθύνσεις Περιδικτοῦ : ΚΑΛΛΙΡΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ἰστορία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελ. ἡ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟῦ: Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν
ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πῶς ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς προστατεύει τὴν ὑγείαν, προλαμβάνει τ' ἀτυχήματα καὶ σώζει τὴ ζωὴ.....	2
Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: 8 Μαΐου, Παγκόσμιος ἡμέ- ρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.....	3
Β. ΚΟΥΡΙΑ: Ὁ ἐχινόκοκκος.....	4
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Ἡ ἱατρικὴ κατὰ τὸ Εἰκοσιένον.....	5
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Διάλογος γιὰ τὸν Ε. Ντυνάν.....	6
ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ: Τὸ δράμα τοῦ μικροῦ.....	7
Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Ἡ ζωηφόρος Ἀνάστασις.....	8
Θ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα.....	8
Τ. ΧΑΤΖΗΧΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων!.....»	9
Α.Κ.: Ἀνοιξιὰτικα τραγούδια.....	10
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στὸ περιθώριον τῆς Ἰστορίας.....	11
Π. ΦΛΩΡΟΥ: Ἐπιτεύξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.....	12
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ὁ ἀστερίας.....	13
Θ. ΣΠΗΛ. - ΑΧΑΙΟΥ: Μιὰ ἀκόμη ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους.....	14
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.: Εἰκόνες.....	16
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.....	20
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ.....	26
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.....	28
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.....	30
ΠΑΠΟΥΣ — ΓΙΑΓΙΑ: Ἑμμετρὲς συμβουλές.....	31
Ε. ΜΑΛΟ: Μὲ οἰκογένειαν.....	32
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ - Α.Β. - ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟ- ΠΟΥΛΟΥ: Στίχοι — Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.	
S. SPILIOTOPOULOS: How the Red Cross Protects Health Prevents Accidents and Saves Lives.....	2
C. GEORGACOPOULOS: 8th of May Red Cross Day.....	3
V. KOURIA: The echinococcus.....	4
E. P. PHOTIADIS: Medicine during the Hellenic war of Independence.....	5
A. KARANTONIS: Dialogue about Henry Dunant.....	6
SPYROS MELAS: The Pain of a Little Boy.....	7
K. PAPAPANAGIOTOU: Resurrection.....	8
T. B. KONSTANTINOU: Poem.....	8
T. HATZIANAGNOSTOU: Prose.....	9
A. K.: Spring Songs.....	10
S. PANAGIOTOPOULOS: In the Margin of History.....	11
PAVLOS FLOROS: Red Cross Achievements.....	12
N. G. DIMITROKALLIS: The Starfish.....	13
TH. SPIL: ACHAIOS: One more Nurse.....	14
H.J.R.C. GROUPS ACTIVITIES: Pictures.....	16
H.R.C. and H.J.R.C. MOVEMENT - ACTIVITIES.....	20
RED CROSS NEWS:.....	26
READERS' COLLABORATION.....	28
PUZZLES.....	30
GRANDFATHER — GRANDMOTHER: Advice in Verse.....	31
HECT. MALO: With Family.....	32
M. STASINOPOULOS - A.B. — A. PANAGIOTOPOULOS A.B.: Music - Verse in the Innercover	

ΕΞΟΦΥΛΛΟ: Ὁ ἐμπνευσμένος ἰδρυτὴς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ
σὲ προχωρημένη ἡλικία.

ΠΩΣ Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ Τ' ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ;

ΤΟ ΜΑΡΤΙΟ του 1948, η Έκτελεστική Επιτροπή του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών, που έδρευε στη Γενεύη, απέφασε να γίνεται κάθε χρόνο, σε ώριμη ημερομηνία, παγκόσμια προπαγάνδα για το έργο του Έρυθρου Σταυ-

ρου και για το ιδανικό της ειρήνης, που υπηρετείται απ' αυτόν. Για να συνδέσει αυτή την εκδήλωση με κάποιο σημαντικό γεγονός της Έρυθροσταυριακής Ιστορίας, η Έκτελεστική Επιτροπή την ώρισε για τις 8 Μαΐου, επέτειο της γεννήσεως του θεμελιωτού του Έρυθρου Σταυρού Έρρίκου Ντυνάν.

Τα τελευταία χρόνια, ο έορτασμός στρέφεται, σε όλες τις χώρες, γύρω από ένα θέμα που ορίζει ο Σύνδεσμος των Έρυθρων Σταυρών. Εφέτος το θέμα αυτό είναι: Προστασία της υγείας — Πρόληψη ατυχημάτων — Σωτηρία της ζωής.

Ποιά είναι η συμβολή του Έρυθρου Σταυρού σ' αυτούς τους τομείς; Την απάντηση μās τη δίνει το περιοδικό «Ο Κόσμος και ο Έρυθρός Σταυρός», επίσημο όργανο του Συνδέσμου των Ε. Σ., στο τελευταίο του τεύχος.

1. Ο Έρυθρός Σταυρός ενθαρρύνει την απόκτηση, στον τομέα της υγείας, χρήσιμων γνώσεων, μεθόδων και συνηθειών:

— Στη Βιρμανία, όπου σε όλα τα σχολεία γίνονται μαθήματα νοσηλείας στο σπίτι.

— Στην Ανατολική Γερμανία και στην Κίνα, όπου η διδασκαλία της υγιεινής και οι πρώτες βοή-

θειες περιλαμβάνονται στα προγράμματα του Ε.Σ.

— Στην Ίνδία και στη Δημοκρατία της Κορέας, όπου ο Ε. Σ. πολεμάει τις προλήψεις που, αιώνες ολόκληρους, τοποθετούν τους λεπρούς και τους τυφλούς έξω από την κοινωνία.

— Στο Βέλγιο, στην Πολωνία, στον Καναδά, όπου ερευνες και έξι ορμήσεις σχετικές με την υγεία δημιουργούν στον πληθυσμό όξύτερη επίγνωση σ' αυτόν τον τομέα και ευνουούν την απόκτηση υγιεινών συνηθειών από τα παιδιά.

2. Ο Έρυθρός Σταυρός επιτρέπει σε όλους να μετέχουν στον ομαδικό αγώνα για βελτίωση της υγείας.

— Στη Σοβιετική Ένωση, στο Ιράκ, στη Νέα Ζηλανδία, στο Νίγηρα, τα μέλη του Έρυθρου Σταυρού και της Έρυθρας Ημισελήνου μετέχουν σε έξι ορμήσεις έναντι της πολιταμνελίτιδας, της χολέρας, της έλονοσίας κ.λπ.

— Στο Κογκό, στη Φινλανδία, στο Λίβανο, στη Γαλλία, ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος εργάζεται για να δημιουργήσει υγιεινότερο περιβάλλον για όλους: πόσιμο νερό, υγιεινή κατοικία, καθαρούς δρόμους, αγώνα έναντι του θορύβου.

— Στην Ελλάδα, στο Λίβανο, στο Περού, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ίνδία και στην Κορέα, ο Ε.Σ. συνεργάζεται δραστήρια για την πραγματοποίηση προγραμμάτων υγιεινής.

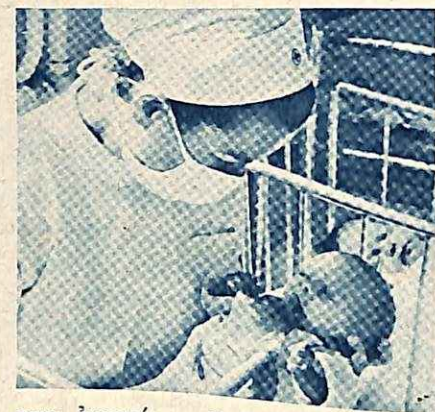
— Στη Σουηδία, στην Τσεχοσλοβακία, στην Ίαμαϊκή, στη Μεγάλη Βρετανία, τα ενήλικα μέλη και οι νέοι του Ε. Σ. βοηθούν τους πάσχοντες και άρροαστους να υπερπηδήσουν τις δυσκολίες τους.

3. Ο Έρυθρός Σταυρός συνεργάζεται με τις υγειονομικές και τις εκπαιδευτικές Αρχές για την ανάπτυξη της υγειονομικής εκπαίδευσως και της αλληλοβοηθείας.

— Στη Φινλανδία και στη Γιουγκοσλαβία οι έθνικοί Ε. Σ. Σύλλογοι συνεργάζονται με τις σχολικές

Αρχές για την ολοκλήρωση της διδασκαλίας της υγιεινής στα τακτικά σχολικά προγράμματα. Στην Ολλανδία, οι εκπαιδευτικοί υποβοηθούν ανεπιφύλακτα στην εκτέλεση των προγραμμάτων του Ε. Σ. Νεότητος για τη διδασκαλία της υγιεινής.

— Στην Ίαμαϊκή, ο Ε. Σ. και οι υγειονομικές Αρχές συνεργάζονται στενά στον γενικό προγραμματισμό της διδασκαλίας της υγιεινής. Στην Πολωνία και στη Ρουμανία ο Ε. Σ. παρέχει τη συνδρομή του στις αγωνιστικές έξι ορμή-

σεις έναντι της πολιταμνελίτιδας και της εύλογιας.

— Σε πολλές άλλες χώρες ο Έρυθρός Σταυρός και η Έρυθρα Ημισέληνος επαγρυπνούν για την υγεία της μητέρας και του παιδιού, με τη μεσολάβηση κέντρων μητρότητας και οικογενειακού προγραμματισμού (Παραγωγή και Πακιστάν). Στη Νιγηρία, στην Ολλανδία, στη Γαλλία, στην Αυστρία, στην Αυστραλία και στην Ίαπωνία ο Ε.Σ. βοηθεί και ενισχύει τους πάσχοντες και τους αναρρώνοντες.

4. Ο Έρυθρός Σταυρός καθιστά συνειδητούς τους κινδύνους.

— Στην Ολλανδία, οι νεαροί Έρυθροσταυριτες μαθαίνουν να φυλάγονται από όλα τα στοιχεία που παρουσιάζουν κινδύνους, στο σπίτι και στο δρόμο.

— Στον Καναδά, τα ημερολόγια του Ε. Σ. επισύρουν την προσοχή του κοινού στην πρόληψη θαλασσίων ατυχημάτων.

(Συνέχεια στη σελίδα 15)

ΚΩΝΣΤ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

8^Η ΜΑΪΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Σήμερα 106 Κράτη και ισάριθμοι έθνικοί Σύλλογοι του Έρυθρου Σταυρού εις κοινήν ήνωμένοι εκδήλωσιν έορτάζουν την Παγκόσμια Ημέραν του Έρυθρου Σταυρού και στρέφουν εύγνωμόνως την σκέψιν των προς τον αείμνηστον Μέγαν Ίδρυτήν αυτού, τον εύγενή Έλβετον Έρρίκον Ντυνάν, του οποίου τιμάται η 139η επέτειος της γεννήσεως.

Κατά καθιερωθείσαν από 20ετίας ήδη παράδοσιν, καθ' έκαστον έορτασμόν όρίζεται υπό του Συνέδριου των Έρυθρων Σταυρών Θέμα προς προβολήν και ανάπτυξιν.

Εφέτος το όρισθέν Θέμα αναφέρεται εις την ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ - ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Όλοι οι Έλληνες μετέχομεν εκθύμως του έορτασμού τούτου, απ' ενός μόν διότι βαθείαν αισθανόμεθα εύγνωμοσύνην προς τον Έρυθρόν Σταυρόν διά την άνεκτίμητον και συνεχή συμπαράστασιν του κατά τας έκτάκτους περιστάσεις της Πατρίδος μας, ιδίαν δε κατά την κατοχήν αυτής υπό έχθρικών στρατευμάτων, απ' άλλου διότι το θέμα συνδέεται στενάτα με τας Έλληνικας παραδόσεις και αποβλέπει εις την ύψ' όλων συνειδητοποιήσιν αρχών και τρόπων προστασίας και διασώσεως της ζωής.

Τα καθ' έκαστον έτος όριζόμενα θέματα έχουν ως γενικόν σκοπόν την κατανόσιν υπό των Λαών και την πραγματοποίησιν του νέου συνθήματος του Έρυθρου Σταυρού:

«PER HUMANITATEM AD PACEM»
(Διά του Άνθρωπισμού προς την Ειρήνην)

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός, φέρων την εύθύνην της οργάνωσεως του έορτασμού, έζητησεν όπως τελεσθή ούτος εις το Παναθηναϊκόν Στάδιον, το όποιον εύγενώς παρεχωρήθη υπό της Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων. Ηθέλησε, μετά της προβολής του άφορώντος εις την Υγείαν και την ζωήν θέματος να τονίση τον άνώτερον πνευματικόν δεσμόν όστις υπάρχει μεταξύ του συγχρόνου συνθήματος του Έρυθρου Σταυρού και του αρχαιο-

τάτου θεσμού των Ολυμπιακών Αγώνων, θεσμού όστις, άμέσως μετά τον Χριστιανισμόν τιμά την Άνθρωπότητα. Το σύγχρονον αίτημα της ΕΙΡΗΝΗΣ υπήρξε και πρό 2750 έτών ΣΚΟΠΟΣ του Ολυμπισμού. Ετέθη υπό Λαού όστις είχε ήδη συνειδητοποιήσει την έννοιαν του Άνθρωπισμού και είχε επιτύχει την «Ιεράν έκχειρίαν», ήτις πολλάκις ώδήγησεν εις την κατάπαυσιν πολυαιμάκτων πολέμων και εις συνθήκας Ειρήνης.

Ηθέλησεν επίσης ο Ε.Ε.Σ. να υπομνήση ότι και εις το αίτημα της Υγείας το Έλληνικόν Έθνος υπήρξε πρωτοπόρον, θεοποίησεν την Υγείαν και τον Άσκληπιόν και αναδείξαν τον Πατέρα της Ιατρικής Επιστήμης, τον ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ. Με αυτές τας σκέψεις, με την εύλογον υπερηφάνειαν την όποιαν αισθάνεται το Έθνος, ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός, επ' εύκαιρίαν της σημερινής Παγκοσμίου Ημέρας του, προσκαλεί τους Έλληνες και τας Έλληνίδας να προστατεύουν την υγείαν των, διότι Έθνος εις το όποιον ένδημοϋν ή επέρχονται λαοφθόροι νόσοι άπειλείται με εξαφάνισιν. Να προλαμβάνουν τα άτυχήματα, τα όποια προκαλούν τόσους θανάτους και άναπηρίας καθ' έκαστον έτος όσοι δέν έστημιώθησαν εις τους προηγθέντας πολέμους. Να σώζουν την ζωήν των και την ζωήν των συνανθρώπων των, εκπαιδευόμενοι εις την παροχήν Πρώτων Βοηθειών και προσφέροντες αίμα. Εις την εκμάθησιν των καθηκόντων τούτων το Κράτος διά των άρμοδίων Υπηρεσιών του και ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός βοηθούν πάντα θέλοντα να εκπαιδευθή.

Ας αποτελέση ή σημερινή Ημέρα την άφετηρίαν μιās Έθνικης προσπάθειας υπέρ της Υγείας των Έλλήνων και της άποφυγής άπωλειών εξ άτυχημάτων και άσθενειών. Ας αντιληφώμεν όλοι ότι ή ζωή και ή Υγεία είναι πολυτιμότερα Άγαθά. Και ούτω υγιείς, αίσιοόδοξοι και πιστευόντες εις τα εύγενή Ίδανικά με τα όποια οι Έλληνες έδημιούργησαν άφθαστον πολιτισμόν και άφθιτον δόξαν, ας βαδίσωμεν ήνωμένοι προς την πλήρη κατανόσιν του Άνθρωπισμού και δι' αυτού προς την εξασφάλισιν της επί Γης Ειρήνης.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο «ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΟΣ», ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ ΚΑΙ ΥΠΟΥΛΗ ΕΝΔΗΜΙΚΗ ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ρόλος τῆς Μαθητικῆς Νεολαίας στὴν προφύλαξι

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ Παθολογία μᾶς ἔχει διδάξει ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὅτι διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι εἰς τοὺς ἱατρικοὺς κύκλους ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι γνωστοί, ὠρισμένα νοσήματα, ἐνῶ σὲ πολλές χώρες εἶναι σπάνια, σὲ ἄλλες πάλι εἶναι συχνά. Αὐτὸ ὀφείλεται εἴτε σὲ κλιματολογικοὺς παράγοντες, εἴτε εἰς τὸ εἶδος τῆς τροφῆς, τὰς διαφορὰς συνηθείας τῶν λαῶν. Εἰς τὴν ἰδιοσυστάσιαν καὶ ἰδιοσυγκρασίαν τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ ἐπίπεδον πού βρίσκεται ἡ δημοσία ὑγεία κάθε λαοῦ, εἰς τὸν βαθμὸν τέλος τῆς πειθαρχίας τοῦ λαοῦ σχετικῶς μὲ τὴν προφυλακτικὴν καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν ἱατρῶν.

Ὡς παράδειγμα ἐνὸς τοιούτου νοσήματος φέρω τὴν ἐχίνοκοκκίαν, πού ἔχει ὡς αἰτίαν ἓνα πολὺ μικρὸν παράσιτον, τὴν «ταινίαν τοῦ ἐχίνοκοκκου». Ἡ σοβαρὰ αὐτὴ ἀρρώστια ἴσως εἰς 8-10% τῶν πασχόντων ἐπιφέρει τὸν θάνατον, εἰς πολὺν δὲ μεγαλύτεραν ἀναλογίαν καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον τελείως ἢ ἐν μέρει ἀνάπηρον, διὰ πολλοὺς δὲ μῆνας ἢ καὶ χρόνια, δίνει ἀφορμὴν εἰς ἓνα 20-25% νὰ ὑποτροπιάζουσιν «αἱ κύστεις» μετὰ ἀπὸ τὴν πρώτῃν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἢ καὶ ἀπὸ ἐπανειλημμένας εἰς τὸ μέλλον.

Ἐνῶ λοιπὸν ἡ ἀρρώστια αὐτὴ, μὲ τὸν συνηθέστερον ἐντοπισμὸν τῆς εἰς τὸ ἥπαρ (60-65% τῶν περιπτώσεων) εἶναι πολὺ σπανία στὴ Βόρειον Ἀμερικὴν, τὸν Καναδᾶν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Σουηδίαν, Δανίαν, Νορβηγίαν, Γερμανίαν, Αὐστροίαν, ὠρισμένας περιοχὰς τῆς Γαλλίας κτλ., τοὺναντίον εἶναι συχνὴ ἢ πολὺ συχνὴ στὴν Αὐστραλίαν, Νέαν Ζηλανδίαν, Ἀργεντινὴν, Οὐρουγουάην, Χιλήν, Βαλκανικὰς χώρας, Βόρειον Ἀφρικὴν, Ἰταλίαν, Σαρδηνίαν, Κορσικὴν, Κύπρον κτλ. Μετὰ τὴν Οὐρουγουάην ἡ Ἑλλάς εἶναι δυστυχῶς ἡ δευτέρη χώρα εἰς τὸν κόσμον εἰς συχνότητα, ὅπως ἀπέδειξεν ἡ ἔρευνα πρὸ ἐτῶν τοῦ Καθηγητοῦ Τοῦλ, ἐπίσης τοῦ ἀειμνήστου Μ. Μακκᾶ. Εἰς τὴν Κλινικὴν μᾶς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔχουν χειρουργηθῇ

ἀπὸ πολλὰ χρόνια 2.190 περιπτώσεις ἐχίνοκοκκου, εἶναι δὲ ἡ στατιστικὴ μᾶς αὕτη διεθνῶς γνωστὴ ὡς ἡ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου!

Ἀποτέλεσμα τῆς συχνότητος αὐτῆς εἶναι νὰ χειρουργοῦνται εἰς τὴν πατρίδα μᾶς περίπου 600-700 ἄτομα κάθε χρόνο, ἀπὸ αὐτὰ δὲ ἀρκετὰ παιδιὰ καὶ ἑφηβοί, ἀγόρια καὶ κορίτσια. Τὰ 7-8% τῶν χειρουργουμένων ἀποθνήσκουν διότι ἡ ἀρρώστια παρουσιάζει πάρα πολλὰς βαρείας ἐπιπλοκάς καὶ ἐπιφέρει, πολλὰς φορές, βλάβας ὅλων τῶν σπλάγγων.

Πολλοὶ ἀρρωστοὶ ὑποφέρουν ἀπὸ χρόνια ἢ καὶ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν, διὰ πολλοὺς μῆνας εἶναι ἀνίκανοι δι' ἐργασίαν καὶ γενικὰ ἡ ἐπίπτωσις εἰς τὴν Ἑθνικὴν μᾶς Οἰκονομίαν εἶναι πολὺ δυσμενής. Αἱ ἀπώλειαι εἰς χρῆμα εἶναι τεράστιαι καὶ ἀπὸ τὴν ἀρρώστια εἰς τὰ βοσειδῆ καὶ πρόβατα, πού εἶναι προσβεβλημένα κατὰ 29% ἢ 54%, ἀντιστοίχως χάνονται οὕτω πολλὰ ζῶα κάθε χρόνο.

Ἀπὸ τὴν ἀποψιν τῆς ἐπιδημιολογίας εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι τὸ πολὺ μικρὸν παράσιτο ὑπὸ μορφὴν σκώληκος εὐρίσκεται κατὰ χιλιάδας εἰς τὸ ἔντερον τοῦ σκύλου, ὅπου φιλοξενεῖται χωρὶς ὅμως ὁ σκύλος νὰ ἀρρωσταίῃ. Τὰ κόπρανα τοῦ σκύλου ὅστερ' ἀπὸ κάθε ἀποπάτησιν μολύνουν τὸ νερὸ, τὰ χόρτα, τὰ φρούτα, καθὼς καὶ τὰ χέρια τῶν παιδιῶν πού χαϊδεύουν τὰ σκυλιὰ εἴτε εἰς τὸ σπῆτι, εἴτε εἰς τὸ ὑπαίθριον. Ἄλλος τρόπος μολύνσεως, πολὺ συνηθῆς, εἶναι ὅταν ὁ σκύλος γλείφει μὲ τὴν γλῶσσαν τὰ ὀπίσθια του καὶ παραλαμβάνει χιλιάδες μικρὰ σκουλήκια, ὅστερα παίξει μὲ τὰ παιδιὰ, τὰ φιλεῖ καὶ τὸν φιλοῦν καὶ γενικὰ εὐρίσκεται εἰς συνεχῆ φιλικὴν ἐπαφὴν μὲ αὐτὰ καὶ τὰ μολύνει διαρκῶς. Τὰ παιδιὰ μὲ τὰ μολυσμένα χέρια των μεταφέρουν τὰ «σκουλήκια» εἰς τὸ στόμα, τὰ καταπίνουσιν, εἰς τὸ ἔντερόν τους μεταβάλλονται εἰς μικροσκοπικὰ ἀντράκια, εἰσέρχονται εἰς τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα καὶ σταματοῦν εἰς τὸ ἥπαρ ὅπου μεταβάλλονται μετὰ πολλοὺς

μῆνας ἢ χρόνια εἰς κύστεις (φούσκες) πού μποροῦν νὰ φθάσουν μὲ τὸν καιρὸ σὲ μέγεθος κεφαλῆς παιδιοῦ. Ἄλλοτε προχωροῦν εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ φθάνουν εἰς ἄλλα ὄργανα ἢ ἱστούς καὶ μέχρη τοῦ ἐγκεφάλου ἀκόμη. Ὡστε βλέπομεν ὅτι α) ἡ μόλυνσις γίνεται συνηθῶς εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν β) ὁ φορέυς ἢ ὁ μεσάζων εἶναι ὁ σκύλος, ἄρα ὑπ' αὐτὸν ἰκίνδυνος. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ 40% τῶν σκύλων εἶναι μολυσμένοι, μολύνονται δὲ τρώγοντας μολυσμένα ἥματα (σκώτια) σφαγόντων βοῶν ἢ προβάτων, τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ καίνονται καὶ θάπτονται βαθεῖα εἰς τὴν γῆν, δίδονται εἰς τὰ σκυλιὰ καὶ αὐτὸ συμβαίνει σὲ χωριὰ ἢ μικρὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὀργανωμένα σφαγεῖα.

Εἰς τὰς πολὺς πολιτισμένας χώρας πού ἀνέφερα ὁ ἐχίνοκοκκος εἶναι σπανιώτατος, αὐτὸ δὲ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ σκύλοι δὲν εἶναι μολυσμένοι, ἄρα δὲν εἶναι ἐπικίνδυνοι.

Τὸ πρόβλημα τῆς προφύλαξεως καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι πράγματι δύσκολον, πρέπει ὅμως κάποτε νὰ λυθῇ μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Κράτους (Ὑπουργείων Ὑγιεινῆς, Γεωργίας, Οἰκονομικῶν) καὶ τοῦ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος πρὸ 15 ἐτῶν — μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Προέδρου Κου Κ. Γεωργακοπούλου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Μ. Μακκᾶ — ἵδρυσε τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς πρόληψιν τῆς ἐχίνοκοκκίαν, στὴν ὁποίαν εἶχε τὴν τιμὴν νὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἰργάσθη ἀρκετὰ χρόνια καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις, συνέβαλε δὲ σημαντικὰ εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν σφαγείων συγχρονισμένων εἰς πολλὰς πόλεις ἢ μεγάλας κομποπόλεις. Τὸ ἔργον τῆς ἡτόνησε βραδύτερον, διότι τὰ μέτρα πού ἐπρότεινε, πρὸ παντός τῆς φορολογίας τῶν σκύλων καὶ τῆς ἐξολοθρευτικῆς τῶν ἀδεσπότην αὐτῶν ζώων, δὲν ἀποφασίσθησαν τελικῶς ἀπὸ τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 24)

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἡμέρας τῆς Ὑγείας

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΝ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μᾶς ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὴν ὑγείαν, τὴν ὁποίαν ὡς θεᾶν Ὑγίαν ἐλάτρευσαν οἱ πρόγονοί μας. Καὶ ἐγράψαμεν σχετικῶς. Καὶ εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο ἄς μᾶς ἀπασχολήσῃ πάλιν τὸ ζήτημα. Καὶ θὰ γράψωμεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Εἰκοσιένα.

Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἤκμαζε τότε ἡ ἱατρικὴ τέχνη, — καὶ ὡς προληπτικὴ ὡς προλαμβάνουσα τὰς ἀσθενείας, καὶ ὡς κατασταλτικὴ, ὡς καταστέλλουσα καὶ θεραπεύουσα αὐτάς. Κάθε ἄλλο. Ἡ σπουδὴ τῆς ἱατρικῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης — διότι μόνον ἐκεῖ ἠμποροῦσε νὰ τὴν σπουδάσῃς — ἦτο πολὺ δύσκολος καὶ πολὺ δαπανηρὰ. Βέβαια, μερικοὶ πλούσιοι ἢ πολὺ φιλομαεῖς καὶ θεληματικοὶ νέοι ἀντεμετώπιζαν τὸ μακρόν, κοπιῶδες καὶ ἐπικίνδυνον ταξίδι τῆς Εὐρώπης, — καὶ τὴν ἐκεῖ ἀρχαίων ἐτῶν παραμονήν. Κυρίως ἐπηγίναν εἰς πανεπιστήμια τῆς Ἰταλίας, ἰδίως τῆς Πίζας καὶ τῆς Πάδοβας. Καὶ ὅταν κάποτε ἐπιστρέψουν μὲ τὸ δίπλωμα, θὰ προτιμήσουν νὰ ἀσκήσουν τὴν ἱατρικὴν εἰς μεγάλα κέντρα τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, τὰ Ἰωάννινα. Ἐκεῖ φυσικὰ καὶ τὰ κέρδη ἦσαν μεγάλα καὶ περισσότερα σεβαστοὶ ἦσαν ἀπὸ τοὺς τυράννους. Ὀλίγοι ἐγκαθίσταντο ἁμέσως εἰς τὴν γενέτειραν. Πότε-πότε ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν γενέθλιον γῆν, ἡλικιωμένοι ὅμως πλέον ἢ καὶ γέροντες, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξύ εἶχαν πλουτίσει. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀπέφυγαν τὸ χωρὶν καὶ ἐδιέλεγον γειτονικάς πόλεις ὅπου θὰ εἶχαν καὶ τὴν πελατεῖαν τῶν πλουσίων Τούρκων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπαναστάσεως σπουδαῖον κέντρον πρὸς ἄσκησιν τῆς ἱατρικῆς ἦσαν τὰ Ἰωάννινα καὶ μάλιστα ἡ αἰλὴ τοῦ Ἀτρίου δύο ἀπὸ τοὺς πλέον ἐκλεκτοὺς ἀνδρας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὁ ποιητὴς καὶ ἐξαίρετος ἐπίσης βοτανικὸς Ἰωάννης

Βηλαρᾶς καὶ ὁ κατόπιν ἑξοχος πολιτικὸς Ἰωάννης Κωλέττης. Καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν μετὰ τῶν ἀγωνιστῶν δύο μόνον Ἕλληνες ἐπιστήμονες ἱατροὶ ὑπῆρχαν — καὶ οἱ δύο σπουδαῖοι καὶ μεγάλης εὐρωπαϊκῆς παιδείας — ὁ Θεσσαλὸς ἀρχιχανδρίτης Διονύσιος Πύρρος ὁ Θετταλὸς καὶ ὁ Πελοποννήσιος Σοφιανόπουλος. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἦλθαν καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ὅχι δὲ ὀλίγοι πρακτικοὶ ἐξεπαιδευθῆσαν ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες τούτους ἱατροῦς.

Ἀλλὰ εἰς τὰ στρατόπεδα κυρίως ἦτο φανερὰ ἡ ἀμεσὸς ἀνάγκη ἱατρῶν καὶ μάλιστα χειρουργῶν. Καὶ θὰ συναντήσωμεν πολλοὺς ἐμπειρικούς, οἱ ὁποῖοι ἐλέγοντο καὶ κομπογιαννῖται καὶ καλογιατροὶ καὶ ἄλλως πως. Τοὺς ἱκανωτέρους ἐκρατοῦσαν πλησίον των οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι ὡς ἰδιαιτέρους ἱατροὺς των, — παρείχαν ὅμως τὴν συνδρομήν των καὶ εἰς ὅσους εἶχαν ἀνάγκην. Ἀλλὰ καὶ οἱ γρηαιότεροι μαχηταὶ ἔδιδαν πάντοτε εἰς τοὺς νεωτέρους προχείρους ὁδηγίας διὰ τὴν θεραπείαν τῶν τραυμάτων. Διέθεταν παλαιὰ καὶ πολύτιμα πείρα ἀπὸ τὰς προσωπικὰς περιπτώσεις των.

Ἀπὸ τοὺς ἐμπειρικοὺς ἱατροὺς τοῦ Ἀγῶνος οἱ ἐπισιμότεροι ἦσαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Γιατράκοι, ὁ Παναγιώτης καὶ ὁ νεώτερος Ἡλίας, ἀπὸ ἰσχυρὰν οἰκογένειαν τῆς Λακωνικῆς. Καὶ ὅπως δεικνύει τὸ ἐπίθετον, ἡ οἰκογένεια ἦσεν κατὰ παράδοσιν τὴν ἱατρικὴν. Καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ Γιατράκοι ἐνθυμίζουσιν τοὺς δύο ὁμηρικοὺς ἀδελφοὺς Ποδαλείριον καὶ Μαχάονα, υἱοὺς τοῦ μεγάλου ἱατροῦ καὶ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἱατροὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ Τρωτικὰ πεδία. Ὁ δὲ πρεσβύτερος Γιατράκος, ὁ Παναγιώτης, πλὴν τῶν πρακτικῶν γνώσεων, κατεῖχε καὶ ἐπιστημονικὰς, διότι εἶχε ζήσει ἀρκετὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Φαίνεται τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν γνώσιν τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, διότι μετεχειρίζετο τὴν ρακὴν, τὸ κατ' ἐξοχὴν δηλαδὴ ἀντισηπτικὸν οἰνόπνευμα, διὰ τὴν θεραπείαν τῶν τραυμάτων. Ἡ ἱ-

κανότης του, ἰδίως εἰς τὰ χειρουργικά, ἦτο γενικῶς ἀνεγνωρισμένη, — καὶ ἀργότερα, ἐπὶ Ὀθωνος, ὁ περίφημος διὰ τὰς ἰδιοτροπίας του ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν του ἀξίαν Βαναρὸς ἱατρὸς Ραῖζερ ἐκάλει συχνὰ τὸν Ἕλληνα ἐμπειρικὸν καὶ τὸν συνεβουλευέτο.

Ἀλλὰ καὶ φιλέλληνες ἱατροὶ ἦλθαν ἀρκετοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀγῶνος. Καὶ προσέφεραν λαμπράς ὑγειονομικὰς υπηρεσίας. Οἱ περισσότεροι διεκρίθησαν καὶ ὡς πολεμισταί. Ὅχι ὀλίγοι ἐφονεύθησαν. Ἄλλοι ἀπέθαναν κατὰ τὰ ἐπαναστατικὰ ἔτη ἀπὸ τὰς κακουχίας, τὰς ἐπιδημίας καὶ τὰς ἄλλας ἀσθενείας, — θύματα τοῦ καθήκοντος ὡς Ἀσκληπιαδῶν, θύματα τῆς λατρείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι ὀλίγοι ὅσοι ὑπῆρξαν ὡς στρατιωτικοὶ ἱατροὶ κατόπιν καὶ τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα. Ἐλάχιστοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς χώρας των μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἱατροὶ ἦσαν ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι, καὶ αἱ ἀνάγκαι πολλαὶ καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν ἐξ ἴσου δυστυχῶν ἀμάχων πληθυσμῶν.

Καί, βεβαίως, τὸ στάδιον ἦτο εὐρὺ εἰς τοὺς ἐμπειρικοὺς, — ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀγύροτας. Γάλλος φιλέλλην ἀξιοματικὸς εἰς τὰ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος ἀπονημονεύματά του ἀφηγείται ὅτι κατὰ τὴν μάχην τῆς Τοιπολιτσᾶς νεαρὸς Ἕλλην στρατιώτης ἔχασε τὸ ἓνα του μάτι καὶ ἀπὸ τὴν πληγὴν ἔτρεχε συνεχῶς ὀγγόν. Ἐδεράεψε τὸν τραυματίαν κάποιος ἐμπειρικὸς ἱατρὸς τοῦ στρατοπέδου. Ἀλλὰ κατὰ τὸν Γάλλον φιλέλληνα ἔσωσε τὸν μαχητὴν μᾶλλον ἢ εὐρωστία τοῦ ὁργανισμοῦ. Ὁ ἐμπειρικὸς ὅμως ἐκούπαζε διὰ τὸ κατόρθωμά του, ἀπέκτιψε δὲ τὴν φήμην καὶ τὸσον χρόνον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ὁ ρυπαρὸς ἐκείνος ἀγύροτης περιεφέρετο πλέον ὅχι περὶ ἀλλὰ ἐπὶ ἡμῶν (δὲν ὑπῆρχαν τότε αὐτοκίνητα!) καὶ μὲ πλούσια ἐνδύματα.

Οἱ ἐμπειρικοὶ ἐπροχωροῦσαν καὶ εἰς ἀκρωτηριασμοὺς ὅταν τοῦτο ἡ-

(Συνέχεια στὴν σελίδα 24)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΡΙΚΟ ΝΤΥΝΑΝ

Ο ΚΤΡΙΟΣ 'Ανάγκυρος σάν γύριζε σπίτι του και καθόταν στο τραπέζι για τὸ μεσημεριανό φαγητό με τὴ γυναίκα του καὶ τὴν κόρη του, τὴν 'Ελισάβετ — πῆγαινε στὴν τρίτη γυμνασίον — πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη κουβέντα, εἶχε τὴ συνήθεια νὰ λέη: «'Ε, κόρη μου, πῶς τὰ πῆγες σήμερα στὸ σχολεῖο με τὰ μαθήματά σου, με τοὺς δασκάλους σου;» Αὐτὲς οἱ ἐρωτήσεις δὲν εἶναι πάντα εὐχάριστες, ποὺ παντὸς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. «'Οχι μόνο γιατί τὰ παιδιά εἶναι κουρασμένα καὶ θέλουν ν' ἀλλάξουν ἐντυπώσεις, ἀλλὰ καὶ γιατί συχνά, δὲν ἔχουν νὰ ἀναφέρουν πολὺ εὐχάριστα πράγματα στοὺς μεγάλους ποὺ τοὺς ρωτᾶν. Προτιμᾶν νὰ ξεφύγουν τὴν ἀπάντηση με μισόλογα καὶ ἀοριστίες καὶ δικαιολογίες, ἀφοῦ στὰ μαθηματικά μόλις πῆραν τὴ βάση. Σήμερα, τὰ γραφτά τους ἦταν ὅλο μουντζούρες, καὶ κᾶναν καὶ μιὰ ἀταξία ποὺ ἀνάγκασε τὸν «Κύριο» νὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Ἀλλὰ ἡ 'Ελισάβετ ἦταν καλὴ μαθήτρια καὶ πάντα κατ'εὐχάριστο εἶχε νὰ πῇ στοὺς γονεῖς της γιὰ τὰ πρῶτὰ νὰ μαθήματα. Κι ὁ πατέρας της, δὲν ἦταν κανένας σχολαστικός. Ἦξερε πολλὰ πράγματα, εἶχε διαβάσει πολὺ, καὶ συζητοῦσε εὐχάριστα. Συχνὰ μάλιστα βοηθοῦσε τὴν 'Ελισάβετ νὰ βρῇ τὴ σωστὴ ἀποψη γιὰ πράγματα ποὺ τὴν ἐνδιέφεραν, νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴ σκέψη της, νὰ προμηθευθῇ τὰ κατάλληλα βιβλία καὶ νὰ τὰ συμβουλευθῇ ὅταν εἶχε νὰ ἐκτελέσῃ καμμιά «εἰδικὴ ἐργασία», καμμιά ἐκθεση γιὰ μεγάλους δικούς μας ἢ ξένους ἀνθρώπους.

— Λοιπόν, 'Ελισάβετ, πῶς πῆγαν σήμερα τὰ μαθήματα;
— Δὲν θὰ εἶχα τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸ νὰ σᾶς πῶ, ἂν ὁ Κύριος δὲν μᾶς μιλοῦσε γιὰ ἕναν σπουδαῖο ἄνθρωπο, τὸν Ἑρρίκο Ντυνάν. Ἦταν, λέει, μεγάλος φιλόσοφος. Μᾶς εἶπε νὰ διαβάσουμε ὅ,τι μπορούμε γι' αὐτὸν καὶ νὰ γράψουμε μιὰ ἐκθεση. Μᾶς ἔδειξε καὶ μιὰ προσωπογραφία του.

— Μόνο αὐτὰ σᾶς εἶπε;
— Ναί, γιατί, εἶπε ὁ Κύριος, πῶς πρέπει ἡμεῖς νὰ φάξουμε νὰ βροῦμε τί ἦταν ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Θὰ μὲ βοηθήσῃς πατέρα;

— Καὶ πότε σὲ ἄφησα ἀδοήγητη; Μετὰ τὸ φαγητό, θὰ φάξουμε μαζί στὴ βιβλιοθήκη μου. 'Ελπίζω κατὶ νὰ βροῦμε, ἂν καὶ δὲ θυμᾶμαι τώρα καλά! 'Οστόσο... δὲ μοῦ λές παιδί μου, πῶς σοῦ φάνηκε ὁ Ντυνάν ἀπὸ τὴν εἰκόνα του;

— 'Ω, σάν παπούς ἢ σάν παπᾶς! Ἦταν μπροστά μου, ζωντανός, θὰ ἔστυβα νὰ τοῦ φιλοῦσα τὸ χέρι!

— Ναί, θὰ ἄξιζε παιδί μου, ὅλος ὁ κόσμος νὰ φιλοῦσε τὸ χέρι αὐτοῦ, ποὺ τόσο καλὸ ἔκαμε στὴν ἀνθρωπότητα: Ἦταν ἀπὸ τὰ λίγα χέρια ποὺ στήριξαν τὸν ἄνθρωπο στὴ ζωὴ, ἀντὶ νὰ τὸν σπρώξουν σὲ δρόμους καταστροφῆς, ὅπως κάνουν τόσα ἄλλα.

— Αἰφὺ ἔκαμε τόσο καλὸ στὸν κόσμο ὁ Ντυνάν, πατέρα, γιατί τὰ μάτια του ἔχουν τόση λύπη; 'Ετσι μοῦ φάνηκε στὴ φωτογραφία του...

— Γιατί, παιδί μου, αὐτὰ τὰ μάτια προσηλώθηκαν πάρα πολὺ στὸν ἀνθρώπινο πόνο! Ἡ ψυχὴ τοῦ Ντυνάν ἦταν πλασμένη ἀπὸ τὴν οὐσία τοῦ Χριστοῦ! Γι' αὐτό, ἐκεῖνο ποὺ πρόσεξε πρὶν ἀπ' ὅλα, δὲν ἦταν ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς, τὸ εὐχάριστο θέαμά της, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔτυχε νὰ πάσχῃ σωματικὰ μέσα στὴ ζωὴ, ὁ ἀρρωστος ποὺ δὲν ἔχει περιθάλψη, ὁ φτωχὸς ποὺ ἄξαφνα τοῦ καίγεται τὸ καλὺθι καὶ μένει ἄστεγος, ὁ τραυματίας ποὺ κανεὶς δὲ σκύβει νὰ τὸν βοηθήσῃ στὸ πεδίο τῆς μάχης, ὁ ἀκρωτηριασμένος ἀπὸ ἕνα δυστύχημα ποὺ ἔχασε πολὺ αἷμα καὶ πρέπει νὰ τοῦ χύσουν στίς φλέβες καινούργιο γιὰ νὰ σωθῇ, ὁ ἐξόριστος, ὁ πρόσφυγας, ἐκεῖνος ποὺ τὸν χτύπησε ὁ σεισμός, ἡ πυρκαγιά, τὸ θῦμα ἢ τὰ θύματα τῶν ναυαγίων! Γιατί, παιδί μου, οἱ κοινωνίες ὅσο κι ἂν εἶναι ὀργανωμένες, ἔχουν πλευρὲς ἀνοικτές σὲ πολλὰς ἀπροσδόκητες συμφορές! Καὶ οἱ συμφορὲς αὐτὲς χτυπᾶν περισσότερο τὸν ἀδύνατο καὶ τὸν ἀπροσπάτετο! Αὐτὸν κοίταξε πῶς ν' ἀνακουφίσῃ ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, πῶς νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν πόνο καὶ νὰ τὸν ἀποδώσῃ γερὸ στὴ δημιουργικὴ ζωὴ! Γι' αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο του μεγάλο. 'Επλασε ἕνα ἔργο ποὺ διάρκεσε, διαρκεῖ καὶ ὁλοένα μεγαλώνει! Ὁ Ντυ-

νάν, δὲν εἶναι ἕνας εὐεργέτης τοῦ παρελθόντος, 'Ελισάβετ! Εἶναι εὐεργέτης ποὺ αὐτὴ τὴ στιγμή εὐεργετῇ μυριάδες πάσχοντες...

— Ζῇ πατέρα ὁ Ντυνάν;

— 'Οχι παιδί μου! Δὲ ζῇ σάν ἄτομο! Πέθανε τὸ 1910! Μὰ ζῇ σάν ἀνθρώπινη δύναμη, μ' αὐτὸ ποὺ δημιουργεῖ! Δὲν ἔχεις δὴ ἡ διαβάσει «'Ελληνικὸς Ἑρμῆς Σταυρός», δὲν ἔχεις ἀκούσει γιὰ τὸν «Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν», γιὰ τὰ «Κέντρα Αἱμοδοσίας»; 'Ὅλ' αὐτὰ, εἶναι ὀργανώσεις ποὺ σ' ὅποιον τίς ἐπικαλεσθῇ — καὶ βέβαια τύχη νὰ βρίσκεται σὲ ἄμεσο κίνδυνο ἢ ζωὴ του γιὰ ὅσα σοῦ εἶπα πρὶν — τοῦ προσφέρουν τίς πρῶτες βοήθειες, τίς βοήθειες ποὺ ἀνακουφίζουν: αἷμα, τροφίμα, στέγη, χρήματα, παρηγοριά! Λοιπόν, ὅλ' αὐτὰ, εἶναι ἀποτελέσματα καὶ ἀναπτύξεις τοῦ ἔργου ποὺ πρωτομελίσωε ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν καλλιεργώντας με πάθος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλοβοήθειας ὅταν ἔδω καὶ τόσον καιρὸ, στὸ 1864, ὅστερ, ἀπὸ μεγάλες καὶ ἀκούραστες προσπάθειες, ἔδρυνε τὸν «Ἑρμῆς Σταυρός». Ὁ «Ἑρμῆς Σταυρός», ποὺ τὸ κέντρο του εἶναι στὴ Γενεύη τῆς Ἑλβετίας, τὴν πατρίδα τοῦ Ντυνάν, εἶναι πᾶς διεθνὴς ὀργάνωση. Ἐχει διακλαδώσεις σ' ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου — γι' αὐτὸ καὶ εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ὕλική του δύναμη! Ὁ «Ἑρμῆς Σταυρός», εἶναι σήμερα τὸ πιὸ ἰσχυρὸ μέσο προστασίας ποὺ διαθέτει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ πιὸ ἀπροσδόκητα δεινὰ καὶ πρὸ παντὸς τὰ δεινὰ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τίς συνέπειες τῶν πολέμων! Γιατί αὐτὲς οἱ συνέπειες οἱ τόσο ὀλέθριες, ὠδήγησαν τὸν Ντυνάν στὸ φτωχὲν δρόμο ποὺ ἀκολούθησε...

— Ἦταν Ἑλβετός;

— Ναί, καὶ γεννήθηκε στὰ 1828, σὲ μιὰ χρονιά ποὺ ἡ Ἑλλάδα πολεμοῦσε ἀκόμα γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία της. Ὁ Ντυνάν, ποὺ ἦταν σπουδαῖος λόγιος καὶ συγγραφεὺς, σπρωγμένος ἀπὸ τὴ φιλόδοξη φύση του, εἶχε παρενρεθῇ στὴν πολεμικὴ σύρραξη τῶν Γάλλων καὶ τῶν Αὐστριακῶν στὴν 'Ι-

(Συνέχεια στὴ σελ. 15)

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥΛΗ

Η ΓΙΑΓΙΑ ἐτινάχθη ἐπάνω.

— Μπα, τροσομάρα μου!...

Αἱ ρυτίδες, ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ πτερύγια τῆς μύτης πρὸς τὸ σαγόνι, διεστάλησαν ἐκπληκτικῶς, εἰς τὰ βαθιά της γαλάζια μάτια, πίσω ἀπὸ τὰ γυαλιά τῶν αὐτιῶν, ἐξωγραφίσθη ἀνησυχία, ἡ πλάκα τὸ σαποῦνι τῆς ἔπесен ἀπὸ τὰ χέρια, ἐπέταξε τὸ ροῦχο ποῦτριβε στὴ σκάφη, κ' ἐβγήκεν ὡς ἄνεμος ἀπὸ ἀπὸ τὴν πόρτα. Ὁ κόκκορας τῆς αὐλῆς, μετὰ λειρὶ πίπτον κουτσαβάκικα, ὡς φέσι ἀσίκη τῆς φρουρᾶς, καὶ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροῖσου εἰς τὴν οὐρανὸν, ἐφαντάσθη, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ αἰώνιου ζητήματος τῶν ἀκαθαρσιῶν του κ' ἐτράπη πάλιν εἰς φυγὴν, με κραυγὴν κινδύνου: Κότ-κότ-κότ-κότ!... Καθαρὰ παρεξήγησις. Δὲν ἐπρόκειτο τώρα περὶ αὐτοῦ. Ἡ γιαγιά εἶχε ρίξει πρῶτα τὴ ματιά της εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἰσογείου κατοικίας, ὅπου φιγουράρει ὁ παλαιὸς κομὸς, ἡ λάμπα μετὰ θάμβη ἀμπαζούρ, τὴ φουρκέτα καὶ τὸ χάρτινο τριαντάφυλλο (δὲν τὴν ἀνάβουν ποτέ, εἶναι ὡς κάτι ἀπιστεύτως πολὺτιμον, γιατί τὴν ἔχουν;) ἐκοίταζε κατόπιν τὴν θέσιν, ὅπου ἔπαιζε ὁ μικρὸς πρὸ ὀλίγου, κι ὅταν ἐβγαίνεν, ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς μάντρας, ἐφώναξε: «Τὸ παιδί!...».

Τὰ πάντα ἦσαν πρᾶγματι ἐν τάξει, κάτω ἀπὸ τὴ μικρὴ γαζία: Τὰ περίεργα χρωματένια κάστρα, τὰ παλαιὰ τενεκεδένια κοντιὰ σαρδελλῶν, μιὰ κουβαρίστρα καὶ μάλιστα ἕνα μικρὸ στεφάνι ἀπὸ βαρέλι. Ὁ Λάκης ὅμως, ὁ τοσοδούλης, ὁ μπόμπιρας, μετὰ τὴ μεγάλη ξανθὴ κεφαλή, τὴν πλατσουδερὴ μύτη καὶ τὰ ἔξυπνα μάτια, εἶχε ἐξαφανισθῇ. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ. Ὁ διαβολάκος αὐτός, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἄρχισε νὰ περπατῇ, κατελήφθη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ παραφροσύνῃ τῶν κάτω ἄκρων. Ἡ συνοικία στέλνει ὀπισθεν τοῦ ὁλόκληρον καταδιωκτικὸν ἀπόσπασμα. Τῆς δὲ γιαγιάς, τῆς καμμένης, τῆς πηγαίνει τὸ στόμα στὸ αὐτί. Διότι στὸν κόσμον δὲν ἔχει ἄλλον ἀπ' αὐτὸ τὸ παιδάκι. Καὶ ὁ Λάκης ὁμοίως: Δὲν ἔχει ἄλλον ἀπ' αὐτήν. Ἡ μητέρα του, κόρη τῆς γριάς, ἀπέθανεν, στὴ γέννα, ὁ πατέρας του ἔπесен εἰς τὴν μάχην. Καὶ ὁ μικρὸς δὲν ἔχει ἄλλα χέρια νὰ τὸν χαϊδέψουν, ἀπ' αὐτὰ τ' ἀδύνατα καὶ ὀστεωδῆ, τὰ ὅποια ὅλη τὴν ἡμέρα ξενοπλένουν, γιὰ νὰ τὸν θρέψουν. Ἡ γιαγιά τοῦ χρησιμεύει ὡς πατέρας, ὅχι μόνον ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην: «Ὅτι τῆς τραβᾶ τὰ μουστάκια (διότι ἔχει). Με μίαν λέξιν τὸν λατρεύει, με τὴν τρυφερότητα ἐκείνην τῆς ζωῆς ποὺ σβήνει πρὸς τὴν ἄλλην ποὺ μόλις βλαστάνει. Ἄν ὁ βίος της δὲν εἶναι μαῦρος ὡς κατράμι, τὸ χρεωστεῖ σ' αὐτόν. Ἐνα χαμόγελο, ἕνα λογάκι δικό του καὶ ξεχνᾶ ὅλα τὰ πάθη της: Τὴν κόρη ποῦχασε, τὸ γαμ-πρό της, τὸν ἄντρα της, τοὺς ἀφορήτους κόπους τοῦ καθημαρινοῦ της ἁγῶνος. Τὸν πλένει, τὸν κτενίζει, τὸν ταΐζει, τὸν ντύνει «σάν πριγκιπόπουλο», τὸν χορεύει, τὸν τραγουδάει. Ὅλα γίνονται θωπεῖα πέριξ του.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἄθλιος, φεύγει. Μὰ γιατί; Τί τὸν πιάνει;... Ξέρω κ' ἐγώ; Φαντασία: Πίσω ἀπὸ τὴ

μάντρα, μετὰ τὴ σκάφη καὶ τίς αἰώνιες σαπουνάδες, εἶναι ὁ μέγας, ὁ ἀχανὲς κόσμος. Διατηρεῖτε τὰς ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν σας χρόνων; Ἐνθυμεῖσθε τί κολοσσαῖον πρᾶγμα σᾶς ἐφαίνετο καὶ τὸ τελευταῖο παλιοσοκάκι; Καὶ τί ἐκπλήξεις, τί θελκτικά, τί νέα καὶ ἀγνωστα πράγματα!... Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ μικρὸς ἐπρόβαλε τὴν κεφαλήν του, ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐλόπορταν εἰς τὸν δρόμον, δὲν ἔχει μαζεμούς. Κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἀποδημητικὸν πόθον τοῦ Μάρκου Πόλο καὶ τοῦ Βάσκου δὲ Γάμα. Ἐννοεῖ νὰ μεταναστεύῃ. Ἐχει τὸ αἶσθημα δεσμώτου, καταδίκου, ὁ ὅποιος ἄλλην σκέψιν δὲν ἔχει ἀπὸ αὐτὴν: Νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τῆς φρουρᾶς γιὰ νὰ δραπετεύσῃ. Ἀρκεῖ νὰ λησμονηθῇ γιὰ μιὰ στιγμὴν ἡ γιαγιά, ἐκεῖ ποὺ ἀνεβοκατεβάξει ρυθμικῶς τοὺς ὤμους, ἐπάνω στὴ σκάφη, καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ συλλογίζεται τὰ περασμένα, τὸ μακαρίτη με τίς μπότες, τὸ καμτσίκι, τὰ μεθύσια, τὸ βλαστημίδι, τὸν ἀραμπᾶ ποὺ «τοὺς τὸν ἔκαναν κατὰσκηση», τὸ σπιτάκι ποὺ «ἀποθήκεψαν» κ' ὕστερα τὸ πούλησαν, γιὰ νὰ βρῇ ὁ Λάκης καιρὸ — φράστ!... νὰ τὸ στρίψῃ.

Τὴ μιὰ φορὰ τὸν ἐπιασαν πέντε δρόμους παρακάτω, ἐν μέσῳ παρέας ἐκ μικροσκοπικῶν, οἱ ὅποιοι τὸν ἔκαναν ἄλογο. Τὰ ὀπίσθια του δεινῶς ἐκακοποιήθησαν τότε ἀπὸ τὴν γιαγιά. Ἀλλὰ δὲν εἶχαν σβῆσει ἀκόμα τὰ τοιμήματα καὶ ὁ φίλος ἐδευτέρωσεν. Αὐτὴν τὴ φορὰ εἶχε ἀγκυροβολήσῃ ἐνώπιον ἐνὸς ταβλᾶ με παστέλι. Τὰ τρυφερά του μέλη ἐγνώρισαν τώρα τὰ κεντήματα τῆς καρφίτσας. Δὲ βαργέσθε! Οὐδεὶς ἦρας τοῦ Μοντεπαῖν ἔχει δραπετεύσει τοσάκις. Ἀλλ' αὐτὴ του, ἡ τελευταία, μοῦ φαίνεται ἀπόδρασις κάπως δικαιολογημένη. Μὰ ἦτο ζωὴ αὐτὴ; Ἐκεῖ κάτω, στὸν ἄλλο δρόμο, στὸ χαρτοπωλεῖον τί πράγματα, σᾶς παρακαλῶ! Μιὰ φούσκα τόσο μεγάλη, πιὸ μεγάλη κι ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Λάκη, γυαλιστερὴ καὶ πράσινη, γεμάτη ποὺς ξέρεῖ με τί, καραγκιοζάκια ποὺ κάνουν τοῦμπες, ἀλογάκια, σιδερόδρομοι, σάλπιγγες, τοῦμπανα, στρατιωτάκια κ' ἕνας φα σουλῆς ποὺ κλείνει τὰ χέρια του καὶ κτυπάει δυὸ τενεκεδάκια. Κι αὐτόν, τὸ Λάκη, ὁ ὅποιος τὰ εἶδε ἀντίπροχθες, ποὺ περάσανε μετὰ τὴν γιαγιά, δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ κἀνῃ βῆμα! Δὲν τὸν ἀφήνουν οὔτε νὰ τὰ ἰδῇ! Τὸ σκάς ἢ δὲν τὸ σκάς;

Ὁ φουκαρὰς συνελήφθη, ἐνῶ ἐχάριεν ἐμπρὸς εἰς αὐτὰ τὰ ἐξάσια πράγματα. Πρὶν βάλουν χέρι ἐπάνω του, ἄρχισε νὰ κλαίῃ σπαρακτικώτατα. Ἰκέτους τὴν γιαγιά του νὰ τοῦ τ' ἀγοράσῃ ὅλα: Τὸν ἀπῆγαγεν ἐν σιωπῇ, ἐνῶ αὐτὸς κλωτσῶσε τὸν ἄερα. Τὰ μάγουλά του καὶ ἡ πλατσουδερὴ του μυτίτσα ἐμύσκεισαν στὰ δάκρυα. Ὁ προῦπολογισμὸς τῆς γριάς δὲν ἀντέχει δυστυχῶς εἰς τὰς πολυτελείας αὐτάς. Ἀλλωστε δὲν ἔχει ἀκόμη πληρωθῇ, αὐτὴ τὴν τελευταία πλῆσθ! Σᾶς παρακαλῶ, ἂν συναντήσετε, στὸ χέρι της, αὐτὸν τὸν ὀρφανούλη, στὸ μεγάλο δρόμο μετὰ τὰ παιγνίδια, πάρτε του ἕνα φα σουλῆ — ἕνα μεγάλο φα σουλῆ ποὺ νὰ κλείνῃ τὰ χέρια. Γιατί φοβοῦμαι πολὺ ὅτι θὰ δώσῃ γι' αὐτόν ἡ γριούλα τοὺς κόπους μιᾶς ὁλοκλήρου μαρτυρικῆς ἐβδομάδος.

“Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ,”

ΟΙ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΕΣ ἀναδιπλώνονται στην ιδεατήν ἀνέμη τῆς αἰωνιότητος καὶ οἱ ἄνθρωποι προσάγουν ἐξακολουθητικὰ «μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην» εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, πού ἡ ἀπουσία τους γίνεται ὀδὸν καὶ περισσότερον αἰσθητή. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀρουραῖοι τῶν παθῶν τους. Οἱ ραμνοειδεῖς πυγμαῖοι ψυχικά. Οἱ καζόντες βάτραχοι! Οἱ χρυσοκάνθαροι! οἱ αἰώνιοι Φαρισαῖοι! Τί κι ἂν λέγωνται Χριστιανοί; Τὸ σχῆμα δὲν ἔλλαξε τὸ ἐσώτερον εἶναι τους. Ἦσαν πάντα καὶ μένουν πάντα Φαρισαῖοι. Ἄν ξανακατέβαιναν ὁ Χριστὸς θὰ τὸν ξανασταύρωναν, δίχως δισταγμό. Κι ἂς ξανάβλεπαν οἱ τυφλοὶ, ἂς ξανακαθαρίζονταν οἱ λεπροί, ἂς ξαναγαλήνευαν οἱ δαιμονισμένοι κι ἂς ξαναανασταίνονταν οἱ νεκροί. Πόσοι ἐλειάνθηκαν καὶ πόσοι ἀνακαινίστηκαν ἀπὸ τότε; Καμμιά ἄξια λόγου ἐσωτερικὴ ἐπεξεργασία. Σὲ ἀνατροχασμὸν ἡ ὁμορφιά τῆς ἀνθρωπιάς καὶ ἡ ψυχικὴ γενναιότητα. Ψηλά καὶ χαμηλά — ὅπου κι ἂν στέκωνται — ἐβλεποφλοῦν. Ὁ ρυθμὸς πληθαίνει καὶ πηχτώνει μέσα τους. Τί κι ἂν ὑψώνωνται φωνὲς καὶ «ρήγνυνται» καρδιὲς σ' ἐλεγχὸ τῶν παράνομων καὶ ἐνίσχυση τῶν παρανομιῶν; Μηδὲν τὸ ἀποτέλεσμα. Οἱ Βαραββάδες πάντα ἀφήνονται ἐλεύθεροι καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι ἀσταμάτητα δικάζονται καὶ καταδικάζονται. Ξεφυχαίνει πάντα ἐπὶ ξύλου «σαρκὶ πηγνυμένη» ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεοκτόνων πολλαπλασιάζεται. Ὅλοι σκοτώνουν τὴν ψυχὴ, τὴν εὐγενέστερη μοῖρα τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἐμπτισμοί, τὰ ραπίσματα, οἱ κολαφισμοί, οἱ ἀπειλές, οἱ ὀνειδισμοί, οἱ κάλαμοι, οἱ σπόγγοι μὲ τὸ ὄξος, οἱ ἥλοι, οἱ λόγχες καὶ οἱ σταυροὶ ἐπαναλαμβάνονται σ' ὅσους ἀσχοῦν τὴν ἀρετὴ, καθελώνουν τὴν ἐσωτερικὴ τους ἐλευθερίαν καὶ φαρμακώνουν θανάτῳ τὴν ἐφεση γὰρ τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ τὴν εὐκρίνεια. Ἡ φάρμακὸς τῆς κακίας εἶναι γεμάτη ἀπὸ Πάρθια βέλη. Τὸ πῦρ πνίγει τὴν κάθε αἰσθησὶ. Τὸ λογικὸ ἀναδύεται βρώμικο. Ἡ ἀθεΐα ἔχει γίνεῖ σύστημα. Ὅλα τὰ ἰδανικά κηρύχονται σὰν ξεπερασμένα. Τὰ συμ-

βολα σείονται. Τὰ ἰδεώδη βάλλονται. Τί κι ἂν οἱ πύραυλοι αὐλακώσουν τὸ διάστημα; Μπορεῖ οἱ ἀστροναῦτες νὰ φτάσουν ὥς τοὺς ἀστερικοὺς κευθμῶνες. Μπορεῖ νὰ συναντήσουν ἀνθρώπινα ὄντα κατὰ τὰ διαπλανητικὰ τους ταξίδια οἱ ταξιδιώτες τοῦ Σύμπαντος. Μπορεῖ ἀκόμα νὰ δημιουργήσουν ἀποικίες στοὺς Γαλαξίες. Τί βγαίνει; ποῖο θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα; Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι ἄθλια καὶ δυστυχημένα ὄντα, γιατί δὲν ἐξερεύνησαν τὸν ἐσωτερικὸν τους κόσμον. Γιατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν ἑαυτὸν τους. Γιατὶ δὲν τὸν ἔλλαξαν. Γιατὶ ἡ ἀγάπη δὲν ἀνθίσει στὰ ἐσώτερα τους. Τὸ μυστήριον τοῦ Σύμπαντος, ὅσο θὰ τὸ ἐρευνῶμε γιὰ νὰ τὸ ἐξιχνιάσουμε τόσο καὶ θὰ μεγαλώνῃ. Τὸ βάρος τῆς θεϊκῆς σοφίας καὶ οἱ πηγές τῶν ἐγκάτων μας δὲν θὰ ἐξερευνηθοῦνε ποτέ. Ὅσο κι ἂν ἐκταθῇ ἡ γνώση, τὰ βάθη τῶν ψυχῶν θὰ βυθίζονται στὸ ζόφο δίχως τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα τους. Ἡ ὀλέθρια σπεῖρα τῶν Φαρισαίων θὰ πασχίζῃ νὰ μολύνῃ τὰ ἄδυστα τῶν ἀδύτων.

Οἱ κάλαμοι τῶν ἀποφάσεων παρὰ κριτῶν ἀδίκων θὰ βράφονται, καὶ οἱ ἀνεξίκακοι θὰ καρφώνονται στοὺς ματωμένους σταυροὺς τους, μόνο καὶ μόνο γιατί θὰ ἀκολουθοῦν τὰ βήματα τοῦ Ναζωραίου. Οἱ μοχθηροὶ θὰ κυριαρχοῦν καὶ οἱ ὀχιές καὶ οἱ σκορπιοὶ θὰ προβάλλουν ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀδικίας. Τῆς ἀδικίας, πού ὑψώνεται πέλαιγο πόνου. Οἱ λύκοι ἔμειναν λύκοι καὶ οἱ κοινωνίες ζούργια, ὅπως πάντα. Ἡ ἀλήθεια ὅμως καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ θὰ θριαμβεύσουν στὸ τέλος. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς διεστραμμένους ἀεγχελάσεται ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Σήμερον καλῶσι κατὰ τῶν «καθάρων τῇ καρδίᾳ» γλώσση δολία καὶ κυκλώνουν αὐτοὺς (ἀλόγοις μίσους). Αὐρίον θὰ πληρώσουν μὲ ὀδύνῃ τὴν ἀδικίαν των. Οἱ ἄδικοι εἰς τὸ τέλος καταστρέφονται. Ταπεινῶνται πάντες οἱ λογιζόμενοι κακὰ ὑπὸ τὴν Γῆν ζωγραφίζοντας τοῖς ἄνθεσι. Μόνον τοὺς πτωχεύσαντας σφόδρα τῇ καρδίᾳ θὰ προκαταλάβουν οἱ οἰκτιρμοὶ τοῦ Κυρίου, διότι τὸ ἔλεός του εἶναι ἀνείκαστον. Οἱ

«Βόσκε τὰ ἀρνία μου»

Ὅλοι γνωρίσαν τὸν Ἰησοῦ, καὶ θάρρος κανεὶς δὲν εἶχε τοῦτον νὰ ρωτήσῃ, ποῖος εἶσαι σύ, χαρούμενοι ἔχουν ζήσει στιγμὲς νοσταλγικές, καὶ μόνο βάρος

στὸ στήθος νιώθει ὁ Πέτρος, πού κουρσάρους παιδίσκη εἰς ἀνθρακιά τόχει στερήσει τὴν ἡσυχία, χωρὶς πτερὰ γλάρου στὴν ἄμμο περπατώντας πιά νὰ ζήσει.

Μὰ Αὐτὸς «καρδίας καὶ νεφρὸς πού ἐτάζει» τρεῖς τὸν ρωτᾷ, «τί τρεῖς κι αὐτὸς ἡρνήθη, «Πέτρο φιλεῖς με;» Ναί, Κύριε, τὸ ξέρεις

τρεῖς τοῦ ἀπαντᾷ. Τότε βόσκε ἀπλόηθη, τὰ ἀρνία μου, στὸ γῆρας θὰ ὑποφέρῃς πρὸς δόξαν μου σταυρὸ ὅπως σοῦ ταίριαζει.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ἐπηρμένοι θὰ ζημιωθῶσι, διότι «ἐνεπήγησαν εἰς ἵλιν βυθοῦ». Οὐδὲν πικρότερον τῆς ἀδικίας...

«Θάμβος ἦν κατιδεῖν τὸν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ποιητὴν ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, δν θεωροῦσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο φόβῳ. Φόβῳ καὶ τρόμῳ ἁλλοιοῦται πᾶσα καρδιά, αἰσθανομένη σταυρούμενον πάντα λογισμὸν. Ἐγκαυχῶνται ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι δι' ἐξουσίαν καὶ γνῶσιν, ἐνῶ ἂν ἐστοχάζοντο νήφροντες θὰ ἐγνώριζον μαζὶ μὲ τὸν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον τὸ: «Γέγραπται γάρ. Ἀπολὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσας. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματέως; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐμωράνθη ἡ σοφία καὶ ἐθριάμβευσε ἡ θεία δικαιοσύνη. Ἐθριάμβευσε μὲ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου, μὲ τὴν ὁποίαν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

«Ἦδη σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήθη μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γήινον ἐν αὐτῇ λογιζέσθω», διότι ὁ Κύριος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν δικαίων. Θὰ εἰσέλθῃ καὶ θὰ ἐκδηλωθῇ ὡς φωνή, φωνὴ συνειδήσεως. Καὶ τότε; «Ὡ θείας! Ὡ φίλης! Ὡ γλυκυτάτης σου φωνῆς!», Κύριε. Μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἀπηγγέλλω ἔσεσθαι μέχρι τερμάτων αἰῶνος».

ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ

ΕΛΛΗΝΩΝ!..

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ συζητούσαν καὶ μάλων ἀκόμα, ὅταν ἦρθε εἰδήση πὼς κι ἂν ἀποφάσιζαν νὰ φευγαν, ἦταν ἀδύνατο πιά. Οἱ Πέρσες, μὲ μυστικὲς κινήσεις ὅλη νύχτα, ἐπίασαν καὶ τρεῖς τοὺς μεριές τοῦ στενοῦ. Τὴν αὐγὴν, κατάπληκτοι εἶδαν ὅλοι οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου παρατεταγμένα τὰ περσικά πλοῖα ἀπέναντί τους, ἑτοιμα γιὰ τὴ μάχη. Κατάλαβαν πὼς κάθε ἄλλη συζήτηση ἦταν περιττή. Ἡ ἀποχώρηση ἀποκλειόταν. Δὲν τοὺς ἔμενε παρὰ τὴ νὰ παραδοθῶν στὸν ἐχθρό, ἢ νὰ πολεμήσουν. Ἡ ἰδέα πὼς ἂν νικιόνταν θὰ καταστρέφονταν ὁλότελα, τοὺς ἀτσάλωσε τρεῖς ψυχές. Γιὰ παράδοση, οὔτε πού τὸ λογάριεσαν. Θὰ πολεμοῦσαν. Καὶ θὰ πολεμοῦσαν μ' ὅλες τους τρεῖς δυνάμεις, μ' ὅλη τους τὴν ψυχὴ. Παρατάχτηκαν.

Ἐημέρωσε. Οἱ δύο στόλοι ἦταν ὁ ἓνας ἀπέναντι στὸν ἄλλον. Κι ὁ καθένας περιμένε τὸν ἄλλον ν' ἀρχίσῃ πρῶτος τὴν ἐπίθεση. Οἱ Πέρσες, γιὰ νὰ βγοῦν οἱ Ἕλληνες ἀπ' τὸ στενό. Οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ μποῦν οἱ βάρβαροι μὲς στὸ στενό. Ὁ περσικὸς στόλος ἦταν τριπλάσιος ἀπ' τὰ ἐλληνικά καράβια. Μὲς στὸ στενό δὲ χωροῦσαν ὅλα τὰ περσικά. Ἐπρεπε νὰ μποῦν λίγα - λίγα. Ἐτσι ἡ μάχη ἐναντίον τους θάταν πῦρ εὐκολὴ καὶ πῦρ ἀποτελεσματικὴ. Ἐξω ἀπ' τὸ στενό, τὰ ἐλληνικά πλοῖα ἔπρεπε ν' ἀραιώσουν. Γιὰ τοὺς Πέρσες αὐτὸ ἦταν συμφερότερο.

Ξαφνικὰ ἀκούστηκε ὁ παιάνας τῶν Ἑλλήνων. Ἀμέσως ὕστερα ἤχησε ἡ σάλπιγγα ἀπ' τὴ ναυαρχίδα τοῦ Εὐρυβιάδῃ, σημαίνοντας τὴν ἐφοδο. Σὰν ἀντίλαλος τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκαν οἱ σάλπιγγες ἀπ' τὰ πλοῖα τῶν στρατηγῶν, ἐνῶ τὰ πληρώματα κραύγαζαν: «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων! Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων! Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών!».

Ἀμέσως ὀλάκερη ἡ ἐλληνικὴ παράταξη κινήθηκε πρὸς τὰ μπρός.

Τὴν ἴδια ὥρα, ἀπ' τὴν ἀντίπερα μεριά, ἀκούστηκε ὁ ἀλαλαγμὸς τῶν βαρβάρων, καὶ φάνηκαν νὰ ξεκινοῦν ἐναντίον τῶν ἐλλήνων τὰ περσικά πλοῖα. Τότε οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς Πέρσες μὲς στὸ στενό, ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν, κωπηλατώντας πρὸς τὰ πίσω. Τὰ περσικά καράβια τοὺς κινήγησαν. Ὅπου, πάνω ἀπ' τὰ πλοῖα τῶν Ἑλλήνων ἀκούστηκε φοβερὴ κραυγὴ:

—Ὡς πότε θὰ ὑποχωρεῖτε μωρέ!

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ἡ πρώτη ἐλληνικὴ τριήρης, ἀριστερά, μὲ καπετάνιο τὸν Ἀμεινία, τὸν ἀδερφὸ τοῦ Κυναίγειρου καὶ τοῦ Αἰσχύλου, σταμάτησε, κι εὐθὺς τινάχτηκε μπροστὰ ὀλοταχῶς. Ἀπέναντί της ἀκριβῶς ἔρχόταν ἓνα φοινικικὸ πλοῖο. Ἡ σύγκρουση ἦταν τρομαχτικὴ. Τὸ ἐμβολο τοῦ ἐλληνικοῦ καραβιοῦ μπηχτηκε μὲ φοβερὴ δύναμη στὰ πλευρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ, τῶσπασε στὰ δύο, τὸ βούλιαξε ἀμέσως. Τὴν ἴδια στιγμὴ, κι ἀπ' τὰ δεξιά, κι ἀπ' τὸ μέσον, κι ἀπὸ παντοῦ, ὅλα τὰ ἐλληνικά πλοῖα κινήθηκαν πρὸς τὰ μπρός, ἔπασαν ἀπάνω στὰ περσικά. Ἡ μάχη ἦταν σκληρὴ. Οἱ Πέρσες ἀγωνίζονταν ἀπεγνωσμένα. Μὰ οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονταν γιὰ ζωὴ ἢ γιὰ θάνατο. Ἡ τάν.

ἡ ἐπὶ τὰς. Πλῆθος καράβια βούλιαζαν. Πλῆθος ναῦτες ἐπεφταν στὴ θάλασσα νεκροί. Τότε ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐπικεφαλῆς μιᾶς ὁμάδας καραβιῶν, διέταξε ἐφοδο ἐναντία σὲ μιὰ μεγαλύτερη ὁμάδα ἐχθρικών πλοίων, στ' ἀριστερά. Ἡ ἐπίθεση ἦταν τόσο σφοδρὴ, πού ἡ παράταξη τῶν Περσῶν ἔσπασε. Τὰ μισὰ ὑποχώρησαν κατάφοβα. Ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ τὰ πλοῖα του δὲν ἔχασαν καιρὸ. Ὁρμησαν ἐνάντια σ' ἐκεῖνα πού εἶχαν ὑποχωρήσει. Τὰ κινήγησαν. Αὐτά, πάνω στὸν πανικὸ τους νὰ σωθοῦν, ἔπασαν στ' ἄλλα δικά τους καράβια, πού ἦταν πίσω τους. Ἡ σύγκρουση ἦταν φοβερὴ. Ὅλη ἡ ἐχθρικὴ παράταξη τῶσπασε. Οἱ πίσω σειρὲς ἦταν ἀδύνατο νὰ κινήθω. Οἱ μπρὸς ἐπεφταν ἀπάνω τους. Τὰ ἐμβολὰ τους μπηγνόνταν ἀθέλητα μὲς στὰ πλευρὰ τῶν δικῶν τους καραβιῶν, σποῦσαν τὰ κουπιά τους, τ' ἀχρήστευαν. Ἡ προσπάθεια νὰ φύγουν, γιὰ νὰ σωθοῦν, πολλαπλασίασε τὴν καταστροφὴ τους. Τώρα ὅλα τὰ ἐλληνικά πλοῖα γενίκεψαν τὴν ἐπίθεση καὶ τὸ σφυροκόπημα, ἐνῶ τὰ περσικά δὲν ἔβλεπαν παρὰ πῶς νὰ γλυτώσουν. Ὁ Θεμιστοκλῆς χτύπησε τὴν ἐχθρικὴ ναυαρχίδα. Τὴ διοικοῦσε ὁ ἴδιος ὁ ἀδερφὸς τοῦ Ξέρξη, ὁ στρατηγὸς Ἀριαβίγνης. Ἡ ναυαρχίδα πάλαψε ἀπεγνωσμένα. Τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν ναυτῶν τῆς ἔπασαν βροχὴ ἀπάνω στὸ καράβι τοῦ Θεμιστοκλῆ. Ὅμως ὁ καπετάνιος του, ἀλύγιστος, τὸ κατηύθυνε στὰ σίγουρα καταπάνω στὸ περσικὸ καράβι. Τὸ ἐμβολὸ του τὸ τρύπησε ἀκριβῶς καταμεσῆς. Ὁ Ἀριαβίγνης διέταξε ἐφοδο, κι ὁ ἴδιος ὤρμησε πρῶτος καὶ πήδησε στὴν πλώρη τοῦ ἐλληνικοῦ πλοίου. Ἐνα δυνατό χτύπημα ἀπὸ δόρυ, τὸν κύλησε ἀμέσως νεκρό. Τὸ καράβι του βούλιαξε. Τὸ πλοῖο τοῦ Θεμιστοκλῆ ἔστριψε πρὸς ἄλλο καράβι. Μὰ δὲν πρόλαβε. Τρίτο, δικό μας, ἐλληνικὸ, ἔπασε μπροστὰ καὶ χτύπησε πρῶτο τὸ ἐχθρικό. Τὸ κυρίεψε. Ὁ Θεμιστοκλῆς γέλασε. Γύρισε ἄλλοῦ. Οἱ κωπηλάτες τραβοῦσαν τὰ κουπιά μ' ὅλη τους τὴν δύναμη. Οἱ Ἕλληνες εἶχαν μεθύσει, ἐνῶ οἱ βάρβαροι ἐφευγαν πιά κατὰ τὸ Φάληρο, νικημένοι, τσακισμένοι, μὲ τὰ πληρώματά τους τρελλαμένα ἀπ' τὸ φόβο. Ἐτσι ἐφευγε μὲ τὸ καράβι τῆς κι ἐκεῖνη ἡ φημισμένη βασίλισσα τῆς Ἀλικαρνασσῶς, ἡ Ἀρτεμισία, πού ἦταν μαζὶ μὲ τὸν Ξέρξη, ντροπιασμένη, γιὰ τὰ παθήματα τοῦ στόλου τους.

Ἡ θάλασσα εἶχε γεμίσει νεκρούς, ναυάγια, ξύλα, σπασμένα κουπιά καὶ κατάρτια. Ὅσα καράβια εἶχαν καταφέρει νὰ ξεφύγουν τὴν ὀργὴ τῶν Ἑλλήνων, ἔφτασαν στὸ Φάληρο σ' ἀπερίγραπτα χάλια. Κι οὔτε πού στέκονταν. Ὁ νοῦς τους ἦταν πῶς νὰ γλυτώσουν στὰ σίγουρα, νὰ φύγουν γιὰ πάντα ἀπ' αὐτὴν τὴν καταραμένη θάλασσα. Καὶ δὲν ἄκουγαν πιά μῆτε διαταγές, μῆτε τίποτα. Εἶχαν διαλυθῇ. Κι ἡ Ἑλλάδα εἶχε νικήσει ἄλλη μιὰ φορὰ. Τὸ πάθος τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν ἐλευθερίαν εἶχε θριαμβέψει πάλι, κι ἂς ἦταν οἱ Πέρσες τρεῖς φορές περισσότεροι. Ἡ ἱστορία τῆς φυλῆς εἶχε γράψῃ μιαν ἀπ' τρεῖς πρὸς λαμπρές τρεῖς σελίδες.

[Ἀπὸ τὸ βιβλίο «ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ...» (πρῶτο βραβεῖο Γεν. Λογοτεχνικῆς συντροφιάς), πού μόλις ἐκτυλίσσεται ἐκδομένο μὲ σχέδια τοῦ Μάριου Ἀγγελόπουλου]

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΝΟΙΞΗ, ή πιά χαρούμενη, ή πιά λαμπροφωρεμένη εποχή της χρονιάς. Από το Μάρτη ξεμυτίζει ή ανοίξη, μα τον Μάη τη χαίρουμε στην ολοκλήρωσή της. "Ό,τι είχε μέσα της ή γή κρυμμένο όλο το χειμώνα: ό,τι έτρεφε κρυφά και το μεγάλωνε και το διατηρούσε μέσα στο χώνια, το φύλαγε για την άνοιξη. Το φύλαγε για το Μάη, προ παντός. Σπόρους, χορταρικά, νέα θλαστήρια, λουλούδια, τ' άνθη στα δέντρα, οι χυμοί στα κλαριά και στα κορμιά τους, θεριεύουν την άνοιξη. Μιά απέραντη πρασινάδα φωτεινή, δροσερή, βελουδένια, κυματιστή, στολισμένη μ' όλα τα χρώματα των λουλουδιών, σκεπάζει τους κάμπους και τα βράχια. Κ' οι πέτρες ανθίζουν. Άμέτοχτες φωλιές πουλιών χτισμένες όπου φυλλωσιά, γωνιά, στεγάζουν τα χίλια μύρια φτερωτά, που πρωί και βράδυ και τις νύχτες τις δόλοαμπρες, τραγουδούν με τη δική τους μουσική γλώσσα την ευδομονία που τους δίνει ή άνοιξη. Κ' ή γιορτή της πρωτομαγιάς, είναι ή μεγάλη ανθινή καρά του χρόνου δλόκληρου. Στους μπαξέδες και τα περιβόλια, έχουν φυτρώσει και μεγαλώσει όλα τα είδη των λουλουδιών. Κι ό κόσμος πηγαίνει χαρούμενος την παραμονή της πρωτομαγιάς και μαζεύει λουλούδια ή αγοράζει έτοιμα στεφάνια, τους «μάρδες», να τους κρεμάσει πάνω από τις πόρτες των σπιτιών. Είναι ένα πανάρχαιο έθιμο, λαϊκό, έθνικό, έθιμο που συμβολίζει τους άρραβώνες του ανθρώπου με τη φύση. Δέ μοιάζει με δαχτυλίδι το ανθινο στεφάνι; "Ε, αυτό το μεγάλο ανθινο δαχτυλίδι, είναι ό άρραβώνας των ανθρώπων και των σπιτιών τους με τη μεγάλη φύση, με τη φύση-μητέρα. Δείχνει τη βαθύτερη ένωση που δίνει τη φύση με τα πλάσματά της, και ιδίως με το βασίλειό της δημιουργίας, τον άνθρωπο.

Μάης, λοιπόν, ό μήνας των λουλουδιών. Κι όπως λέει ό ποιητής, είναι σά να πρόσταξε ένας Θεός και να είχε:

Άπό το βίος του ήλιου, όλα άραδιάστε τα δξω·
λουλούδια, όλα τα χρώματα και στολιστείτε...
Κ' είπαμε στ' αδερφάκια μας: το ούράνιο τόξο
φορεματάκια κάμετέ το και ντυθείτε!

Άληθινά, πηγή των χρωμάτων, είναι το φώς. Και το φώς, αστράφτει την άνοιξη. Και τα λουλούδια, έχουν όλα τα χρώματα της ίριδος, όλα τα χρώματα του «ούράνιου τόξου», καθώς μās είπε ό ποιητής, που δεν είναι άλλος από τον Κωστή Παλαμά. Κι αν αναφέρουμε συχνά τον Παλαμά, είναι γιατί δεν άφησε τίποτε που να μην το κλείσει μέσα στο τραγούδι του. Και μέσα σ' αυτή του την καθολικότητα, τα λουλούδια έχουν την πρώτη θέση. Και βέβαια, ό Μάης, ό μήνας των λουλουδιών, που τον τραγούδησε σ' ένα του πολύ νεανικό, αλλά συνάμα και πολύ δροσερό, πολύ χαρούμενο και ταιριαστό με το θέμα του ποίημα:

Ό Άπρίλης ξανθός, άρχοντιά φημισμένη
ξαχαρένια θωριά, ό Άπρίλης πεθαίνει·

και ό Μάης άπάνου του γέρνει,
χαροκόπος λεβέντης, μα δίχως μυαλά,
και του φρόνιμου Άπρίλη τά μάτια σφαλά,
και τὰ πλούτη του παίρνει.

Ό Άπρίλης σωρούς θησαυρούς και καλούδια,
τί πουλιά, τί νερά, τί δροσιές, τί λουλούδια
στά παλάτια τὰ πράσιν' άφήνει!
Κι άπ' την ίδια στιγμή κι άπ' την πρώτη βραδιά
να ό Μάης αλύπητα δίχως καρδιά
τὰ ξοδεύει, τὰ χύνει.

Με τ' άηδόνι καλεί τη χαρά και τη χάρη
όπου νιότη παιδί, λιγερή, παλληκάρι,
όπου φτώχια, όπου πλούτος, γελάει,
του γλυκού μηνυτή καταφτάνει ή λαλιά·
ή ζωή με δλάνοιχτη τρέχει άγκαλιά
στο τραπέζι του Μάη.

—Το στεφάνι που βλέπεις, αυτό το στεφάνι
άπ' τὰ πλούτη του Μάη εγώ τόχω κάνει,
Μητερούλα, με λουλούδια χίλια.
Ταπεινά κι άκριβά, είναι τρέλλα, χαρά!
Πώς ταιριάζουνε, κοίτα, ζαμπάνια χλωρά
με φτωχά χαμομήλια!

Όλα τ' άνθη μητέρα δεν είναι αδερφάκια;
σε γλαστρούλες και κήπους, άγροδς και ρυάκια,
μιά δροσιά, και μικρά και μεγάλα;
Να πονώ τὰ φτωχά, δεν μου έίπες εσύ;
Όλα τ'άθελα· τὰ άλλα από άγάπη χρυσή,
από έλεος τὰ άλλα.

Ποιό παιδί σάν έμέ τέτοια έχει μανούλα;
Τίνος άλλου άνθοι έχουν τέτοια δροσούλα;
Τέτοια χάρη και μύρο και χρώμα;
Στου σπιτιού μας την πόρτα θ' άνθη κρεμαστό
ώς την άλλη χρονιά που θ' αλλάξω κι αυτό
με καλύτερο άκόμα.

—Ω παιδί μου, ό Θεός κάποιό άλλο στεφάνι
στη μεγάλη-μικρή σου καρδιάν έχει βάνει
από άλλου Μαγιού ωραιότητα.
Μοσχομόριστη πάντα κι δλόλευκη άνθει,
μα σάν πέση ξερό δεν μπορεί ν' αλλάχθῃ.
και το λέν άθωότῃτα.

Παιδιά, κρατήστε την άθωότητά σας όσο μπορείτε περισσότερο χρόνο, χλωρή και δροσερή σάν το μαγιάτικο στεφάνι. Γιατί αν την χάσετε, θά χάσετε τη δροσιά και τη χαρά της ψυχής σας. Και μ π ο ρ ε ί τ ε να την κρατήσετε δλόχλωρη, αν διατηρήσετε μέσα σας την άγάπη για όλα τὰ ώραία και τὰ ύψηλά, για τὰ ιδανικά που έξανθρωπίζουν, για την όμορφιά που ανανεώνει το πνεύμα και την ψυχή μας, αν μείνετε πιστοί στις ήθικες και πνευματικές αξίες που δημιούργησαν οι μεγάλοι Όδηγοί του έλληνοχριστιανικού πολιτισμού...

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Οί άρετές του Κολοκοτρώνη)

ΠΡΙΝ από δυό αιώνες περίπου ήρθε μια άνοιξιά· τιχη μέρα στον κόσμο ό άνθρωπος που έμελλε να παίξῃ κύριο ρόλο στην Άπελευθέρωση της Χώρας μας, ό Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Στην βιογραφία του σημειώνει: «Έγεννήθην εις τὰ 1770, Άπριλίου τρείς, εις ένα βουνό ονομαζόμενο Ραμοβούνι, εις την Μεσσηνίαν, εις ένα δέντρο άποκάτω».

Όταν ξέσπασε ή Έπανάσταση ήταν ώριμος, κι όχι μόνο από την άποψη της ηλικίας. Είχε βγει μικρός στο κλαρί και δεκάτιζε τους δυνάστες, είχε γίνει όπλαρχηγός, έφηβος άκόμη. Έστερα από τη φοβερή καταδίωξη που έκαναν τὰ πολυάριθμα τούρκικα κι άρβανίτικα στίφη στους Κλέφτες του Μοριά, πήγε να εγκατασταθῃ στη Ζάκυνθο. Εκεί δεν άργησε να καταταχθῇ στον Άγγλικό στρατό με το βαθμό του ταγματάρχη.

Είχε λοιπόν γίνει έμπειροπόλεμος ό Κολοκοτρώνης. Ήταν ώριμος το '21, αλλά όχι γέρος. Γέρο τον έλεγαν από τότε που ήταν άμούστακος για την πρώτη πνευματική άνθησή του, την έξυπνάδα, την άτράνταχτη λογική και την έπινοητικότητα του.

Έστερα από το θρίαμβο των Δερβενικιών, τὰ μαρουτοκαπνισμένα παλληκάρια του και εκείνα άλλων πολεμάχων που συνετέλεσαν στην καταστροφή του Δράμαλη, τον έβγαλαν Γέρο του Μοριά.

Για τις πολεμικές του άρετές, την προνοητικότητα, την πίστη του στο Θεό και στην Πατρίδα και την άφιλοκέρδειά του, καθώς και για την έπιρροή που άσκούσε επάνω στους άπειροπόλεμους τουρκομάχους και γενικώτερα στο Λαό ό Γέρος του Μοριά, έχουν γραφτῇ χιλιάδες σελίδες. Τὰ κατορθώματά του είναι πασίγνωστα. Λιγώτερο γνωστά είναι κάποια ανέκδοτα που, αν για την ιστορία άποτελούν έπαισιώδη στοιχεία, δεν παύουν να είναι χρήσιμα σ' όσους έπιθυμούν να σχηματίσουν μια σαφέστερη ιδέα για τη νοοτροπία, το χαρακτήρα, τις συνήθειες και τις ψυχικές άρετές του. Θ' άφηγηθούμε μερικά άπ' αυτά, άρχίζοντας από ένα που μās δίνει άνάγλυψη την ψυχική του δύναμη.

Πηγαίνοντας στην Ζάκυνθο με το ίστιοφόρο του γνωστού του καπετάν Πασχάλη, είχε έξαντλήσει το καπνό γιατί, καθώς φυλάγονταν για ν' άποφύγουν τους Τούρκους και τους κουρσάρους, το ταξίδι κράτησε πολύ. Προσπάθησε να παρηγορηθῇ μ' ένα κομπολόι. Του κάκου. Έκανε βόλτες στο κατάστρωμα, κουβέντιαζε με τον τιμονιέρη και τους ναύτες, αλλά ή στενοχώρια του από τη στέρηση του καπνού δεν του περνούσε. Στην άπελπισία του, έσπασε μερικά από τὰ πολλά τσιμπούκια του, έβγαλε τη σκούρα μάζα με τη μύτη του μαχαιριού, την έβαλε σ' ένα άλλο και τ' άναψε. Με την πρώτη ρουφηξιά φαρμακώθηκε από τη νικοτίνη.

Εκεί που ό καπετάν Πασχάλης πάσχιζε να τον ήσυχάσει, λέγοντάς του να έχῃ ύπομονή ώπου να πιάσουν σε κανένα λιμάνι και ν' αγοράσουν καπνό, έκανε ένα παράξενο σκίρτημα κι είπε δυνατά:

—Μωρέ Κολοκοτρώνη. Έσύ 'σαι κείνος που έβαλες με το νου σου να λευτερώσεις την Πατρίδα; Ποιός: έσύ που κοντεύεις να μουραθῇς για ένα κακό ζαχόνι;

Μάζεψε με βίαιες κινήσεις όλα τὰ σύνεργα του καπνού και τὰ πέταξε στη θάλασσα. Έπειτα, άλαφρωμένος, έσήκωσε ψηλά τὰ μάτια, σταυροκοπήθηκε κ' είπε σιγανά:

—Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι. Γλύτωσα από τούτο το κακό.

Κι από τότε δεν ξανακάπνισε ποτέ.

Ένα από τὰ πιο χαρακτηριστικά ανέκδοτά του είναι κι αυτό που αναφέρεται στην έπίσκεψη του φονιά του αδερφού του. Φανερώνει το μέγεθος της καλωσύνης του και φαίνεται σάν παραμύθι. Ήτανε πολύ δυνατός, είχε τον τίτλο του άρχηγού των Πελοποννησιακών άρμάτων, όταν ένας άγωνιστής που πριν από την Έπανάσταση είχε σκοτώσει τον αδερφό του, πήγε να του ζητήση κάποια μεγάλη χάρη φορώντας το χρυσό «ντουλαμά» του θύματος. Ό Κολοκοτρώνης τον άκουσε προσεχτικά με τὰ μάτια στο ντουλαμά. Τον γνώρισε, και συγκινήθηκε βαθιά. Μολαταύτα, όχι μονάχα προθυμοποιήθηκε να τον έξυπηρετήση, αλλά τον κράτησε να φάνε. Η χαροκαμένη μάνα του τον πήρε παράμερα και του είπε:

—Παιδί μου, και στο τραπέζι μας άκόμα θά βάλλης το φονιά του αδερφού σου;

—Σώπασε μάνα, τῆς άποκρίθηκε. Τούτο είναι το καλύτερο μνημόσυνο που κάνουμε του σκοτωμένου.

Στο κορύφωμα της άνεξικακίας, της άγριωσύνης του θάλαγα, έφτασε όταν είδε κάτι στρατιώτες να φορῶνε τὰ ρούχα του άγαπημένου του Πάνου, που τον είχαν σκοτώσει έξω από την Τρίπολη το 1824. Δακρυσμένος, με κατεβασμένο το κεφάλι, ψιθύρισε:

—Θέ μου, συχώρα τους φονιάδες του παιδιού μου!

Ό Καποδίστριας τον έθαύμαζε περισσότερο από κάθε άλλον άγωνιστή. «Ίδου ό Όδυσσεύς της νέας Έλλάδος», έλεγε. Μα και κείνος έλάτρευε τον Κυβερνήτη. Έστερα από το φόνο του είπε:

—Κάποτε τὰ γαιδούρια, θαρρώντας πως έτσι θά γλυτώσουν από τη δουλεία, άποφασίσανε να σκοτώσουν το σαμαρτζῆ. Πίστευαν ότι έτσι, δίχως σαμάρια, δέ θά τὰ φόρτωναν πια οι άνθρωποι. Μα εκείνοι κάλεσαν έναν κάλφα και του παραγγείλανε να φτιάξῃ νέα σαμάρια. Τὰ κακόμοιρα τὰ γαιδούρια, όχι μονάχα δούλευαν όπως πρώτα, μα και πληγώνονταν στη ράχη γιατί ήταν άτζαμῆς ό κάλφας που τὰ φτιαχνε. Και τότε τὰ γαιδούρια θυμήθηκαν το σαμαρτζῆ. Άλλά ήταν άργά πια.

Στην ύποδοχή του Όθωνος, έστερα από τη δοξολογία στην άναπλιώτικη Άγία-Σωτήρα, ό λογιώτα-

(Συνέχεια στη σελίδα 30)

ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΣΕ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ περιοχές της Σουηδίας εγκαινιάσθηκε η ίδρυση ξενώνων σε μικρή απόσταση από τα μεγάλα νοσοκομεία. Στους ξενώνες αυτοὺς γίνονται δεκτοὶ ἐλαφρὰ ἄρρωστοι πὸν πρέπει νὰ πηγαίνουν γιὰ θεραπεία στὸ νοσοκομείο. Ἔτσι, στὰ νοσοκομεία μένουν διαθέσιμες κλίνες γιὰ βαρύτερες περιπτώσεις. Ἐπίσης, στοὺς ξενώνες, μποροῦν νὰ καταλύσουν μητέρες, τῶν ὁποίων τὰ παιδιά χρειάζονται νοσοκομειακὴ περίθαλψη. Στὴν πρωτεύουσα τῆς Σουηδίας Στοκχόλμη λειτουργεῖ ξενοδοχεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γιὰ ἁρρώστους πὸν εἶναι σὲ θέση νὰ μεταβούν μόνον τοὺς σὲ νοσοκομείο γιὰ ὠρισμένη θεραπεία λ.χ. ἀκτινοθεραπεία, φωτόλυντρα, κ.ἄ. Τὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ διαθέτει σαράντα κρεβάτια. Ἡμέρα καὶ νύχτα εἶναι στὴ διάθεση τῶν ἁρρώστων μιὰ νοσοκόμα καὶ ἕνας γιατρός, γιὰ ἐπελγόμενες περιπτώσεις. Ἡ διαμονὴ στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ εἶναι ὀλιγώτερο δαπανηρὴ καί, τὸ κυριώτερο, πὺδ εὐχάριστη. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ὅστερα ἀπὸ τὴν πείρα πὸν ἐσχημάτισε μὲ τοὺς ξενώνες αὐτοὺς, ἀρχίζει νὰ τοὺς ἐπεκτείνει καὶ στὶς διάφορες ἐπαρχιακὲς ἐδρες τοῦ.

Μιμούμενος τὸ βορειοαμερικανικὸ παράδειγμα, ὁ σουηδικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐφαρμόζει ἀπὸ τὸ 1959 τὸ σύστημα τῶν «Σταχτιῶν Κυριῶν». Οἱ ὀνομαζόμενες «σταχτιὲς κυρίες» (ἐπειδὴ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματός των εἶναι σταχτί) προορίζονται ν' ἀντικαθιστοῦν στὰ νοσοκομεία τὶς νοσοκόμες, ἐκεῖ πὸν οἱ τελευταῖες αὐτὲς εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ βαρύτερες περιπτώσεις, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μποροῦν οἱ νοσοκόμες νὰ ξεκουράζονται. Τὶς ἐπικουρικές αὐτὲς νοσοκόμες τὶς χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν περιποίηση τῶν ἐξωτερικῶν ἁρρώστων πὸν ἔρχονται σὲ νοσοκομείο γιὰ ὠρισμένη θεραπεία: φωτόλυντρα, καντηριάσεις, ἀκτινοθεραπεία, ἀλλαγὴ τραυματικῶν ἐπιδέσεων, γυμνάσεων κλπ. Φυσικὸ εἶναι ὅμως νὰ παρακολουθοῦν πρῶτα οἱ ὑποψήφιες σύντομο κύκλο μαθημάτων πὸν ἀποσκοποῦν στὴν οἰκείωσή τους μὲ τὰ καθήκοντα πὸν πρόκειται νὰ ἀναλάβουν. Σ' ἕναν συντάκτῃ περιοδικοῦ, πὸν ἐζήτησε πληροφορίες σχετικὲς μὲ

τό τί κυρίως πρέπει νὰ μάθουν οἱ ὑποψήφιες «σταχτιὲς κυρίες», ἐδόθηκε ἡ ἀκόλουθη ἀπάντησις: Ἐκεῖνο πὸν διδάσκονται εἶναι κυρίως ὅ,τι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάνουν!

*

Ἀνάμεσα στὰ πολλαπλὰ του καθήκοντα ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει συμπεριλάβει σὲ διάφορες δυτικὲς χώρες, ὅπως ἄλλωστε γίνεται, μὲ οὐσιαστικὰ μάλιστα ἀποτελέσματα, καὶ στὴν Ἑλλάδα, τὸ τμήμα ἀναζητήσεων. Θὰ ἀκούετε βέβαια συχνὰ στὸ ραδιόφωνο ὀνόματα καὶ ἄλλα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ ἄτομα πὸν ἀναζητοῦνται, ὅστερα ἀπὸ χρόνια, ἀπὸ συγγενεῖς τους. Ἰδιαίτερα συγκινητικὸ ὅμως εἶναι τοῦτο: σὲ περιοδικὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Μεσευρώπης δημοσιεύονται φωτογραφίαι ἀγνοῶν καὶ κοριτσιῶν μὲ τὴν μνεία «ὄνομα ἄγνωστο», πὸν ἀναφέρεται κάτω ἀπὸ κάθε φωτογραφία. Ἀκολουθοῦν, ὡς ἀναγνωριστικὰ στοιχεῖα, ἐνδείξεις γιὰ τὸ χρῶμα ματιῶν καὶ μαλλιών, ὁ τόπος ὅπου εὐρέθηκε τὸ παιδί, τὸ ὑποθετικὸ μέρος τῆς καταγωγῆς του, τὰ ὀνόματα πού, ἐρωτώμενο, ἀνέφερε τὸ παιδί ὡς συγγενεῖς του κλπ. Μὲ μεγάλα γράμματα ἀποτείνει τὸ περιοδικὸ στοὺς ἀναγνώστες του τὴν ἐξῆς ἐρώτησις: «Ποιὸς γνωρίζει τοὺς γονεῖς μας καὶ τὴν καταγωγὴ μας?».

Καθὼς ὠρισμένως θὰ ἐμάντεψατε, πρόκειται γιὰ παιδιά πού, ἐπάνω στὸν πανικὸ βιαίων μετακινήσεων καὶ μετοικήσεων πληθυσμῶν κατὰ τὴν ὑποχώρησι τῶν στρατευμάτων, ἔχασαν τοὺς συγγενεῖς πὸν τὰ συνώδευαν καὶ ἔμειναν ἔτσι ἐκθετα στοὺς πέντε δρόμους τῆς συμφορᾶς. Ἦταν μικρὰ τότε βέβαια, ἀπὸ ὅχι μόνον τὸ οἰκογενειακὸ τους ὄνομα δὲν γνωρίζουν, ἀλλὰ οὔτε, ἀκόπο, καὶ τὸ μικρὸ τους ὄνομα. Ἀλλὰ εὐρέθηκαν δίπλα σὲ σιδηροδρομικὲς γραμμές, ἀλλὰ στὰ πρηνὴ τῆς δημοσίας, ἀλλὰ ἐχωρήστηκαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους ἐπάνω στὴ φυγὴ, ἴσως ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐπυροβολήθηκαν ἀπὸ σκοποὺς στρατιωτῶν καὶ εἶτε σκοτώθηκαν εἶτε ἀναγκάστηκαν βία καὶ ξαναδιαβῶν τὰ σύνορα ἀφήνοντας, στὴ σὴνχυσή τους ἐπάνω, τὸ παιδί στὴ μέση, γιὰ νὰ μὴν τὸ εὖρη κανένα

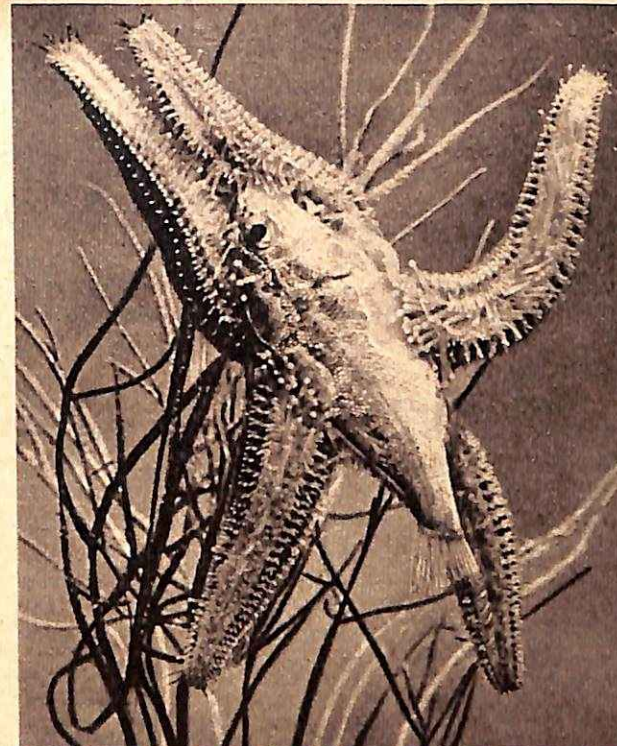
βόλι. Τὰ παιδιά αὐτὰ ἔχουν στὸ ἀναμεταξὺ μεγαλώσει, ἔχουν περάσει τὰ εἰκοσὶ τους χρόνια, καὶ δὲν ἔχουν ὄνομα! Κάτω ἀπὸ τὸ κεντρικὸ ἐρώτημα πὸν ἀπευθύνεται στοὺς ἀναγνώστες διαβάζουμε: «Εἴμαστε κιόλας ἐπάνω ἀπὸ τὰ εἰκοσι καὶ μῆτε κὰν ξέρουμε ποιοὶ εἶναι τὸ σωστὸ μας ὄνομα, πότε ἐγεννηθήκαμε καὶ ἀπὸ πού καταγόμαστε. Ἐνεκα τοῦ πολέμου ἔχασαμε τὴν ἐπαφὴ μὲ τοὺς δικούς μας, ἀλλὰ τότε ἤμασταν τόσο μικροί, ὥστε δὲν μπορούσαμε νὰ εἰποῦμε ποιοὶ εἴμαστε. Ὅχι μόνον θλιβόμαστε ἐπειδὴ ἀγνοεῖται ἡ καταγωγὴ μας, παρὰ ἔχουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα μειονεκτήματα καὶ δυσκολίες στὴ ζωὴ μας, διότι κατέχουμε προσωρινὲς μόνον ταυτότητες μὲ ὑποθετικὰ ὀνόματα καὶ κατὰ προσέγγισις ὑπολογισμένες χρονολογίες γεννήσεως. Ἐδῶ καὶ χρόνια πασχίζει ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μέσον τοῦ τμήματός του «ὑπηρεσία ἀναζητήσεων» νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητά μας καὶ νὰ εὖρη τοὺς δικούς μας. — Ποιὸς εἶναι σὲ θέση νὰ βοηθήσῃ, καὶ ποιὸς πιστεύει πὺς γνωρίζει τὶς οἰκογενεῖς μας; Κοιτάξτε, σὰς παρακαλοῦμε, προσεχτικὰ τὶς φωτογραφίαις μας!».

Βέβαια δὲν εἶναι εὐχάριστο νὰ ἀναθυμᾶται κανεὶς πάντα τὴ φρίκη τοῦ πολέμου καὶ τὰ δεινὰ πὸν προξένησε σὲ ἑκατομμύρια ἀθώων ἀνθρώπων. Ἐχουμε ὅμως ὅλοι μας χρέος νὰ συμπονοῦμε τοὺς συνανθρώπους μας πὸν στάθηκαν λιγώτερο τυχεροὶ ἀπὸ ἐμᾶς, νὰ διαισθανόμαστε τὸν πόνο τους, τὶς ἐγνοίες, τὶς στενοχώριες τους καὶ νὰ φροντίζουμε, ὁ καθένας στὸν κύκλο του, νὰ μὴ γίνονται ἀδικίες, νὰ μὴ πληγώνεται ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀνθρωπιά τοῦ πλησίον μας. Ὅσοι περισσότεροι θὰ εἶναι στὸν κόσμον οἱ ἀνθρωποὶ ἐκεῖνοι πὸν θὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ὑπερασπίζονταν τὰ δίκαια τοῦ συνανθρώπου τους, τόσο λιγώτερα θὰ εἶναι τὰ κακοεργήματα πὸν ἀσυνείδητοι καὶ βάνανσοι ἐκπρόσωποι τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ὁποιασδήποτε ἰσχύος σκαρφίζονται εἰς βάρος τῶν λαῶν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ δίδαγμα πὸν μᾶς δίνει ἡ ἀγγελία τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γιὰ τὰ παιδιά πὸν δὲν ἔχουν ὄνομα!

Ο ΑΣΤΕΡΙΑΣ

ΠΙΣΤΕΥΩ πὺς ὅλοι ξέρουμε τὸ σταυρὸ τῆς θάλασσας ἢ, ἂν θέλετε νὰ τὸν ἀναφέρουμε μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ του ὀνομασία, τὸν ἀστερίαν. Ὅσοι κατοικοῦν σὲ παραθαλάσσια μέρη ἢ παραθερίζουν κοντὰ στὴ θάλασσα, ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν συναντήσει σταυροὺς

Ἕνας ἀστερίας τρώει ἕνα ψαράκι. Διακρίνονται καλὰ οἱ ποδολαβίδες του.

τῆς θάλασσας εἴτε μέσα στὸ νερό, ὅταν κολυμποῦν, εἴτε καὶ ἔξω στὴν ἀκρογιαλιά, ἀνάμεσα στὰ φύκια καὶ τὰ ἄλλα θαλάσσια χόρτα, πὸν πετοῦν τὰ κύματα στὴ στεριά. Ὁ ἀστερίας δηλαδὴ εἶναι ἕνα θαλάσσιο ζῷο, πὸν ζῇ σὲ ὅλα τὰ παράλια τῆς πατρίδας μας, ὅχι σὲ πολὺ βαθιὰ νερά. Τὸ χρῶμα του εἶναι κόκκινο, ἀνοιχτότερο ἢ βαθύτερο, καμμιὰ φορὰ μὲ ἀπόκλισι πρὸς τὸ σκούρο θαλασσί.

Ἀν' ἐξετάσωμε μὲ προσοχὴ τὴν κατασκευὴ τοῦ σώματός του θὰ μᾶς κάμῃ ἐντύπωση ἡ ἐξωτερικὴ του μορφὴ: μοιάζει σὰν ἕνα ἄστρο μὲ πέντε ἀκτίνες. Μὲ λίγη φαντασία, θὰ ἔλεγε κανεὶς, πὺς μοιάζει μὲ τὴν ἐξωτερικὴ ἀρματοσυὰ ἐνὸς ἀνεμομύλου. Ἀν' θέλωμε ὅμως νὰ ἀκριβολογήσωμε περισσότερο πρέπει νὰ εἰποῦμε πὺς τὸ σῶμα τοῦ ἀστερία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα δίσκο μὲ πέντε βραχίονες, οἱ ὁποῖοι, ὅσο ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ δίσκου, γίνονται λεπτότεροι, ὥστε νὰ παρουσιάζουν ἕνα σχῆμα τριγωνικὸ. Ἡ ράχη τοῦ ἀστερία εἶναι πρὸς τὰ ἐπάνω, τὸ μέρος πὸν βλέπομε. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὲς ἀσβεστολιθικὲς πλάκες, πὸν δίνουν τὴν ἐντύπωση ἐνὸς δέρματος σκληροῦ, μὲ μικρὲς προεξοχές, σὰν ἀγκάθια. Ἡ κοιλία του εἶναι ἡ κάτω ἐπιφάνεια, αὐτὴ πὸν ἀκουμπᾷ στὸ βυθό. Κεφάλι ὁ ἀστερίας δὲν ἔχει.

Οὔτε καὶ πόδια. Ἡ μᾶλλον τὰ πόδια του εἶναι ἀμέτρητα. Ἀν' ἀναποδογυρίσωμε ἕνα ζωντανὸ ἀστερίαν καὶ παρατηρήσωμε τοὺς βραχίονές του, θὰ ἰδοῦμε ὅτι καθένας τους ἔχει στὴ μέση ἕνα αὐλάκι καὶ στὴν ἄκρη κάθε αὐλακίου σὲ ὅλο τὸ μᾶκρος κάθε βραχίονα, ὑπάρχουν σὲ δύο σειρὲς ἀμέτρητα λεπτὰ ὄργανα, ὅμοια μὲ τρίχες, πὸν κάθε μιὰ ἔχει καὶ στὴν ἄκρη μιὰ μικρὴ βεντούζα. Αὐτὲς οἱ τρίχες εἶναι τὰ ὄργανα μὲ τὰ ὁποῖα μετακινεῖται ὁ ἀστερίας, μὲ αὐτὲς συλλαμβάνει τὴ λεία του — εἶναι δηλαδὴ καὶ πόδια καὶ χέρια μαζί. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν αὐτὰ τὰ ποδαράκια εἶναι πολὺ περίεργος. Συγκοινωνοῦν ὅλα μὲ ἕνα κεντρικὸ σωληνῶ, γεμάτον νερό. Εἶναι κοῦφια ἀπὸ μέσα καὶ μακραίνουν ἢ κονταίνουν ἀνάλογα μὲ τὸ νερό, πὸν κυκλοφορεῖ μέσα τους. Τὸ νερὸ αὐτὸ ἔρχεται ἀπ' ἔξω, μὲ ἕνα κεντρικὸ σωληνῶ, πὸν καταλήγει στὴ ράχη τοῦ ἀστερία, ὅπου ὑπάρχει μιὰ μικρὴ τρύπα.

Ὅταν ὁ ἀστερίας θέλει νὰ μετακινηθῇ τεντώνει τὸν ἕνα βραχίονά του, τεντώνει ἀκόμα περισσότερο τὶς ποδολαβίδες του (τὰ ποδαράκια) καὶ μὲ τὶς βεντούζες των στερεώνεται σὲ κάποιο σταθερὸ σημεῖο, — ἕνα βράχο ἢ σὺμε. Ὅταν πιασθῇ στερεά, ἐλευθερώνει τὸ ὑπόλοιπο σῶμα του καὶ τὸ ἐρᾷ πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἐξακολουθώντας τὶς ἴδιες κινήσεις, κατορθώνει νὰ μετακινήται σιγὰ — σιγὰ.

Ἀν' ἀναποδογυρίσωμε ἕναν ἀστερίαν μέσα στὴ θάλασσα, θὰ τὸν ἰδῇτε νὰ τεντῶνῃ τοὺς βραχίονες καὶ τὶς ποδολαβίδες του καὶ νὰ γυροῦν κάποιο σταθερὸ

Διάφορα στάδια τῆς ἀναπτύξεως τῶν βραχιόνων ἐνὸς ἀστερία, στὴν ἄκρη τοῦ κοίμενου βραχίονα.

σημεῖο, ὅπου νὰ κολλήσῃ. Ὅταν τὸ πετύχῃ, ἀφήνει ὅλο τὸ ἄλλο σῶμα του ἐλεύθερο, καταβάλλει δυνάμει μπορεῖ καί, χόπ! γυρίζει στὴν κανονικὴ στάσι του. Μὲ τοὺς βραχίονες καὶ τὶς ποδολαβίδες του

(Συνέχεια στὴ σελίδα 25)

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΣ...

Η ΓΑΝ ένα θλιμμένο πρωινό του 'Απρίλη. "Όλο τὸ νησί ἦταν σκεπασμένο ἀπὸ ἓναν λεπτὸ πέπλο καταχνιάς. Δὲν κουνιόταν οὔτε φύλλο καὶ παντοῦ βασιλευε μιὰ ἀσυνήτιστη, πηχτὴ ἡσυχία.

Τὸ ὠραῖο Νοσοκομεῖο τοῦ Ε.Ε.Σ., πού μὲ τίς λιπαρές φάνταζε σὰν ἓνα τεράστιο, ὀλόλευκο κόσμημα, ἐκεῖνο τὸ πρωῒνὸ στεκόταν θερρεῖς θλιμμένο κι αὐτὸ μέσα στὸ σῶμα τοῦ γκριζωπῆς ὀμίχλης.

Τὸ ξεφνικὸ χτύπημα τοῦ τηλεφώνου ἀντήχησε μέσα στὸ γραφεῖο σὰν πιστολιά. «Γρήγορα, παρακαλοῦμε, τὸ ἀσθενόφορο νὰ μεταφέρῃ ἓνα βαριὰ τραυματισμένο παιδί», εἶπε ἡ φωνὴ πνιγμένη στοὺς λυγμούς. Συναγεμένος στὸ Νοσοκομεῖο. Οἱ Πρῶτες Βοήθειες, οἱ γιατροί, τὰ 'Εργαστήρια, τὸ Χειρουργεῖο, ὅλα ἔτοιμα μέσα σὲ λίγα λεπτά. 'Ο πνευματικὸς λήθαργος πού βάραινε ὅλων τίς αἰσθήσεις ἀποτινάχτηκε ξαφνικά. 'Η συμφορὰ πού προμηνούσε ἡ σιωπὴ εἶχε ἔρθῃ. "Ένα παιδί βαριὰ τραυματισμένο κινδύνευε. 'Ίσως πάλαι μετὰ τὸν θάνατο.

Γύρισε τὸ ἀσθενόφορο κι ὁ γιατρὸς διέταξε τὴν μεταφορὰ τοῦ τραυματισμένου μὲ τὸ φορεῖο κατ' εὐθείαν στὸ Χειρουργεῖο. Πάνω στὸ φορεῖο ξαπλωμένη, κατάχλωμη καὶ καταματωμένη μιὰ παιδούλα ὡς 12-13 χρονῶν. 'Αναίσθητη, μισοπεθαμένη. Καὶ γύρω της, κλαίγοντας καὶ κατατρομαγμένοι, οἱ γονεῖς της.

Κοντὰ πέντε ὥρες οἱ γιατροί, κλεισμένοι, ἄλλοι στὸ Χειρουργεῖο καὶ ἄλλοι στὰ 'Εργαστήριά τους, ἀγωνίζονται μὲ ἀναλύσεις, μεταγγίσεις, ἀκτινογραφίες καὶ χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις νὰ νικήσουν τὸν χάρο. Καὶ τὸν νικαὺν, τουλάχιστον γιὰ τὴν ὥρα.

'Ήταν πιά ἀπόγιομα ὅταν τὸ φορεῖο πῆρε τὸν δρόμο του γιὰ τὸν θάλαμο. Κι ἀπάνω του ἡ ἴδια παιδούλα, πάντα χλωμὴ καὶ ἀναίσθητη, ἀλλὰ χωρὶς αἷματα τώρα, μὰ μπαταρισμένη ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια. Οἱ δύστυχοι γονεῖς της, τσακισμένοι ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὴν κούρασι, ἀκολουθοῦν καὶ κάθε τόσο προσπαθοῦν νὰ χαϊδέψουν τὸ ἄμοιρο βλαστάρι τους, πού κινδυνεύει.

"Όλοι μέσα στὸ Νοσοκομεῖο εἶναι κατασυγκινημένοι ἀπὸ τὸ κακὸ πού ἔτυχε στὴν Κατινούλα. Γιατὶ τὸ κοριτσάκι πού τραυματίστηκε βαριὰ ἀπὸνα περαστικὸ αὐτοκίνητο, ἦταν γνωστὸ καὶ ιδιαίτερα ἀγαπητὸ στὸ νησί γιὰ τὴν ὁμορφιά του καὶ τὴν ἀπέραντη καλωσύνη του. "Ένα ἀγγελούδι, πού βλάσταινε περήφανο καὶ ἀμόλυντο μέσα στὴν βρώμικη κοινωνία, πού εἶναι ἡ σημερινή.

Πολλὲς ἀπὸ τίς γυναῖκες τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄντρες καὶ παιδιά ἔρχονται σκυφτοὶ γιὰ νὰ εὐχηθοῦν στὸ ἄτυχο κοριτσάκι νὰ ξαναβρῇ τὴν ὑγεία του.

Περνοῦσαν οἱ ἡμέρες κι ὁ πυρεττὸς δὲν ἔπεφτε. 'Ανήσυχτοι οἱ γιατροί ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν γιὰ νὰ στερεώσουν τὴν ἀρχικὴ τους νίκη. Κι ἡ Κατινούλα, πότε μὲ τὸ θλιμμένο της βλέμμα γιομάτο ἀγωνία ἀλλὰ καὶ ἐγκαρτέρησι, πότε μὲ τὴν ἀψυχὴ φανούλα της, τοὺς ρωτοῦσε «θὰ γίνω καλά, θὰ ξαναγίνω ὅπως ἦμου ;». Κ' ἡ ἀπάντησι ἦταν πάντα ἐνθαρρυντικὴ, ἀλλὰ κ' ἐκεῖνοι πού τὴν ἔδιναν, λίγο πίστευαν σ' αὐτήν. 'Η παιδούλα ἔλυε σιγὰ-σιγὰ.

— Γιατρέ μου, λέει σὲ μιὰ στιγμή ἡ τσακισμένη μάνα, πέστε μου, ἡ Κατινούλα μου...

— Ἐκάμαμε ὅ,τι μπορούσαμε. Τώρα εἶναι στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ἀκούστηκε γλυκεῖα, κουρασμένη ἡ ἀπάντησι τοῦ καλοῦ ἐπιστήμονα.

— Τότε νὰ τὴν μεταλάβουμε, γιατρέ μου. 'Ίσως τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας νὰ εἶναι τὸ φάρμακο πού θὰ τὴν γιάνη.

'Ἦρθε ὁ παπα-Γιώργης, ὁ παπὰς τοῦ Νοσοκομείου, καὶ μ' εὐλάβεια ἔδωσε τὴν Θεῖα Κοινωνία στὴν μικρούλα. "Όλοι πρόσεξαν πὼς τὰ μάτια τῆς ἐτοιμοθάνατης ζωήρεψαν σὰν κατάπινε τὸ θεῖο φάρμακο. Χαμογέλασε ἄγνὰ, κι ἀκούστηκε ἡ σβησμένη φωνούλα της : «Τώρα θὰ γίνω καλά».

Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. 'Η Κατινούλα, ὁ ἄγγελος τοῦ νησιοῦ, ἀμέσως σὰν μετᾶλλαβε, ἔπεσε σ' ἓναν βαθύ, ἡσυχο ὕπνο. Κι ὅταν πρὸς τὸ βράδυ ξύπνησε, ὁ πυρετὸς πού μέρες τώρα τὴν ἔκαιγε εἶχε πέσει σχεδὸν ὀλόκληρο. Ζήτησε τοὺς γονεῖς της.

— Μαμά, μπαμπά, μὴν κλαῖτε πιά. Εἶμαι πολὺ καλύτερα, τὸ αἰσθάνομαι. 'Ο καλὸς μας ὁ Χριστοῦλης θὰ μὲ γιατρέψῃ.

— Νάι, νάι, μωρό μου, βγῆκαν οἱ λέξεις μπερδεμένες ἀπὸ τὰ χαρούμενα ἀναφιλητὰ καὶ τὰ δάκρυα πού τρέχανε ποτάμι.

Πέρασε κοντὰ ἓνας μήνας. 'Η Κατινούλα, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τοὺς περισσότερους ἐπιδέσμους, εἶναι ἀνακαθισμένη στὸ κρεβάτι της. Στὸ πρόσωπο της ἔχει πάλι χυθὴ τὸ ἀπαλό, ρόδινο χρῶμα τῆς ὑγείας. 'Έχει σωθῇ.

'Εξω ἡ φύση εἶναι κι αὐτὴ χαρούμενη, γιορταστικὴ. Χάθηκε ἡ καταχνιά πού σκέπαζε τίς ὁμορφίες της, ὅπως χάθηκε κι ἀπὸ τίς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων πού τόσο καταθλιπτικὰ τίς βάραινε τίς πρῶτες μέρες πού ἔγινε τὸ κακὸ. 'Η μικρὴ στηλώνει σοβαρὸ τὸ βλέμμα της στοὺς γονεῖς της, καὶ σὰν ἄνθρωπος πού ἔχει κιόλας πάρει τὴν ἀπόφασή του τοὺς λέει :

— Θὰ σὰς ζητήσω μιὰ χάρη καὶ μὴ μ' ἀρνηθῇτε. "Όσον καιρὸ εἶμ' ἐδῶ πρόσεξα μὲ πόση ἀφοσίωσι, ἀγάπῃ καὶ στοργῇ μὲ κοίταξαν οἱ γιατροί, οἱ ἀδελφές, ὅλοι τους. Θέλω ν' ἀνταποδώσω τὰ ὅσα ἔκαναν γιὰ μένα μὲ τὴν ἀφθαστὴ καλωσύνη τους. Θέλω νὰ μπῶ στὸν ὠραῖο στρατὸ τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. Θὰ μ' ἀφήσετε ;

Βουρκωμένος ὁ καλὸς πατέρας σηκώνεται καὶ φιλεῖ τὴν κορούλα του στὸ μέτωπο.

— Καὶ βέβαια, γλυκὲ μου παιδί, θὰ σ' ἀφήσουμε. Σὰν μεγαλώσῃς ἀκόμη λίγο, ἡ μαμά σου κι ἐγὼ μὲ χαρὰ μας θὰ σ' ἐμπιστευθοῦμε στὸν 'Ερυθρὸ Σταυρό. 'Αλλωστε, ὁ ψυχικὸς σου κόσμος ταιριάζει τόσο πολὺ μὲ τὴν ὠραία ἀποστολὴ τοῦ ὑπέροχου 'Οργανισμοῦ. Κι ἀξίζει νὰ τὸν βοηθᾷ κανεὶς μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις.

Χαρούμενη ἡ παιδούλα ἔκλεισε τὰ κουρασμένα μάτια της κ' εὐχαριστώντας τὸ Χριστὸ γιὰ ὅλα, ἔρχισε νὰ ζῇ νοερά τὸ ὠραῖο ὄνειρο πού σὲ λίγα χρόνια θὰ γινότανε γι' αὐτὴ μιὰ εὐτυχισμένη πραγματικότητα.

ΠΩΣ Ο Ε. Σ. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ Τ' ΑΤΥΧΗΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 2)

— Στὸ Μεξικό, οἱ 'Ερυθροσταυροῖτες μετέχουν σὲ ὀδικὲς ἐπιδείξεις γιὰ τὴ διδασκαλία τῶν κανόνων κυκλοφορίας στὸ κοινό.

5. 'Ο 'Ερυθρὸς Σταυρὸς διδάσκει τὴν ἀσφάλεια στὸ δρόμο, στὸ σπῆτι, στὴ θάλασσα καὶ στὸν αἰγιαλό, μὲ συγκεντρώσεις καὶ μαθήματα πού ὁργανώνει γιὰ τοὺς νέους καὶ τοὺς ἐνήλικες.

— Στὶς Φιλιππίνες, στὴν Ἰταλία, στὴν 'Ανατολικὴ Γερμανία, στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, ὁ Ε. Σ. διδάσκει τὴν ἀσφάλεια σὲ ὁμάδες πού διατρέχουν εἰδικὸς κινδύνους.

— Στὴ Φινλανδία ὁ Ε.Σ. δίνει μαθήματα στοὺς ὁδηγοὺς ὀχημάτων, στὴ Σουηδία σὲ ξυλοκόπους, στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες σὲ οἰκοδόμους, κυνηγοὺς καὶ χιονοδρομοὺς.

6. 'Ο 'Ερυθρὸς Σταυρὸς δίνει στοὺς ἐντεταλμένους στὶς ὑπηρεσίες του τὴ δυνατότητα νὰ σώζουν συνανθρώπους.

— Στὸ Βέλγιο, στὴν Αἰθιοπία, στὴν Ἰταλία, στὴ Γαλλία, στὸ Μονακό, στὸ Πακιστάν, στὶς Φιλιππίνες, στὸν 'Ανω Βόλτα, τὰ μέλη τοῦ Ε. Σ., ὑπηρετοῦν σὲ ὀδικὸς Σταθμοὺς Πρώτων Βοηθειῶν.

— Στὴ Δυτικὴ Γερμανία, στὴν Ἰσπανία, στὴ Φινλανδία, στὸ Τομπάγκο, περίπολοι τοῦ Ε.Σ. ἐπιβλέπουν στὶς περιοχὲς θαλασσίων λουτρῶν.

Καθένας ἀπὸ τοὺς 106 'Ερυθροσταυρικοὺς Συλλόγους περιλαμβάνει μὲ τὴ μία ἢ τὴν ἄλλη μορφή, τὴ διδασκαλία πρώτων βοηθειῶν στὰ προγράμματά του.

Ἡ προσφορὰ αἵματος ἐπιτρέπει κάθε χρόνο τὴ σωτηρία τῆς ζωῆς ἀναριθμητῶν ἀνθρώπων. 'Ο 'Ερυθρὸς Σταυρὸς, πού ὑπῆρξε πρωτοπόρος σ' αὐτὸ τὸ πεδίο, ἔχει τώρα ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὶς ὑπηρεσίες αἰμοδοσίας σὲ περισσότερες ἀπὸ 80 χώρες.

Αὐτὰ τὰ γενικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν 'Ερυθροσταυρικὴ δράση στὸν τομέα τῆς ὑγείας περιέχει τὸ περιοδικὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν. 'Αλλά, εἰδικότερα γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ 'Ερυθρὸ Σταυρὸ, πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα :

'Ο Ε.Ε.Σ. διατηρεῖ στὴν 'Αθή-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡ. ΝΤΥΝΑΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 6)

ταλία, στὰ 1859, ὅχι γιὰ νὰ πολέμησῃ μὲ μιὰ ἀπὸ τίς δυὸ παρατάξεις, ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ ὑπερεθνικὴ ὁργάνωση ὑπηρεσίας βοηθειῶν γιὰ τοὺς πολεμοπαθεῖς καὶ τοὺς τραυματίες, τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ὁμήρους. Μετὰ τὴ μάχη τοῦ Σολφερίνο, πού ἐπεσφράγισε τὴ νίκη τῶν Γάλλων καὶ τὴν ἀπελευθέρωση πολλῶν ἰταλικῶν ἐπαρχιῶν πού τίς κατεῖχαν οἱ Αὐστριακοί, ὁ Ντυνὰν συστηματοποίησε μὲ φυλλάδια καὶ ἄλλα διαφωτιστικὰ μέσα, τὴν προσπάθειά του. 'Ετσι, στὰ 1863 ἐπέτυχε νὰ γίνη μιὰ πρώτη συνδιάσκεψη στὴ Γενεύη καὶ στὰ 1864 νὰ συνταχθῇ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης γιὰ τοὺς τραυματίες τοῦ πολέμου καὶ νὰ ἰδρυθῇ ὁ 'Ερυθρὸς Σταυρὸς. 'Ο Ντυνὰν, εἶχε τὴν τύχη νὰ ἰδῇ τὸ ὄνειρό του πραγματοποιημένο... ἀλλά...

— Αὐτὸ τὸ «ἀλλά», τὸ εἶπες λίγο μελαγχολικά, πατέρα.

— Νάι, γιατί εἶναι παράξενα τὰ ἀνθρώπινα παιδί μου! 'Ο 'Ερρίκος Ντυνὰν, πού τόσο βοήθησε τὸν ἄνθρωπο, τὸν διπλανό του, ἦρθε ὥρα πού λησμονήσῃ. Πέθανε φτωχὸς καὶ ἀφανὴς στὸ ἄστυ τοῦ 'Αϊντεν, στὰ 1910. Βέβαια, στὰ 1901, εἶχε τιμηθῇ μὲ τὸ Βραβεῖο Νόμπελ γιὰ τὴν Εἰρήνη, ἀλλὰ σὲ λίγο τὸν σκέπασε ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ ἡ λησμονία τῶν ἀνθρώπων! Μὰ τί σημασία ἔχει; Τὸ ἔργο του ἔμεινε καὶ καρποφόρησε τόσο! Πρὸ παντὸς ἡ σπουδαιότητά του φάνηκε στὸν δεύτερο παγκόσμιον πόλεμο πού εἶχε ἐκατομμύρια θύματα σ' ὅλο τὸν κόσμο, κυρίως στὴν Εὐρώπῃ! Τότε, εἰρηνικὴ καὶ προστατευτικὴ κυμᾶτισε πάνω ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἡ μεγάλη σημαία τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. Κι ὅπου κυμάτιζε αὐτὴ ἡ σημαία, σὲ Νοσοκομεῖα, σὲ κατασκηνώσεις, σὲ στρατόπεδα, σὲ ἐφοδιοποιεῖς, τὸ κακὸ δίσταζε νὰ πλησιάσῃ! Μοῦδιάζε! 'Ήταν σὰν νὰ ἀντίκρυζε τὸ αὐστηρὸ καὶ πονεμένο

συνάμα πρόσωπο τοῦ 'Ερρίκου Ντυνὰν μὲ τὴν ἱερατικὴ γενειάδα καὶ τὸ φωτεινὸ μέτωπο καὶ νὰ χαμήλωνε τὰ δικά του κατὰ μάτια! Μά... τί συλλογίζεσαι, 'Ελισάβετ; Μήπως σὲ κούρασα;

— "Όχι, ὅχι, κάθε ἄλλο! Νά... συλλογίστηκα αὐτὸ πού εἶπες, πὼς οἱ ἄνθρωποι ξέχασαν τὸν Ντυνὰν.

— Τὸν ξέχασαν τότε, μὰ τώρα πιά ἡ ἀνθρωπότητα τὸν στυλῶσε στὴ μνήμη της γιὰ πάντα: Τὸν γιορτάζουν κάθε τόσο σ' ὅλα τὰ κράτη, γράφουν γι' αὐτόν, μελετοῦν τὴ ζωὴ του, τὰ βιβλία του. Γιατὶ ὁ Ντυνὰν ἔγραψε καὶ ἀρκετὰ βιβλία μὲ ἀνθρωπιστικὸ περιεχόμενο: τὴ «Δουλεία στοὺς Μουσουλμάνους», τὴ «Διεθνή ἀδελφότητα καὶ εὐσπλαχνία στὸν πόλεμο» καὶ ἄλλα! Μὰ ὁ 'Ερρίκος Ντυνὰν, πρὸ παντὸς, ζῇ μέσα στὸ ἴδιο του τὸ ἔργο, πού τόσες ὑπηρεσίες προσφέρει σήμερα στὸν κόσμο, ὥστε νὰ θεωρῇται τὸ πῶς προωδευμένο τμήμα τοῦ πολιτισμοῦ μας! Καὶ εἶμαι βέβαιος γιὰ ἓνα: πὼς ἂν ὁ Ντυνὰν ξαναγεννιόταν, τὸ ἴδιο ἔργο θὰ ἐπεδίωκε πάλι, ἔστω καὶ ἂν γνώριζε ἀπὸ πρὶν πὼς θάρχονταν μιὰ στιγμή νὰ τὸν λησμονήσουν οἱ ἄνθρωποι! Γιατὶ ἡ πραγματικὴ φιλαλληλία, δὲν βασίζεται στὴν ἀναπόδοσις: Ἀρκεῖται σὲ ὅσα ἐκείνη προσφέρει!

— Ἀνάγκυρε, θὰ κρυώσῃ τὸ φαγητό σου, τὸν διέκοψε χαμογελῶντας ἡ μητέρα τῆς 'Ελισάβετ, πού ἄκουε κ' ἐκείνη τόση ὥρα τὸν ἄντρα της, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀγγίξει τίποτε!

— Δὲν πειράζει, εἶπε ὁ κύριος 'Ανάργυρος σκύδοντας πρὸς τὸ πιάτο του. Μικρὸ τὸ κακὸ! Τὰ φαγητὰ ξαναζεστίνονται καί... τρώγονται καὶ κρύα! Καὶ πρέπει νὰ μᾶστε εὐτυχεῖς πού ἔχουμε μπροστὰ μας ἓνα πιάτο φαγητό, ἐνῶ αὐτὴ τὴ στιγμή, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι στὸν κόσμο ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθεια τοῦ 'Ερρίκου Ντυνὰν!

Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

να ἓνα μεγάλο Γενικὸ Νοσοκομεῖο, πού εἶναι καὶ τὸ κυριώτερο κέντρο πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Διπλωματούχων 'Αδελφῶν τῆς Σχολῆς του. 'Επίσης 'Ασκληπιεῖο 750 κλινῶν στὴ Βούλα 'Αττικῆς, ὁμοῖο 200 κλινῶν στὴ Λέρο Δωδεκανήσου καὶ 3 μικρότερα Νοσοκομεῖα στὴν Κόνιτσα, Πύλο καὶ Ἰκαρία. 'Επίσης Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα στὴ Νέα Μάκρη (Κέντρον ἐκπαιδεύ-

σεως 'Αδελφῶν, Πρώτων Βοηθειῶν στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Πάτρα καὶ μικρότερος σὲ ἄλλες ἐπαρχιακὲς πόλεις.

Στὸν τομέα τῆς Αἰμοδοσίας ὁ Ε.Ε.Σ. συμβάλλει μὲ τὸ Ἀρακοπούλειον Κέντρον Αἰμοδοσίας πού λειτουργεῖ στὴν Ἀθήνα καὶ μὲ πολλοὺς Σταθμοὺς Αἰμοδοσίας σὲ ἐπαρχιακὲς πόλεις.

ΣΤ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Είδη βοήθειας εις Κοινότητες και Σχολάς
Help to Communities and Schools

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κολλεγίου 'Αθηνών.
Juniors of Elem. School Athens College

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείον 'Ανω Σύρου
Juniors of Elem. School Ano Syros

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου Βεύης
Juniors of Elem. School Vevi

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Συκιών 'Αρτης.
Juniors of Elem. School Sykia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγίου Κωνσταντίνου Σάμου
Juniors of Elem. School St. Constantine Samos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λουτρακίου
Juniors of Elem. School Loutraki

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστανά Θεσσαλονίκης.
Juniors of Elem. School Kastana Salonika.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλυβίων Κονίτσας.
Juniors of Elem. School Kalyvie Konitsa.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρούστωνος Μαλεβυζίου.
Juniors of Elem. School Krousson Crete.

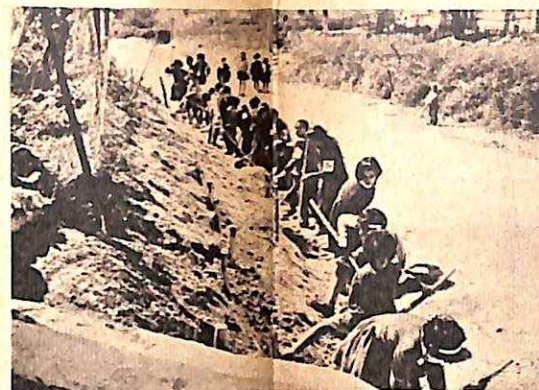
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μούρτσι Πηλίου.
Juniors of Elem. School Mouressi Pilion.

Ε.Σ.Ν. Σχ. Καλών Δένδρων Σερρών.
Juniors of Elem. School Kato Dendra Serrae.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. 'Ανω Χριστού Σερρών.
Juniors of El School Ano Chrstos Serrae

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαγουρίου Κομοτινής.
Juniors of Elem. School Lagouri Thrace.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τσαπουρνιάς 'Ελασσόνας.
Juniors of Elem. School Tsapournia Thessalia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λογανίκου Σπάρτης.
Juniors of Elem. School Loganikon Lakonia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στύψης Λέσβου.
Juniors of Elem. School Stypsi Lesbos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λακκομάτων Νεστορίου.
Juniors of Elem. School Lakkomate Nestorias

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Αύλωναρίου.
Juniors of High School Avlonari.

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις άπορα Σχολεία
Gifts for indigents

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κυπρίνου 'Ορεστιάδος.
Juniors of Elem. School Kyprinon Orestias.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σκορδύλλου Σητείας.
Juniors of Elem. School Skordyllon Sitia.

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Τρικάλων.
Juniors of 5th Elem. School Trikala.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρανιοχωρίου Νεστορίου.
Juniors of Elem. School Kranochari Nestorion.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κλεισώρειας Βοτού.
Juniors of Elem. School Klissoria Voitou.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πευκοφύτου Μουζανίου.
Juniors of Elem. School Pefkofyton Thessalia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσολακκίας Σερρών.
Juniors of Elem. School Messolakkia Serrai.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλοχωρίου Νεστορίου.
Juniors of Elem. School Kalochorioe Nestorion.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λειβαδερού Κοζάνης.
Juniors of Elem. School Livaderon Kojani.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αχλαδοχωρίου Πέλλης.
Juniors of Elem. School Achladochori Macedonia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρανιάς Πρεβέζης.
Juniors of Elem. School Kranlia Preveza.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μενιδίου 'Αμφιλοχίας.
Juniors of Elem. School Menidi Amfilochia.

Βοήθειαι εις Κοινότητες και Σχολεία — Help to Communities and the Schools

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ 8 ΜΑ-ΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου κ. Κ. Γεωργακοπούλου συνεκεντρώθησαν τὴν 14ην παρελθόντος εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. οἱ κ.κ. Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ συνεσκέφθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., διὰ τὴν καλυτέραν ὁργάνωσιν νοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς 8ης Μαΐου εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Μετὰ σύντομον χαιρετισμὸν τοῦ κ. Π. Γεωργούντζου, ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργακόπουλος ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς ἐκδηλώσεως, ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τῆς ὁργανώσεώς της καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς κυρίους Ἐκπαιδευτικούς ὅπως συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της, παρακάλεσε δὲ ὅπως ἐκφέρουν τὰς γνώμας των. Διεξήχθη συζήτησις, ἀπαντες δὲ συμφώνησαν ἐπὶ τῆς χαραχθείσης γραμμῆς καὶ ὑποσχέθησαν νὰ ἐργασθῶν θερμὰ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὡραίας ιδέας. Ἀριστερὰ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν καὶ δεξιὰ οἱ μετασχόντες τῆς συσκέψεως κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξυπρέτησε διὰ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν του κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάρτιον 9.188 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐκ τῶν ὧν 678 ἐξηκριβώμεναι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Οἱ ἐξυπηρετηθέντες κατὰ κατηγορίας ἔχουν ὡς ἑξῆς :

α) Τραύματα κατάγματα κλπ. 4.243, β) Παθολογικά νοσήματα 3.712, γ) Λοιπαὶ περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, ἐγκαύματα κλπ.) 1.233.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δηλητηριάσεις τροφικαί, φαρμακευτικαί 121. Δηλητηριάσεις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος 22. Καρδιολογικά νοσήματα 458. Λοιμώδη νοσήματα 56. Ἐγκαύματα 134. Μέθη 73. Ἡλεκτροπληξίαι 3.

Παροχὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἱατρικῶν ὁδηγίων εἰς ποντοπόρα πλοῖα δι' ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των 26.

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεὰν δι' ἀπόρους φιάλας αἵματος 409.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τὸ Ἰδιωτικὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον «Ὁ Χρυσόστομος Σμύρνης» προσέφερε μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δραχ. 12.000 ἵνα σταλοῦν εἰς τὰς Ἰνδίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δοκιμαζομένων παιδιῶν τῆς χώρας. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι προῖον ἐράνου διενεργηθέντος μεταξὺ τῶν μικρῶν μαθητῶν.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Τὸ Δημ. Σχολ. Γερακίου Λακεδαιμόνος δρχ. 500 δι' ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ἈΛΛΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὁ Κορ καὶ ἡ Κα Ἀθαν. Γ. Ποταμιάνου δρχ. 1000 ὑπὲρ Ε.Ε.Σ.Ν., εἰς μνήμην Δανάης Ἀδ. Κύρου.

*

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΝΑΥΑΓΩΝ «ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»

(ἀπ' εὐθείας)

Τὸ Δημ. Σχολ. Γερακίου Λακεδαιμόνος δρχ. 500.

Τὸ Ναυτικὸν Λύκειον Γαλαξιδίου δρχ. 150.

Υδ. Γυμνάσιον Γαλαξιδίου δρχ. 150.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀργολικοῦ Ναυπλίας δρχ. 250.

ΧΑΡΑΝ καὶ ὑπερηφάνειαν πρέπει νὰ δοκιμάζον οἱ πολῦτιμοι συνεργάται μας κ. κ. Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἑλληνες Ἐρυθροσταυρίται, διότι εἰς τὸν τομέα τῆς καλλιέργειας τῆς Διεθνούς φιλίας ἡ Χώρα μας κατέλαβε τιμητικωτάτην θέσιν.

Εἰς τὸν στατιστικὸν πῖνακα τοῦ παρελθόντος ἔτους τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, χάρις εἰς τὰ πολλὰ καὶ ὠραῖα ἔργα Ἑλληνικὰ Λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας ἡ Πατρίς μας κατέχει τὴν δευτέραν, μετὰ τὴν Ἰαπωνίαν, θέσιν. Ἀν ληφθῇ ὁμῶς ὑπ' ὄψιν ἡ διαφορὰ πληθυσμοῦ καὶ μέσων Ἰαπωνίας καὶ Ἑλλάδος, ἡ θέσις αὐτῇ ἀποκτὰ μεγαλύτεραν σπουδαιότητα.

Συγχαίρομεν ὁλοφύγως τοὺς Ἑλληνας Ἐκπαιδευτικούς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ λαμπρὰ αὕτη ἐπιτυχία των θὰ ἐπανέξησιν τὴν δραστηριότητά των.

Παρακαλοῦμεν ὅπως γίνῃ τὸ ταχύτερον ἐξόφλησις τοῦ ὀφειλομένου ἀντιτίμου τοῦ Περιδικιοῦ, διότι ἡ χαμηλὴ τιμὴ αὐτοῦ μόλις καλύπτει τὰ ἐξόδα ἐκδόσεώς του.

ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΜΗΜΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Τὸ Τμήμα Βοηθείας Ε.Ε.Σ. περιλαμβάνει τὰς κάτωθι Ὑπηρεσίας :

1) Τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν καὶ τὴν παρ' αὐτῷ Ὑπηρεσίαν παροχῆς ἱατρικῶν ὁδηγίων διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰς ποντοπόρα πλοῖα ἐν πλῶ δι' ἀσθενούντα ἢ τραυματισθέντα μέλη τῶν πληρωμάτων των. 2) Τοὺς Παρακτίους Σταθμοὺς Βοηθείας εἰς λουομένους. 3) Τοὺς Προχείρους Σταθμοὺς ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐορτῶν, ἀγώνων κλπ. 4) Τὴν Ὑπηρεσίαν Βοηθείας δι' ἀποστολῆς ἐτοιμοκινήτων Φορητῶν Νοσοκομείων εἰς περιπτώσεις θεομηνιῶν, ἤτοι σεισμῶν, πλημμυρῶν κλπ. (Ἀποστολαὶ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν). 5) Τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Σῶμα Σαμαρειτῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν τῷ Σταθμῷ Πρώτων Βοηθειῶν ἔτυχον βοήθειας ἐν συνόλῳ τραυματῆται καὶ ἀσθενεῖς 96.299 ἐναντι 93.895 (= αὐξήσις 2,6%).

Εἰς τὸν ὡς ἄνω ἀριθμὸν περιλαμβάνονται καὶ 11.234 ἐξηκριβωμέναι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α., ἐξυπηρετηθέντων ὑφ' ἡμῶν, ἐναντι 10.969 τοῦ ἔτους 1965.

Κατὰ τὴν ἀπὸ ἐτῶν λειτουργίαν τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν Ι.Κ.Α., ἡ κίνησις τοῦ Σταθμοῦ δὲν ἐμειώθη, τούναντίον δὲ αὐξάνεται.

1) Κίνησις ἀσθενοφόρων

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν διαθέτει 12 ἀσθενοφόρα, ἐκ τῶν ὧν 7 μὲν κινούνται ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 23ης ὥρας καὶ 4 ἀπὸ 23ης μέχρι 7ης πρωϊνῆς ὥρας (μεταμεσονυχτίως).

Ἡ κίνησις τῶν ἀσθενοφόρων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Κατὰ τὸ ἔτος 1966 ἐγένοντο δωρεὰν διαδρομαὶ τῶν ἀσθενοφόρων ἐν συνόλῳ : 29.523. Κατὰ τὸ προηγούμενον δὲ ἔτος 31.833.

Κατὰ τὰς δωρεὰν ταύτας διαδρομὰς τῶν ἀσθενοφόρων μετεφέρθησαν 40.073 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαι, ἐναντι 41.748 τοῦ ἔτους 1965.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐγένοντο 5.866 μεταφοραὶ εὐπορούντων ἀσθενῶν ἐπὶ πληρωμῇ, ἐναντι 5.794 τοῦ ἔτους 1965.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου (45.939) τῶν μεταφερθέντων δι' ἀσθενοφόρων, ποσοστὸν 87,2% μετεφέρθησαν δω-

ρεὰν, ἐναντι 87,8% τοῦ ἔτους 1965.

Τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν διήνυσαν κατὰ τὸ 1966 515,040 καὶ 522.663 τὸ 1965 ἐν ὧν χιλιόμετρα.

Κατηνάλωσαν δὲ κατὰ τὸ 1966 α) Βενζίνη, γαλλόνια 25.376 καὶ κατὰ τὸ 1965 25.505 γαλλόνια, β) Πετρέλαιον κατὰ τὸ 1965 124 γαλ.

2) Διάφοροι ὑπηρεσίαι

1) Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον. Ἡ κίνησις τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου, λειτουργοῦντος τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐξυπηρετοῦντος τὰς ἀνάγκας τοῦ Σταθμοῦ, τῶν παρ' ἡμῖν Ὀρθοπαιδικῶν Ἰατρῶν τοῦ Ἀσκληπείου Βουλᾶς, τοῦ Κέντρου Αἱμοδοσίας, ὑπαλλήλων Ε.Ε.Σ., διαφόρων προσφύγων ὡς καὶ ἀπόρων, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

α) Ἐξυπηρετηθέντες δι' ἀκτινογραφίαν τὸ ἔτος 1966 1.086 καὶ τὸ 1965 898. β) Ἐξυπηρετηθέντες δι' ἀκτινοσκόπησιν τὸ ἔτος 1966 489 καὶ τὸ 1965 689. Σύνολον ἔτους 1966 1.575 καὶ διὰ τὸ 1965 1.587.

2) Παροχὴ ἱατρικῶν ὁδηγίων διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου δι' ἀσθενούντα ἢ τραυματισθέντα μέλη ποντοπόρων πλοίων ἐν πλῶ.

Ἡ ἱατρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος παρέσχε διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου ἱατρικὰς ὁδηγίας καὶ συμβουλὰς εἰς 315 ποντοπόρα πλοῖα δι' ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των, ἐναντι 280 τοῦ ἔτους 1965.

3) Παράκτιοι Σταθμοὶ διὰ λουομένους.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐλειτουργήσαν οἱ ἑξῆς δύο Παράκτιοι Σταθμοί, ἐναντι τριῶν τοῦ ἔτους 1965.

α) Εἰς Σκαμαγκᾶν. Ὁ Παράκτιος οὗτος Σταθμὸς ἐλειτουργήσεν ἀπὸ 15)6 - 25)9)66 ὡς ἀκολουθῶς : Ἀπὸ 15)6 - 19)7)66, τὸ ἀπόγευμα ἐκάστης Τετάρτης καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς, ἀπὸ 20)7 - 6)9)66 καθημερινῶς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ ἀπὸ 7 - 25)9)66 μόνον Κυριακάς. Ὁ ἐν λόγῳ Παράκτιος Σταθμὸς ἐστεγάσθη καὶ πάλιν εἰς ξύλινον παράπηγμα, διατεθὲν ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαϊδαρίου καὶ ἐξυπηρετεῖτο ὑπὸ δύο Σαμαρειτῶν, διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐπαναφορὰν τῶν ὁποίων διετίθετο ἀσθενοφόρον.

β) Εἰς Λουτράκιον. Ὁ

Παράκτιος οὗτος Σταθμὸς ἐλειτουργήσεν ἀπὸ 5)7 - 30)9)66, ἐστεγάσθη δὲ, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς τὸ αὐτὸ εὐρύχωρον παραθαλάσσιον οἰκημα, τὸ ὁποῖον εὐγενῶς παρεχωρήθη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὑπὸ τῆς Κας Γ. Κουλούκη. Ὁ ἐν λόγῳ Παράκτιος Σταθμὸς, λειτουργῶν καθημερινῶς, ἐξυπηρετεῖτο ὑπὸ ἐνὸς Ἰατροῦ, κατοικοῦ Λουτρακίου, μιᾶς Ἐθελοντοῦ Ἀδελφῆς καὶ δύο Σαμαρειτῶν, προσέφερε δὲ μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παραθερίζοντας, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Λουτρακίου, γεγονὸς ὅπερ ἐξετιμῆθη δεόντως.

Ἡ κίνησις τῶν δύο Παράκτιων Σταθμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐτυχον περιθάλψεις :

α) Εἰς Παράκτιον Σταθμὸν Σκαμαγκᾶ τὸ 1966 747 τὸ δὲ 1965 207.

β) Εἰς Παράκτιον Σταθμὸν Λουτρακίου τὸ 1966 1.679 τὸ δὲ 1965 1.519.

Παράκτιος Σταθμὸς Λούτσας ἔτος 1966 41. Σύνολον ἔτος 1966 2.426 ἔτος 1965 1.767.

Ἐπίσης ἐλειτουργήσαν πρόχειροι σταθμοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τελέσεως ἐορτῶν, ἀγώνων κλπ., εἰς Κομοτηνῇ, εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν Κατασκήνωσιν διὰ τοὺς σπουδαστάς, τὴν Τήνον, τὴν Φανερωμένην Σαλαμίνος, τὸ Δαφνὶ κλπ.

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Ἀποστολὴ εἰς Ἐπίδαυρον (Φεστιβάλ) Ἐνισχυμένου Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν, δυνάμει 40 κλινῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διετέθη, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς ἐνισχυμένον Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν ὑπὸ σιγνᾶς, δυνάμει 10 κλινῶν, ὁ ὁποῖος ἐλειτουργήσεν ἀπὸ 24ης Ἰουνίου μέχρι 25ης Ἰουλίου 1966.

Φορητὰ Νοσοκομεῖα.

Εἰς τὰς Ἀποθήκας τοῦ Ἰδρύματος ὑπάρχουν ἐτοιμοκίνητοι οἱ κάτωθι Ὑγειονομικοὶ Σχηματισμοί :

Ἐν Φορητῶν Νοσοκομείων δυνάμει 50 κλινῶν, δυνάμει 25 κλινῶν καὶ ἐν Φορητῶν Νοσοκομείων δυνάμει 20 κλινῶν.

Εἰς Σταθμὸς Ἐπιδέσεως Ἐνισχυμένου δυνάμει 5 - 10 κλινῶν.

Σχολὴ Σαμαρειτῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1966 ἀπε-

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΕΦΟΡΕΙΑΣ

Εφορεία Ε.Ε.Σ.Ν.

Πρόεδρος : Παναγιώτης Γεωργουήνης, Αντιπρόεδρος : Μενέλαος Κυριακόπουλος, Γεν. Γραμματέας : Χριστόδουλος Παπαδόπουλος.

Σύμβουλοι

Ευστάθ. Σπηλιωτόπουλος, Κωνσταντίνος Λαμπέρης, Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος, Άντα Βλαχούτσικου, Σταυρούλα Παπαμικρούλη, Αλεξάνδρα Κύρου, Ελένη Ποταμιάνου, Ελένη Κωνσταντινίδου, Μαρία Αναγνωστοπούλου - Φέρλα.

Διευθυντής : Καλλιρρόη Παπαδοπούλου.

Η προσπάθεια του Ε.Ε.Σ. Νεότητος δια τήν εξάπλωσιν και εμπέδωσιν των υψηλών ανθρωπιστικών ιδεωδών του Έρυθρου Σταυρού μεταξύ των μαθητών των Σχολείων ολοκλήρου της Χώρας έσχε και κατά

φοίτησαν εκ της Σχολής Σαμαρειτών 65 Σαμαρείται, μεταξύ των οποίων 10 Όπλίται της Χωροφυλακής και 4 Αστυφύλακες.

Κατά την τρέχουσαν σχολικήν περίοδον 1966 - 67 φοιτούν εις την Σχολήν ταύτην 83 μαθηταί, εκ των 9 είναι Όπλίται Χωροφυλακής και 6 Αστυφύλακες.

Επίσης, έγινοντο δύο έκτακτοι σειραι μαθημάτων πρώτων βοηθειών μετά πρακτικής εξασκήσεως εις 80 Ίπταμένας Συνόδους και Φροντιστάς της Όλυμπιακής Αεροπορίας και τέσσαρες έκτακτοι σειραι εκ τριών τριών μαθημάτων πρώτων βοηθειών εις 194 εν συνόλω μαθητάς του Σχολείου Τροχαίας Χωροφυλακής.

Εξεπαιδεύθησαν πρακτικώς εις τὰ Ίατρεία του Σταθμού Πρώτων Βοηθειών : α) 67 Μαθήτρια της Σχολής Νοσοκόμων και Έπισκεπτριών Ε.Ε.Σ. β) 92 Έθελονταί της 25ης Μαρτίου και της 28ης Οκτωβρίου 1966 διετέθησαν αντιστοίχως τρία και δύο ασθενοφόρα μετά Συνεργείων παροχής βοήθειας εκ Σαμαρειτών.

δ) Κατά την Μαραθώνιον Πορείαν (22.5.66) διετέθησαν δύο ασθενοφόρα μετά Συνεργείων παροχής βοήθειας εκ Σαμαρειτών, τὰ οποία παρέσχον την πρώτην βοήθειαν εις 99 άτομα.

τὸ έτος 1966 ικανοποιητικώτατα ἀποτελέσματα, χάρις εις την πρόθυμον συνεργασίαν των Έλλήνων Εκπαιδευτικών, πολυτίμων συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και την συμβολήν των Τοπικῶν Έπιτροπῶν Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Τὰ έπιτευχθέντα ἀποτελέσματα έχουν κατά τομείς δραστηριότητος ὡς ἀκολούθως :

Α' Κίνησις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.

Τὰ μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, μαθηταί της Στοιχειώδους, Μέσης και Άνωτέρας Εκπαιδεύσεως της χώρας, ἀνῆλθον κατά τὸ σχολ. έτος 1965 - 1966 εις 482.503, συγκροτήσαντα 31.200, Έρυθροσταυρικάς ομάδας.

Η Κίνησις κατά Περιφέρειας παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως :

Περιφέρειαι	Μέλη	Ομάδες
Αθήν. - Πειραιεύς	96.351	7.437
Μακεδονία	101.697	5.724
Θράκη	17.931	1.092
Ηπειρος	37.589	2.401
Θεσσαλία	41.746	2.600
Πελοπόννησος	73.786	4.564
Στερεά Έλλάς	32.668	2.143
Κρήτη	31.372	2.019
Νήσοι Αιγαίου	20.691	1.324
Νήνοι Ιονίου	11.823	849
Εύβοια	9.225	640
Δωδεκάνησος	7.624	407
Σύνολον	482.503	31.200
έναντι του	470.000	31.000.
		1965

Β' Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.

Τὰ μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, ανταποκριθέντα προθύμως εις την πρόσκλησιν αυτού, πρὸς έντασιν της δραστηριότητός των κατά τὸ έτος 1966, ἀνέπτυξαν κατά τὰς εκθέσεις και έγγραφους πληροφορίας των επί κεφαλής των Έρυθροσταυρικῶν ομάδων υπευθύνων Εκπαιδευτικῶν και των Διευθυντῶν των Σχολείων την ἀκόλουθον δρᾶσιν, ἄξίαν πάσης ἐξάρσεως.

α) Εις τὸν τομέα της Ύγιεινής : 10.019 Ομάδες ἐμερίμνησαν διὰ την καθαριότητα των συμμαθητῶν των, του σχολ. χώρου και της κοινότητός των.

2.062 Ομάδες έλαβον μέρος εις ἀναδασώσεις, φυτεύσασαι συνολικῶς 523.158 δενδρύλλια.

3.384 Ομάδες ἐκαλλιέργησαν σχολ. κήπους.

4.747 Ομάδες κατήρτισαν σχολ. Φαρμακεία, παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειῶν και Οἰκοι Νοσηλείας, (περιποιήσεως ασθενοῦς και φροντίδος διὰ την Μητέρα και τὸ Βρέφος), γενόμενα ὑπὸ Ίατρῶν, Εκπαιδευτικῶν και Διπλωματοῦχων Άδελφῶν Ε.Ε.Σ. και ἡσκήθησαν εις την παροχήν τούτων.

7.721 Ομάδες ἐφρόντισαν διὰ την διάδοσιν ὕγιεινῶν συνηθειῶν και ὠργάνωσαν διαλέξεις με θέματα ὕγιεινής.

2.584 Ομάδες ἡσχολήθησαν με την διάδοσιν της αἱμοδοσίας.

2.978 Ομάδες ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ την ὕγιαν των συμμαθητῶν των.

β) Εις τὸν τομέα Άλληλοβοηθείας : 3.290 Ομάδες παρέσχον βοήθειαν εις ἀπόρους μαθητάς και ἐνδεῆ Σχολεία της ὑπαίθρου.

3.210 Ομάδες ἐπισκέφθησαν Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ίδρύματα, ἐψυχαγώγησαν τοὺς νοσηλευμένους ασθενεῖς και τροφίμους των και διένειμον εις αὐτοὺς δῶρα. 1.302 Ομάδες ἐτοίμασαν παιγνίδια δι' ἄπορα παιδιά.

224 Ομάδες ἀπέστειλαν χρήσιμα εἶδη εις στρατιώτας των συνόρων.

83 Ομάδες ἱδρυσαν μαθητικά κουρεῖα και σχολικὰς βιβλιοθήκας.

59 Ομάδες ἐβοήθησαν εις την ἀνέγερσιν σχολ. κτιρίων και ναῶν.

77 Ομάδες ἀπέστειλαν χαμᾶι-μηλον και ἄλλα Φαρμακευτικά φυτὰ εις Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ίδρύματα.

γ) εις τὸν τομέα της ἀναπτύξεως φιλικῶν δεσμῶν ματὰ των ξένων Έρυθροσταυρικῶν :

Κατὰ τὸ σχολ. έτος 1965 - 1966 ἀντηλλάγησαν μεταξύ των Σχολείων της Ελλάδος και ξένων χωρῶν ὑπὲρ τὰ 700 Λευκώματα, έργα χειροτεχνίας, πίνακες ζωγραφικῆς και ἐπιστολαί σχολικῆς ἀλληλογραφίας.

Γ' Περιοδικὸν «Έλλην. Έρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος»

Απὸ 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1966 ἐγένοντο 8 μηνιαῖαι ἐκδόσεις του Περιοδικου «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», καθ' ἃς ἐξετυπώθησαν συνολ. 1.794.225, τεύχη.

Έκ του συνόλου των ἐκτυπωθέντων τευχῶν διετέθησαν ἐπὶ πλη-

ρωμῇ 1.757.743 συνολικῆς ἀξίας δραχμῶν 2.164.304,95.

Τὰ ὑπόλοιπα 36.482 τεύχη διετέθησαν δωρεάν εις διάφορα Φιλανθρωπικά Ίδρύματα της χώρας, ὡς και εις ἀκριτικά Φυλάκια, μέσω Γ.Ε.Σ.

Η αὔξησις της κυκλοφορίας του Περιοδικου ὀφείλεται, ἐκτὸς της συνεχούς βελτιώσεως της ἐμφανίσεως και της ὕλης του και εις την σταθερῶς συνεχιζομένην συνεργασίαν των Έλλήνων Εκπαιδευτικῶν, πρὸς ὅλον ἐν μεγαλυτέραν διάδοσιν του μεταξύ των μαθητῶν των.

Δ' Έκθεσις Λευκωμάτων Σχολικῆς Άλληλογραφίας

Την 17ην Νοεμβρίου έλαβον χώραν εις την αἴθουσαν Τελετῶν του Μεγάρου Ε.Ε.Σ. τὰ ἐγκαίνια της Έκθέσεως Λευκωμάτων Σχολ. Άλληλογραφίας σχολ. έτους 1965 - 66.

Κατ' αὐτήν ὠμίλησαν ὁ Πρόεδρος της Εφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. Γεωργουήνης και ὁ Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἐξάραντες τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργον και την σημασίαν της ἀνταλλαγῆς των Λευκωμάτων Σχολικῆς Άλληλογραφίας διὰ την προαγωγήν της διεθνούς φιλίας.

Τὰ ἐκτεθέντα Λευκώματα ἐπροξένησαν εις πάντας ἀρίστην ἐντύπωσιν, ἐξετιμήθη δὲ μεγάλως ἡ πλουσία συμμετοχῇ των Σχολείων της ὑπαίθρου.

Εις την έκθεσιν συμμετέσχον διὰ πρώτην φοράν και οἱ Έρυθροὶ Σταυροὶ Νεότητος 22 χωρῶν ἐξ ὅλων των ἡπείρων, δι' ὠραιότητων ἐκθεμάτων, φιλοτεχνηθέντων ὑπὸ των Έρυθροσταυρικῶν των.

Ε' Συμετοχῇ Ε.Ε.Σ. Νεότητος εις Διεθνείς Έκθέσεις

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε κατὰ τὸ σχολ. έτος 1965 - 1966 εις την Διεθνή Έρυθροσταυρικὴν κίνησιν, κατὰ τρόπον ἀντάξιον της τιμητικῆς θέσεως, την ὁποίαν κατέχει εις τὸν τομέα τούτον μεταξύ των Έρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου του κόσμου, διὰ της ἀποστολῆς εις τὰς διοργανωθείσας Διεθνείς ἐκθέσεις, ὑπὸ των Έρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος Αὐστραλίας, Γερμανίας, Ίσημερινου, Ιράν, Νοτίου Αφρικής, Όλλανδίας και Φιλανδίας, χαρακτηριστικῶν της δραστηριότητος των Έλλήνων Έρυθροστ. ἐκθεμάτων.

ΣΤ' Συμετοχῇ Ε.Ε.Σ. Νεότητος εις Έρυθροσταυρικάς Κατασκηνώσεις

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἀνταποκρινόμενος εις προσκλήσεις των Έρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος Γερμανίας και Σουηδίας μετέσχεν εις τὰς ἐν Edersee Δυτ. Γερμανίας ἀπὸ 8 μέχρι 22 Ιουλίου και Skalderviken Σουηδίας ἀπὸ 24 Ιουλίου μέχρι 21 Αὐγούστου 1966 Διεθνείς Έρυθροσταυρικάς κατασκηνώσεις, διὰ 5μελοῦς ομάδος Έρυθροσταυρικῶν μαθητῶν, με ἀρχηγὸν την Έπιθεωρητήν Άδελφὴν Ε.Ε.Σ. διδάσκαλόν Οἰκονόμου.

Η Έλληνικὴ ὁμάς ἐτυχεν, ὡς και κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγκαρδίου φιλοξενίας, συμμετέσχεν ἐπιτυχῶς εις τὰ σχετικὰ προγράμματα δράσεως και λοιπὰς Έρυθροσταυρικάς ἐκδηλώσεις και ἀφῆκε τὰς ἀρίστας των ἐντυπώσεων.

Ζ' Επίσκεψις Αντιπροσώπου του Συνδέσμου των Έρυθρῶν Σταυρῶν

Την 18ην Ἀπριλίου 1966 ἀφίχθη εις Αθήνας, εις ἐκτέλεσιν προγράμματος ἐπισκέψεως των Έρυθρῶν Σταυρῶν διαφόρων χωρῶν, ὁ Διευθυντής του Γραφείου Έρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος του ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου των Έρ. Στ. κ. Schussele.

Οὗτος ἀντήλλαξεν ἀπόψεις μετὰ της Διοικήσεως του Ε.Ε.Σ. και του Ε.Ε.Σ. Νεότητος διὰ την καλυτέραν ἐφαρμογὴν και ἐπιτυχίαν του καταρτισθέντος ὑπὸ του Συνδέσμου των Έρυθρῶν Σταυρῶν δευτοῦς Προγράμματος Δράσεως του Έρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος 1965 - 1970 και ἐνημερώθη ἐπὶ της ἐν γένει δραστηριότητος των Έλλήνων Έρυθροσταυρικῶν.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εις διάφορα Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐξῆρε την πολυτιμον συμβολήν των Έλλήνων Εκπαιδευτικῶν εις την ἐπιτυχίαν του έργου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ἐξέφρασε την πλήρη ικανοποίησιν του διὰ την ὀργάνωσιν και δρᾶσιν των Έρυθροσταυρικῶν ομάδων.

Η' Έορτασμός της Διεθνούς Ημέρας του Έρυθροῦ Σταυροῦ

Την 8ην Μαΐου 1966, Διεθνή Ημέραν του Έρυθροῦ Σταυροῦ, καθ' ἣν προεβλήθη τὸ σύνθημα «Δὲν ὑπάρχουν σύνορα διὰ τὸν Έ-

ρυθρὸν Σταυρόν», ὠργανώθησαν εις τὰ Σχολεία ὅλοκλήρου της χώρας, κατόπιν ὁδηγίων του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και εἰδικῶν Έγκυκλίων των οἰκείων Έπιθεωρητῶν της Εκπαιδεύσεως, πανηγυρικαί τελεταί, κατὰ τὰς ὁποίας Εκπαιδευτικοὶ και Έρυθροσταυρίται μαθηταί ἐξῆραν την προσωπικότητα και τὸ έργον του Ίδρυτοῦ του Έρυθροῦ Σταυροῦ Έρρίκου Ντυνάν, τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του Παγκοσμίου τούτου Οργανισμοῦ πρὸς την Ἀνθρωπότητα και διεδήλωσαν την προσήλωσιν των εις τὰ Έρυθροσταυρικά ιδεώδη και τὸ πνεῦμα των Συμβάσεων της Γενεύης.

Εἰδικώτερον, ομάδες Έρυθροσταυρικῶν μαθητῶν ἐπραγματοποίησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ του εορτασμοῦ έργα μαρτυροῦντα συνεδητοποίησιν των Έρυθροσταυρικῶν ιδεωδῶν της ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, με τὰ ὁποῖα γαλουχῶνται και ἐμπρακτον ἐφαρμογὴν τούτων (πράξεις ἀλληλοβοηθείας, ἐκτέλεσις έργων κοινῆς ὠφελείας, ἐτοιμασία λαυκωμάτων, χειροτεχνημάτων, ἐπιδείξεις παροχής Πρώτων Βοηθειῶν κλπ.

Θ' Επίσκεψις Αντιπροσώπων Ε.Ε.Σ.Ν. του Έξωτερικου

Κατὰ τὸ έτος 1966 ἐπισκέφθησαν την χώραν μας και κατετοπίστησαν ἐπὶ της λειτουργίας και δράσεως του Ε.Ε.Σ. Νεότητος :

α) Ο Κος Foiles, Δντῆς του Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ. Νεότητος εις Στουτγάρδην Δυτ. Γερμανίας.

β) Η Δις Helen Hall του Καναδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος.

γ) Η Δις Eevelin Dunning του Βρετανικοῦ Ε.Σ. Νεότητος και

δ) Ομάς του Βουλγαρικοῦ Ε.Σ.Ν.

Απαντες ἐξέφρασαν με ἐνθουσιασμόν διὰ τὸ συντελούμενον ὑπὸ του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργον.

Ι' Επίσκεψις Αποφοίτων Γυμν. Κηρυνείας Κύπρου

Εις την ἐπισκεφθῆσαν την Ελλάδα ἀπὸ 12 μέχρι 29 Αὐγούστου 1966 30μελὴ ὁμάδα ἀποφοίτων του Γυμνασίου Κηρυνείας Κύπρου ὁ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἐξήσφαλισε κατάλυμα, τόσον κατὰ την ἐν Αθήναις παραμονήν της, ὅσον και κατὰ τὰς ἐπισκέψεις της εις διαφόρους Έπαρχιακὰς πόλεις.

ΙΑ' Απονομή Βραβείων και Διπλωμάτων

α) 'Υπό της οικείας 'Επιτροπής απενεμήθησαν :

1) Τὰ βραβεία του προκηρυχθέντος δια το σχολ. έτος 1965 - 1966 διαγωνισμού «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ», επί τη βάσει των υποβληθεισών εκθέσεων των 'Επιθεωρητών της εκπαίδευσης, εις τας διακριθείσας 'Ερυθροσταυρικές ομάδας : α) Δημ. Σχολείου 'Ελαιωχωρίου Παγγαίου β) 'Εκπ. Περιφ. Καβάλας και β) 2ου Δημ. Σχολείου Βροντάδου Χίου, ως και Διπλώματα τιμητικής διακρίσεως, 'Επαινοι και Εύφημος μνεία εις τας 'Ερυθροσταυρικές ομάδας 157 Σχολείων 'Αθηνών, Πειραιώς και 'Επαρχιών, δια των δράσεων των κατά το αυτό σχολ. έτος και

2) Βραβείον εξ εισφορών διαφόρων εις τας 'Ερυθροσταυρικές ομάδας 10 Σχολείων της υπαίθρου, δια την επιδειχθείσαν υπ' αυτών κατά το σχολ. έτος 1965 - 1966 αξιόλογον 'Ερυθροσταυρικήν δραστηριότητα.

β) 'Υπό της 'Επιτροπής Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολ. 'Αλληλογραφίας σχολ. έτους 1965 - 1966 απενεμήθησαν 31 - Α' 71 - Β' και 16 - Γ' Βραβεία εις 114 Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους 'Εκπαίδευσης 'Αθηνών, Πειραιώς και 'Επαρχιών, δια τὰ υπό των 'Ερυθροσταυρικών ομάδων τούτων φιλοτεχνήντα Λευκώματα.

ΙΒ' Προκήρυξις Διαγωνισμού Δράσεως Ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. και Λευκωμάτων Σχολικής 'Αλληλογραφίας

'Η 'Εφορεία Ε.Ε.Σ.Ν. Νεότητος προεκήρυξε μεταξύ των 'Ερυθροσταυρικών ομάδων των Σχολείων της χώρας :

α) Διαγωνισμόν εις μνήμην «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ», επί τη δεκάτη έκτῃ ἐπετείῳ του θανάτου του αειμνήστου Προέδρου του Ε.Ε.Σ.Ν. Νεότητος, δια την καλλιτέραν 'Ερυθροσταυρικήν δράσιν κατά το σχολ. έτος 1966 - 1967, δια Βραβείον Α' δρχ. 3.000 και Β' δρχ. 2.000, τας οποίας προσέφεραν ο Δ/ντής της 'Εφημερίδος «ΕΣΤΙΑ» Κος Κύρος Κύρου και

β) Διαγωνισμόν Λευκωμάτων Σχολικής 'Αλληλογραφίας σχολ. έτους 1966 - 1967.

ΙΓ' Μαθήματα Πρώτων Βοηθειών και Οίκοι Νοσηλείας

Κατά το σχολ. έτος 1965 - 1966 παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών, γενόμενα υπό 'Ιατρών, 'Εκπαιδευτικών και Διπλωματούχων 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. 4.747 ομάδες 'Ερυθροσταυριτών μαθητών.

'Επίσης τὰ υπό του Ε.Ε.Σ. οργανωθέντα μαθήματα Οίκοι Νοσηλείας, (περιποιήσεως ασθενούς και φροντίδος δια την Μητέρα και το Βρέφος), παρηκολούθησαν πολλὰι ομάδες των Λυκείων και Γυμνασίων Θηλέων 'Αθηνών - Πειραιώς και 'Επαρχ. πόλεων, με προθυμίαν μαρτυρούσαν κατανόησιν της σπουδαιότητος των μαθημάτων τούτων.

ΙΔ' 'Εκδοσις 'Οδηγοῦ Πρώτων Βοηθειών

Δια την αποτελεσματικωτέραν εξυπηρέτησιν των 'Εκπαιδευτικών εις την διδασκαλίαν των μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών, την αντιμετώπισιν εκτάκτων αναγκών κλπ. εξέδότη υπό του Ε.Ε.Σ. εις 12.500 αντίτυπα πρακτικὸς «'Οδηγὸς Πρώτων Βοηθειών», συνταχθεὶς υπό του έ.α. Γεν. 'Αρχιάρχου κ. Κ. Κοδέλλα, Γεν. Δ/ντοῦ του εν 'Αθήναις Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειών Ε.Ε.Σ., ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον του οποίου ἀπεστάλη εις τὰ Γραφεία των 'Επιθεωρήσεων και τὰ Σχολεία Στοιχειώδους εκπ. ολοκληρου της χώρας.

ΙΕ' Έντυπα Ε.Ε.Σ. Νεότητος

Κατά το σχολ. έτος 1965 - 1966 εξετυπώθησαν υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ἀπεστάλησαν δωρεάν εις τὰ Σχολεία της χώρας 181.200 έντυπα, δια την καλλιτέραν ὀργάνωσιν ομάδων Ε.Ε.Σ. Νεότητος και καθοδήγησιν των 'Εκπαιδευτικών και νεαρών 'Ερυθροσταυριτών, πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν ἐφαρμογήν του προγράμματος 'Ερυθροσταυρικής δράσεως.

ΙΣΤ' Συμμετοχή εις τὸν 'Ερανον του Ε.Ε.Σ.

Οἱ 'Ερυθροσταυριταὶ μαθηταὶ των Σχολείων ολοκληρου της χώρας, συνέβαλον μετ' ἀξιεπαίνου προθυμίας εις την επιτυχίαν του κατά μῆνα Δεκέμβριον 1966 διενεργηθέντος 'Εράνου του Ε.Ε.Σ., δια της συμμετοχῆς των εις τας 'Ερανικάς 'Επιτροπάς.

ΙΖ' Δωρεαὶ 'Ερυθροσταυριτών ὑπὲρ των Σεισμοπαθῶν Μαθητῶν Εὐρυτανίας, Αἰτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος και Πελοποννήσου

Οἱ καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ της Εὐρυτανίας, Αἰτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος και Πελοποννήσου κατά το έτος 1966, ἔδωσαν ἀφορμὴν ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως ἀλληλεγγύης των 'Ερυθροσταυριτών μαθητῶν, πρὸς τοὺς δοκιμασθέντας συναδέλφους των των πληγείσων περιοχῶν, δια της συγκεντρώσεως και ἀποστολῆς πρὸς αὐτοὺς, μέσω του Ε.Ε.Σ. Νεότητος:

α) 641 Δεμάτων με σχολ. ὑλίκον, ἱματισμόν, τρόφιμα, παιγνίδια κλπ. συνολ. βάρους 9.345.200 χιλ/γρ.
β) 21.166,50 Δραχμῶν.

ΙΗ' Δωρεαὶ - Διανομαὶ

Κατά το έτος 1966 ἐλήφθησαν παρὰ των 'Ερυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος 'Ηνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς, Αὐστραλίας, Μεγ. Βρετανίας, Γερμανίας, Καναδᾶ, Νορβηγίας, 'Ολλανδίας και των 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτῶν 1.176 κόλλα με σχολικόν ὑλίκον, εἶδη ὑγιεινῆς και Πρώτων Βοηθειῶν, σχολικά δῶρα, παιδικὸν ἱματισμόν, κλινοσκεπάσματα, παιγνίδια κλπ. διανεμηθέντα εις ἀπόρους μαθητὰς πλειστων Σχολείων ὧν των περιοχῶν της χώρας.

ΙΘ' Συμβολὴ Περιφερειακῶν 'Επιτρόπων Ε.Ε.Σ.Ν.

Σημαντικὴ ὑπῆρξε κατά το έτος 1966 ἡ συμβολὴ των Περιφερειακῶν 'Επιτροπῶν Ε.Ε.Σ. Νεότητος εις την επιτυχίαν του ἔργου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Κ' Εὐαρέσκεια πρὸς τὸ προσωπικὸν του Ε.Ε.Σ.Ν.

'Η 'Εφορεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος εὐρίσκειται και ἐφέτος εις την εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσῃ την ἀπόλυτον αὐτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ προσωπικὸν των Γραφείων Ε.Ε.Σ.Ν. δια τὸν επιδειχθέντα ζῆλον και ἐργατικότητα, ἐν τῇ ἐκπληρώσει των καθηκόντων του και ὧς ἰδιαίτερος πρὸς την Διεύθυνσιν αὐτοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Απριλίου 1967
'Ο Πρόεδρος της 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.

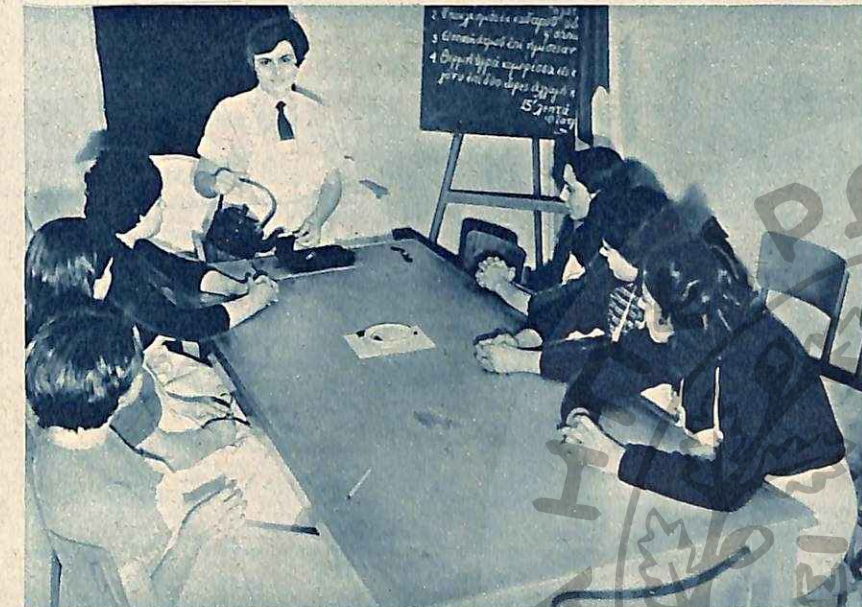
Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ
'Ο Γεν. Γραμ. της 'Εφορείας ΕΕΣΝ
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑ

Εἰς τὸ Α' Λύκειον 'Αθηνῶν (Πλάκας). 'Επιδείξις τραπεζιδίου φαγητοῦ ἀσθενοῦς. (Μάθημα 4ον)

ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑ

Εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Λύκειον Καλλιθέας. 'Επιδείξις τρόπου χρήσεως θερμοφόρου - πλήρωσις ὕδατος. (Μάθημα 5ον)

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
('Αποστολαὶ μέσω Ε.Ε.Σ.Ν.)

1) Τὸ 'Αρσάκειον Λύκειον και τὸ 'Αρσάκειον Γυμνάσιον Ψυχικοῦ εἶδη βοηθείας εις τὰ Δημ. Σχολ. Λογγάδων 'Ιωαννίνων, Μολυκρείου, Πόδου, Γολεμίου και 'Ανω Χώρας Ναυπακτίας, Καλυβίων Λουτροῦ, Βάλτου, Παλίζης 'Ιωαννίνων και

Βασιλοπούλου Παγωνίου. 2) Τὸ 'Ιδιωτ. Σχολεῖον Σ. Ζωρογιάννη Κορυδαλλοῦ, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Πετρωτοῦ 'Ελασσόνης. 3) Τὸ Δημ. Σχολ. Γονούσης Κορινθίας, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κυ-sόβου Εὐρυτανίας. 22) Τὸ Γυμνάσιον Καστελλίου Κισσάμου Χανίων εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Καλυβίων Κονίτσης.

5) Τὸ Δημ. Σχολ. 'Ανω 'Ηλυσίων 'Αθηνῶν, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κυπαρίσσου Τριωνίδος. 6) Τὸ Δημ. Σχολ. Πουλίσσας Κορινθίας, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Χρυσόβου Εὐρυτανίας. 7) Τὸ Λύκειον Κορωπίου 'Αττικῆς, εἶδη βοηθείας δια τὸ Δημ. Σχολ. 'Ανατολικῆς 'Ιωαννίνων. 8) Τὸ Γυμνάσιον Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς, εἶδη βοηθείας δια τὸ Δημ. Σχολ. Πλατανοβρύσης Πατρῶν, Χρυσόβου Εὐρυτανίας και Βλυζιανῶν Βάλτου. 9) Τὸ Λύκειον 'Ελληνισμῶν Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κεφαλοβρύσου Παγωνίου και 1ου Δημ. Σχολ. Κῶ. 10) Τὸ Λύκειον Μπαρμπάκα 'Αγ. Παρασκευῆς 'Αττικῆς, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Καστανούλας, Κελανίτου Τριωνίδος, Κρύας Βρύσης Καλαμπάκας, Ζώνης 'Εβρου, Νεοχωρίου Μεσολογίου και Ματίου Κορινθίας. 11) Τὸ 34ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κελανίτου Τριωνίδος. 12) Τὸ 57ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνῶν, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Παλαιοκάστρου Λαμίας και Βρύσης Κονιστρῶν Εὐβοίας. 13) Τὸ Δημ. Σχολ. «'Απόστολος Παῦλος» Οἰνουσσῶν Χίου, εἶδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Παραλίας Κύμης. 14) Τὸ Δημ. Σχολ. Χιονάδων 'Ορεστιάδος, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Βλυζιανῶν Εηρομέρου. 15) Τὸ Λύκειον Ξυλοκάστρου, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Παλαιωχωρίου Τρικάλων. 16) Τὸ Δημ. Σχολ. Τζιτζιφῆ 'Αποκορώνου Χανίων με εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. 'Αμπελακίαν Λαρίσης. 17) Τὸ Δημ. Σχολ. Γέρακα 'Αττικῆς, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Κουρουκλάτων Κεφαλληνίας. 18) Τὸ 46ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνῶν, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. 'Ορχομενοῦ Τριπόλεως. 19) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Δάφνης 'Αθηνῶν, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Ψηλοβράχου Τριωνίδος. 20) Τὸ Δημ. Σχολ. Κάτω Μονοκαρυᾶς Εὐβοίας, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Βρυσοχωρίου Κονίτσης. 21) Τὸ Δημ. Σχολ. 'Επισκοπῆς Ναούσης, εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Χρυσόβου Εὐρυτανίας. 22) Τὸ Γυμνάσιον Καστελλίου Κισσάμου Χανίων εἶδη βοηθείας εις τὸ Δημ. Σχολ. Καλυβίων Κονίτσης.

Ο «ΕΧΙΝΟΚΚΟΚΟΣ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

Πρέπει να τονίσουμε ότι δια να έχουμε αποτελέσματα ευχάριστα και ασφαλή κατά το δυνατόν δια την καταπολέμηση της μαστίγος αυτής της πατρίδος μας πρέπει:

1ον) ν' αρχίσω οργανωμένη και ευρεία καταπολέμηση και λήψις μέτρων συστηματικών εις όλην την Ελλάδα, πράγμα που απαιτεί εργασία από πολλούς, συμπαράστασιν από όλους και χρήματα πολλά.

2ον) Να έχουμε υπομονή, διότι τ' αποτελέσματα δια να φανούν απαιτούν πολλά - πολλά χρόνια. Πάντως πρέπει κάποτε ν' αρχίσωμε την ώραian αυτή εκστρατεία με την βοήθειαν όλου του Ελληνικού λαού και προ παντός της Ελληνικής νεολαίας.

Οι δεκάδες χιλιάδων μαθητών και μαθητριών όλης της Ελλάδος που έχουν την ευτυχίαν να διαβάζουν το θαυμάσιο και διδακτικώτατον αυτό Περιοδικό «Ελληνικός Έρμής» Σταυρός Νεότητος» με το έλκετο «Εθνικό, Χριστιανικό και Έρμής» περιεχόμενο, πρέπει τα όλην που είπαμε παραπάνω καθώς και τα βασικά προφυλακτικά μέτρα που θ' αναφέρωμε σε λίγο να τα μεταδώσουν — να τα διδάσκουν συνεχώς θα έλεγα — εις τους γονείς των, τ' αδελφία των, τους φίλους των, τους συμμαθητάς των, τους γείτονες, σε κάθε Έλληνα μικρόν και μεγάλον που ούποτε και ούποτε εδύναται την ευκαιρίαν.

Μόνον έτσι, όταν γίνη συνείδησις εις όλους μας, αλλά προ παντός εις την νεολαίαν, ή όποία κατά πρώτον λόγον κινδυνεύει από την μόλυνσιν του φοβερού και ύπουλου αυτού νοσήματος, θα μπορούσαν να αποδώσουν τα προφυλακτικά μέτρα που λαμβάνουν αι Κρατικάς υπηρεσίαι και ο «Ελληνικός Έρμής» Σταυρός.

Ιδού τα κυριώτερα προφυλακτικά μέτρα που πρέπει να εφαρμόζονται από τας Κρατικάς αρχάς και από τον πληθυσμόν:

1) Κατασκευή συγχρόνων σφαγείων εις τας μεγάλας και μικροτέρας πόλεις. Κατασκευή μικρών πολύ απλών, εδθηρών σφαγείων εις κομποπόλεις και μικρά χωρία.

2) Απαγορεύσεις σφαγής ζώων εις την ύπαιθρον και απόρριψις των σπλάγχχνων, διότι ούτω μολύνονται συνεχώς οι σκύλοι.

3) Τα σπλάγχχνα των βοοειδών και προβάτων που παρουσιάζουν «φούσκες» δηλ. έχινοκόκκους, να καίονται με πετρέλαιον και να θάπτονται εις λάκκους εις την γήν, άρκετά βαθιά.

4) Ψήφισις του νόμου φορολογίας των σκύλων και άρα ελάττωσις αυτών, με εξαίρεσιν φυσικά των χρησίμων και απαραίτητων. Οι άδέσποτοι σκύλοι να θανατώνονται.

5) Δύο φορές τον χρόνο χορήγησις αντιπαράσυντικου φαρμάκου εις τους σκύλους προς αποστείρωσιν του εντέρου των από τας ταινίας έχινοκόκκου. Το Nemural του Γερμανικού οίκου BAYER είναι άριστον.

6) Απομάκρυνσις όριστική των σκύλων από τα σπύτια όπου υπάρχουν μικρά παιδιά, γιατί άλλως κινδυνεύουν αυτά συνεχώς.

7) Διδασκαλία του πληθυσμού δι' όλων των μέσων προπαγάνδας, βιβλίων, διαλέξεων, έφημερίδων, παραστατικών πινάκων έγχρωμων, ραδιοφώνου, τηλεφώνου, κινηματογράφου.

8) Διά τα σχολεία πρέπει, εις τα βιβλία Φυσικής ιστορίας και Υγιεινής να προστεθή ιδιαίτερον κεφάλαιον περί Έχινοκόκκου, του βιολογικού του κύκλου και του τρόπου μολύνσεως με ιδιαίτερον εμφασιν δια τον μεγάλον κίνδυνον που υπάρχει συνεχώς εις την πατρίδα μας.

9) Τα άβραστα χόρτα, οι ντομάτες, επίσης τα φρούτα πρέπει να πλένονται καλά με άφθονον τρεχούμενο νερό και ν' αφαιρούνται με το μαχαίρι τα ανώμαλα και μωρισμένα σημεία της φλούδας πριν έτοιμασθούν για την όριστικήν παρασκευήν των.

10) Μη πίνετε ακάθαρτα νερά.

11) Πλύνετε τα χέρια σας προ του φαγητού, αλλά και πολλές φορές την ήμέρα εις κάθε ευκαιρίαν.

Συμπέρασμα: Ο έχινοκόκκος έδημεί εις την Ελλάδα, είναι ύπουλον και επικίνδυνον νόσημα. Διά να ελαττώσωμεν και τελικώς να εξολοθρευώμεν το παρασιτικόν αυτό νόσημα χρειάζεται πολλή συστηματική εργασία από το Κράτος, τον Έλληνικόν Έρμής Σταυρόν και όλον τον πληθυσμόν. Ο ρόλος της νεολαίας, και ιδιαίτερα των μαθητών και μαθητριών είναι πολύ μεγάλος και πρέπει από τώρα να αρχίσουν την σταυροφορίαν αυτήν διατι ούτω θα συμβάλουν σοβαρώς να σωθούν πολλές χιλιάδες συνανθρώπων των πάσης ηλικίας.

Καθ. ΒΑΣ. Γ. ΚΟΥΡΙΑΣ

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)

το αναπόφευκτον, ή αυτοί ένόμιζαν ότι είναι αναπόφευκτον! Όταν ο Κιουταχής έπολιορκαύσε την Άκρόπολιν, Ιατρός της ελληνικής φρουράς μέσα εις τον Έρμόν Βράχον ήτο ένας Τούρκος χειρουργός, όνόματι Κούρταλης. Καί κατέβαλε συνεχείς και ειλικρινείς προσπάθειας να σώση τον Γάλλον φιλέλληνα Ρομπέρ, ό όποιος έδέχθη πλήθος τραυμάτων κατά την περίφημον εις την Άκρόπολιν είσοδον του Φαβιέρου, του έξόχου εκείνου, επίσης Γάλλου φιλέλληνα, ήγήτορος. Καί τα δύο πόδια του Ρομπέρ έχουν σπάσει. Δεν άρκει αυτό. Ανατρέπεται και θα πέση εις κάποιαν τάφρον. Μέσα από εκεί άμύνεται γενναίως έναντίον πολλών έχθρων που τον έχουν κυκλώσει. Σώζεται ως εκ θαύματος από τους συντρόφους του. Έχει 26 πληγές! Ο Κούρταλης τας θεραπεύει όλας. Πρέπει όμως να κόψη τα πόδια. Δεν έχει τα απαιτούμενα εργαλεία. Καί ό φιλέλληνα τραυματίας θα άποθάνη πανάθλιος έν μέσω φρικτών πόνων.

Καί όμως! Πόση ανάγκη ύπηρχεν άληθινής έπιστημονικής περιθάλψεως κατά τους χρόνους εκείνους του φοβερού πολέμου των έννεά — όχι έπτά, όπως συνήθως λέγομεν — έτών, των κακουχιών, των στερήσεων, των έπιδημιών, — το άντιλαμβάνεται όποιος διαβάσει τα ιστορικά του Άγώνος. Άλλά άς μη παραλείψωμεν να σημειώσωμεν, ότι είχαμεν και όλίγας νοσοκόμους γυναίκας, τας όποιας έξεπαίδευεν ή μεγάλη άρχόντισσα Έλένη Βάσου Μαυροβουνιώτου, ή πρώτη Άδελη ή νοσοκόμος, περί της όποιας έγράψαμεν εις τας σελίδας αυτές προ έτών. Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα όποία από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται εγκαταλεημένα πολεμικά (χειροβομβίδες, νάρκες κλπ.). Γι' αυτό τονίζομεν και πάλιν ότι δεν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια άντικείμενα, ούτε ν' άφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' άντηκρύξουν να είδοποιούν άμέσως την πλησιέστεραν άστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΔΕΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Πάντου Μιράντα
Δημ. Σχ. Γηρομερίου Φιλιατών

Βατάκη Μαρία
Δημ. Σχολ. Θολοποταμίου Χίου

Καραγιάννης Νικ.
2ον Δημ. Σχολ. Άλεξανδρουπόλεως

Μπουνοβίνη Μαρ.
2ον Δημ. Σχολ. Άλεξανδρουπόλεως

Παπαγεωργίου Ιω.
Δημ. Σχολ. Άραχώβης Λεβαδείας

Τσαγκαλάκης Δημ.
Δημ. Σχολ. Άραχώβης Λεβαδείας

Παπαναστασίου Θ.
Δημ. Σχολ. Έρατύρας Βατού.

Όσση Μαρία
Δημ. Σχ. Φουστάνης Άλμωπίας

Άγγελίδης Δημ.
2ον Δημ. Σχολ. Άλεξανδρουπόλεως

Τσαντηρίδης Δημ.
Δημ. Σχ. Ροδοπόλεως Σιντικής

Άσπραδάκης Στ.
3ον Δημ. Σχολ. Ίεράπετρας

Οικονομάκης Παν.
Δημ. Σχολ. Άραχώβης Λεβαδείας

Ζορμπά Δημήτρα
Δημ. Σχολ. Σκαλούλας Άρτης

Δάλλα Θεοδώρα
Σαμίχου Κων/να

Νεστορίδου Εύθυμία
1ον Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου

Κιουλιού Θεοδώρας
1ον Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου

Παπακων/ντινού Ε.
Τσιτσόπουλος Ιω.
5ον Δημ. Σχολ. Τρικάλων

Τσουμάνης Νικ.
Τσιτσόπουλος Δημ.

Κατωπόδης Βασ.
Πλατριτιάς
Ίθάκης

Παποδόπουλος Η.
2ον Δημ. Σχολ. Σπάρτης

Καραγιάννης Άλκη
4ον Δημ. Σχολ. Ήρακλείου

Μιχαλάκη Μαρίνα
Δημ. Σχ. Χάρακας Μονοφωτισίου

Μουντζουκάλης Θ.
Δημ. Σχολ. Πυθίου Διδυμοτείχου

Σταματόπουλος Στ.
Δημ. Σχολ. Γαζώρου Φυλίδας

Κολυβάς Παναγ.
1ον Δημ. Σχολ. Ίθάκης

Καλαϊτζίδης Χρ.
2ον Δημ. Σχολ. Άλεξανδρουπόλεως

Πολιτίδου Μαρία
Δημ. Σχ. Ροδοπόλεως Σιντικής.

Κολόβαρης Ιωάν.
Δημ. Σχολ. Άραχώβης Λεβαδείας

Φωτεινόπουλος Π.
Δημ. Σχολ. Χάρας Πυλίας

Μπαντζιάς Κων.
Δημ. Σχ. Όρφανού Καρδίτσας

Άνευρον άντικείμενα άξιας και χρήματα και τα παρέδωσαν εις τους δικαιούχους.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΣΤΗΝ Γενεύη οργανώθη από 25-27 Ιανουαρίου ένα Έρυθροσταυρικό Σεμινάριο για την έρευνα του θέματος που αφορά τα σύγχρονα μέσα μεταδόσεως πληροφοριών (ραδιόφωνο, τηλεόρασις, τύπος κλπ.). Όλοι οι σύνεδροι υπεγράμμισαν την σημασία της

ΜΟΝΑΚΟ : ΤΑ 10ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ : Παρουσία της Α.Υ. της Προγκιπίσης Γκρένς, Προέδρου του Έρυθρου Σταυρού του Μονακό, μία συντροφιά από Έρυθροσταυρίτες σβήνει τα δέκα κεράκια της τούρτας

λήψεως σχετικών μέτρων εκ μέρους των Έρυθροσταυρικών Οργανώσεων για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ανθρωπιστικών τους σκοπών.

Στο Σεμινάριο αυτό, το πρώτο του είδους του, έλαβαν μέρος οι Έρυθροί Σταυροί Βελγίου, Γαλλίας, Γερμανίας (Δυτικής και Ανατολικής), Δανίας, Ελλάδας, Ελλάδος, Γαλλίας, Κάτω Χωρών, Μεγάλης Βρετανίας, Πολωνίας και Τσεχοσλοβακίας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ

Σε μία ειδική έκδοση εκτίθεται η αξιοδάρυκτη κατάσταση 100.000 Αφρικανών ξεριζωμένων εξ αιτίας διαφόρων θεομηνιών. Η δραματική ιστορία φωτίζεται από πολλές εικόνες, που προκαλούν τη φρίκη.

Το Ανώτατο Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες και ο Διεθνής Έρυθρός Σταυρός παίζουν πρωτεύοντα ρόλους στην προσπάθεια διάσωσης και αποκαταστάσεως των θυμάτων.

ΡΟΔΕΣΙΑ

Ο Έρυθρός Σταυρός έσπευσε να προσφέρει την πολύτιμη βοήθειά του στα παιδιά της Ροδεσίας, που μαστίζονται από την πολιομυελίτιδα. Οι τοπικές αρχές είχαν κατορθώσει να εξασφαλίσουν μόλις 50.000 έμβολια έναντι 800.000 που χρειαζόντο. Με τη βοήθεια του Άγγλικου Ε.Σ. ο Έρυθρός Σταυρός Ροδεσίας έπέτυχε να συγκεντρώσει 15.000 λίρες για την αγορά φαρμάκων από τη Νότιον Αφρική και να εξασφαλίσει, με δωρεά μεγάλης επιχειρήσεως, 2½ τόννους

ζάχαρη σε μικρούς κύβους. Μισό εκατομμύριο έμβολια συγκεντρώθηκαν και άρχισε ο έμβολιασμός. 200.000 παιδιά ηλικίας 5 μηνών έως 6 ετών, έμβολιάσθησαν από τον Ιούνιο του 1966 ως τον Ιανουάριο του 1967, συνεχίζεται δε με γοργότερον άκρομα ρυθμόν ή σωτηρία προσπάθεια.

ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΣΤΗΝ ΤΑ-Υ-ΛΑΝΔΗ

Ο Ε.Σ. Ταυλάνδης, υπακούοντας στις εκκλήσεις των τοπικών αρχών, έσπευσε να στείλει στις επαρχίες που επλήγησαν από τη θεομηνία τρόφιμα, ρούχα και κουβέρτες για τους άστεγους πλημμυροπαθείς. Οι Έρυθροσταυρίτες, που έκαναν τη διανομή, έσωσαν τη ζωή 15 ατόμων τα οποία είχαν παρασυρθεί από τα νερά.

ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΜΕΚΚΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ

Οι αδιάκοπες προσπάθειες που καταβάλλονται τόσο από τις δημόσιες αρχές όσο και από τη Σαουδική Έρυθράν Ημισέληνο για την καλύτερη κατάσταση και την προφύλαξη της υγείας του πληθυσμού και των προσκυνητών της Μέκκας, άρχισαν να αποδίδουν καρπούς. Κατ' επισήμους ανακοινώσεις οι αρρώστιες περιωρίσθησαν σημαντικά, προσεφέρθησαν πολύτιμες υπηρεσίες εις 3.000 Μουσουλμάνους από τους 1.500.000 που προσφάτως είχαν πάει να προσκυνήσουν στη Μέκκα, δεν διεπιστώθη δε καμία περίπτωση επικινδύνου ασθενείας.

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΔΡΥΠΕΡΗΛΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ός γνωστόν, οι καλές ιδέες εύρισκουν γρήγορα μιμητάς. Μία τέτοια ιδέα, που εφημερόθη στην Α-

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ : Πολλά μέλη του Ε.Σ. Νεότητος της Φινλανδίας, παρά τη νεαρή τους ηλικία, προσφέρουν αίμα στα Κέντρα Αιμοδοσίας του Έρυθρου Σταυρού.

μερική πριν από λίγον καιρό, υιοθετήθη άμέσως υπό του Βελγικού Έρυθρου Σταυρού και εν συνεχεία

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

υπό των Έρυθρών Σταυρών πλείστον ευρωπαϊκών χωρών. Η ιδέα είναι απλουστάτη. Πρόκειται για ένα τριγωνικό σήμα κινδύνου, το οποίον υπερέλκε πρόσωπα που ζούν μόνα, μπορούν να τοποθετήσουν

IPAN : Ένα από τ' απειράριθμα θύματα της θεομηνίας.

σ' ένα παράθυρο της πρόσφυας του σπιτιού των. Αυτό ανάβει μόλις πατηθή ένα κουμπί.

Ο ΑΣΤΕΡΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 13)

συλλαμβάνει και τη λεία του. Όχι βέβαια ψάρια, εκτός αν βρή κανένα ψάφιο. Μιλούμε για τα ζώα, που πέφτουν θύματα του αστερία, δηλαδή τους αχινοί, τα στρείδια, τα μύδια, τα κιδώνια. Όταν συλλάβη κάποιον αχινό, αφού τον αγκαλιάσει, αρχίζει να του αφαιρεί τα άγκάθια, ώσπου να τον κορδέψει τελείως, ύστερα κολλά το στόμα του στο στόμα του αχινοί και τον ρουφάει τον κακομοιρηό ολόκληρο!

Ακόμα όμως πιο παράξενος είναι ο τρόπος που τρώει τα μύδια, τα κιδώνια κλπ. Αφού αγκαλιάσει το μύδι, κολλάει τις ποδολαβίδες του στο δοσρακο και προσπαθεί να το ανοίξει. Το μύδι βέβαια σφίγγεται όσο μπορεί, μα στο τέλος, είτε γιατί κουράζεται είτε γιατί ο αστερίας είναι πιο δυνατός, το ανοίγει. Τότε το κρατεί με τις ποδολαβίδες ανοιχτό, βγάζει το στομάχι του από μέσα του — και το στομάχι σου αστερία, ανάλογα με το μέγεθός του είναι τεράστιο — το βυθίζει μέσα στο δοσρακο, καταπίνει ολόκληρο το μύδι και κατόπι ξανατραβά πάλι πίσω το στομάχι του, μαζί με το μύδι, και το χωνεύει με την ήσυχία του. Στόμα και δόντια ο αστερίας δεν έχει. Εκείνο που θα μπορούσαμε να πούμε στόμα είναι ο οισοφάγος του και συνέχεια το πελώριο στομάχι του.

Παράξενος, θα μου πείτε, ο τρόπος με τον οποίο τρώει ο αστερίας τα θύματά του. Εγώ όμως θα σας πω, πως το ζώο αυτό παρουσιάζει και άλλα αξιοπεριεργα. Αν λ.χ. πάρουμε έναν αστερία και τον

Κατ' αυτόν τον τρόπον, οποιοσδήποτε διαβάτης μπορεί να αντιληφθή ότι στο σπίτι αυτό υπάρχει άτομο που εκείνη τη στιγμή έχει ανάγκη βοήθειας.

Έρυθροσταυρική δράσις κατά την έναρξιν πυρκαϊάς.

κόψουμε στη μέση, μη νομίζετε ότι θα φοφήση. Εκάμασε δυό αστερίες. Γιατί σε λίγο θα φυτρώσουν οι βραχιόνες που λείπουν, και θα ξαναγίνουν, το κάθε ένα, ένας νέος αστερίας. Ακόμη και ένα βραχιόνιο αν κόψουμε και τον ρίζωμε στη θάλασσα, σιγά - σιγά θα αρχίσουν να φυτρώνουν οι τέσσερες, που λείπουν, για να ξαναγίνει τέλειος ο αστερίας μας. Άλλωστε αυτό τον τρόπο τον μεταχειρίζεται και μόνος τον ο αστερίας για τον πολλαπλασιασμό του. Βέβαια γεννά αβγά, από τα οποία βγαίνουν μικρά, που δεν μοιάζουν καθόλου με τους γονείς των. Μοιάζουν με διάφανα σκουληκάκια, που κολυμπούν ελεύθερα στο νερό. Για να μεταμορφωθούν σε αστερίες περνάει αρκετός καιρός. Άλλα πολλαπλασιάζεται και με τον τρόπο που είπαμε. Ο ίδιος ο αστερίας κόβει ένα βραχιόνιό του, και στην άκρη του αρχίζουν να φυτρώνουν σιγά - σιγά τέσσερες ακόμα. Μοιάζει τότε σαν κομμάτι.

Θέλετε να μάθετε ακόμη κάτι; Ο αστερίας δεν έχει έχθρους. Ποιος να τον φάει, που όλο του το σώμα είναι σκληρό σαν ξύλο, χωρίς καθόλου σάρκα; Οι ασπιδόχειροι του είναι μόνο οι φαράδες, γιατί τους κάνει ζημιές. Καταστρέφει τα δολώματα, αν πάλι εισχωρήσουν πολλοί αστερίες εκεί που εκπέφουν μύδια, στρείδια ή αχιβάδες, κάνει μεγάλες καταστροφές. Άλλα τί μπορούν να του κάνουν; Τίποτα. Έτσι ο αστερίας μένει σχεδόν ανεπρόλητος, να περνά την παράξενή ζωή του, που δεν είναι λιγότερο παράξενη από τη ζωή τόσο των άλλων θαλασσιών οργανισμών.

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

(Από το βιβλίο του «Μία Ανάμνησις από το Σολφερίνο»)

Ι. 'Ο 'Ερρ. Ντυνάν, ο μέγας αυτός ευεργέτης της 'Ανθρωπότητας, δέν άφησε μόνον τόν 'Ερυθρόν Σταυρόν ως μεγίστην και κοσμοσωτήρια κληρονομιά εις αυτήν. 'Η προσωπικότης του και ή ζωή του όλόκληρη είναι ένα εξαίρετον παράδειγμα πρὸς μίμησιν απέδειξεν έμπράκτως, ότι και ένας μόνον άνθρωπος δύναται νά επωλώσῃ πολλές πληγὰς τῶν συνανθρώπων του και νά συντελέσῃ τὰ μέγιστα πρὸς τοῦτο, ἀρκεῖ νά τὸ θέλῃ και νά τὸ ἐνεργῇ ἐγκαίρως.

'Αλλ' ὁ Ντυνάν ωφέλησε τὴν 'Ανθρωπότητα και δι' ἐνὸς ἄλλου ἔργου του, τοῦ βιβλίου του «Μία ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο», τὸ ὁποῖον εἶναι μεστὸν ἀπὸ ὑποθήκας προβαλλομένας κατ' εὐθείαν εἰς τὴν πρᾶξιν διὰ τὴν καλύτεραν ἡθικὴν, πολιτιστικὴν και πολιτικὴν ἀκόμη ἀνύψωσιν τῆς κοινωνίας ὡς ὄντως Χριστιανικῆς.

'Η μελέτη τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, πού εἶναι βιβλίον ζωῆς, καλλιεργεῖ στήν ψυχὴ τοῦ ἀναγνώστου σπουδαίας ἀρετάς. Εἶναι τοῦτο καταστάλαγμα τῆς πείρας, τῶν βιωμάτων και τῶν εὐγενῶν δραματισμῶν τοῦ μεγάλου φιλανθρωπού.

Κατωτέρω ἐπισημαίνομεν μερικὰ τοιαῦτα μηνύματα, ἰδιαίτερώς πρὸς τοὺς νέους ἀπευθυνόμενα και πλαισιούμενα με ἀνάλογα χαρακτηριστικὰ παραδείγματα και σκέψεις, πού τόσον εὐστόχως και με ἀπλοτητα και φυσικότητα διατυπώνει ὁ συγγραφεὺς :

1. 'Ο 'Ηρωϊσμός. Τὸ βιβλίον αὐτό, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸν πόλεμον, εἶναι ἐπόμενον νά τονίξῃ και νά προβάλλῃ τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν, πού ὀδηγεῖ ἀξιωματικούς και στρατιώτας μέχρις αὐτοθυσίας. 'Ο ἥρωϊς ἄλλωστε ἀγωνίζεται μὲν γιὰ τὴν Πατρίδα του ἢ γιὰ κάποιον ἄλλο ἰδανικόν, τὸ παράδειγμα του όμως μένει διὰ κάθε ἄνθρωπον : 'Όταν τοῦ στρατηγοῦ Λαντιμρό ἔσπασεν ἀπὸ σφαῖραν ὁ ὧμος, ὁ ἥρωϊκὸς ἐκεῖνος τραυματίας, ἀφοῦ ἐπεδέθη προσωρινά, ἀπαρὰ τὴν σοβαρότητα τοῦ τραύματός του, ἐπανέρχεται πεζὸς εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ὅπου ἔξακολουθεῖ νά ἐμφυλῶν τὰ τάγματα του, μέχρις ὅτου

δευτέρα σφαῖρα τὸν εὐρίσκει στήν κνήμην»...

'Ο πρίγκιψ Κάρολος ντὲ Βέντις Γκραίτς, Αὐστριακὸς συντ(ρχης, ἀψήφῳν βέβαιον θάνατον και μολονότι θανασίμως τραυματισμένος, ἔξακολουθεῖ νά διοικῇ. Οἱ στρατιῶται του τὸν ὑποστηρίζουν, τὸν παίρνουν στὰ χέρια, μένουν ἀκίνητοι κάτω ἀπὸ χάλαζαν σφαιρῶν σχηματίζοντες τὸ τελευταῖον του καταφύγιον. Ξέρουν ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἀλλὰ δέν θέλουν νά ἐγκαταλείψουν τὸν συντ(ρχην τους, πού τὸν σέβονται και τὸν ἀγαποῦν και πού ἐντὸς ὀλίγου ἐκπνέει.

Μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν ἐκφράζεται ὁ Ντυνάν και γιὰ τοὺς «ὑπάξ(χοὺς τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ, διὰ τοὺς ὁποῖους δέν ὑπάρχουν ἐμπόδια και πού ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοὺς ὁμοῦν στὰ ἐπικινδυνωδέστερα σημεία ἢ τὰ μᾶλλον ἐκτεθειμένα, σὰν νά ἔτρεχαν εἰς πανήγυριν».

2. 'Η Φιλοπατρία ἐκδηλώνεται στὰ πεδία τῶν μαχῶν και με τὸν σεβασμόν και τὴν προστασίαν τῆς σημαίας. 'Αρκετὰ εἶναι τὰ παραδείγματα αὐτοθυσίας γιὰ τὸ ἱερὸν αὐτὸ σύμβολον τῆς Πατρίδος, πού ἀναγράφονται εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον. 'Ο συντ(ρχης ντὲ Μαλεβίλ — τοῦ ὁποῖου τὸ Σύνταγμα δέν ἔχει πλέον πυρομαχικά και ὑποκύπτει πρὸ ὑπεραριθμῶν ἐχθρῶν — ἀρπάζει τὴν σημαίαν τοῦ Σντ)τος και ὁρμᾷ ἐμπρὸς κραυγάζων : «'Όποιος ἀγαπᾷ τὴν σημαία, ἄς με ἀκολουθήσῃ!» Οἱ στρατιῶται του μολονότι ἐξητλημένοι ἀπὸ τὴν πείνα και τὴν κόπῳσιν, σπεύδουν νά ἀκολουθήσουν με τὴν ξιφολόγχην. Μιὰ σφαῖρα σπάξῃ τὸ πόδι του. Παρ' ὅλους ὁμως τοὺς φρικτοὺς πόνους ἔξακολουθεῖ νά διοικῇ, ἐνῶ τὸν συγκρατοῦν ἐπάνω στοῦ ἄλογό του.

'Ο ὑπολοχαγὸς ντὲ Γκιζέλ, πού φέρει τὴν σημαίαν τοῦ Σντ)τος τῆς γραμμῆς, περικυκλώνεται με τὸ τάγμα του ἀπὸ δυνάμεις δεκάκις ὑπερτέρας. Κτυπᾶται ἀπὸ σφαῖραν, κυλιέται κατὰ γῆς πιέζων με τὸ στήθος του τὴν πολυτίμον παρακαταθήκην. 'Ενας λοχίας ἀρπάζει τὴν σημαίαν, ἀλλὰ μιὰ βόμβα τοῦ ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν. Τὸν κοντὸν

τῆς σημαίας ἀρπάζει ὁ λοχαγός, ἀλλὰ και αὐτὸς τραυματίζεται. 'Όλοι ὅσοι τὴν φέρουν, ὑπάξ(χοὶ και στρατιῶται, πέφτουν πληγωμένοι, καθεὶς με τὴν σειράν του, ἀλλὰ «ζῶντες ἢ νεκροὶ σχηματίζουν με τὰ σώματά τους ἓνα τελευταῖον πρόχωμα»...

'Η πειθαρχία τονίζεται ἀπὸ τὸν Ντυνάν : Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν μιᾶς ἀτυχοῦς διὰ τοὺς Αὐστριακοὺς μάχης και ὑπὸ δυσμενεστάτας καιρικᾶς συνθήκας ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἑδῆε «θαυμαστὴν ἡρμίαν και ψυχραιμίαν». Οἱ δὲ στρατιῶται «νικημένοι ἀπὸ τὴν καταιγίδα, ὑπακούουν παρὰ ταῦτα στήν φωνὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν».

4. Μέσα στήν κόλασιν τοῦ πυρός, τοῦ σιδήρου και τοῦ αἵματος, ἡ καρτερία, ἀπαλύνει τὸν πόνον και ἀναβιβάζει τὸν ἄνθρωπον εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα πολιτισμοῦ. Οἱ μαχηταὶ αὐτέφεραν χωρὶς παράπονα, πέθαιναν ταπεινὰ και ἀθόρυβα».

5. 'Ο σεβασμὸς τῶν αἰχμαλώτων ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων ἐξαίρεται ἐπίσης ἀπὸ τὸν Ντυνάν. «Πρέπει νά μνημονεύσῃ κανεὶς τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ ἀπλοῦ πεζοῦ στρατιώτου, τὴν καλὴν σύννην και τὴν συμπάθειαν του πρὸς ἐχθρὸν νικημένον και εἰχμάλωτον, ἰδιότητες πού ἔχουν ἀσφαλῶς ὅσην ἀξίαν ἢ ἀφοβία και τὸ θάρρος». 'Ιδοὺ μερικὰ παραδείγματα : «'Ενας Γάλλος στρατιώτης βλέπων στὸ πεδῖον τῆς μάχης ἓνα Αὐστριακὸν εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, τὸν πλησιάζει με ἓνα κάδον με νερὸ και τοῦ δίδει νά πῇ». «Πολλοὶ Γάλλοι στρατιῶται μοιράζονται ἀδελφικῶς τὰ τρόφιμά τους με τοὺς θνήσκοντας ἐκ πείνης αἰχμαλώτους, ἄλλοι φορτώνονται στήν ράχη τους τοὺς τραυματίας τῆς ἐχθρικῆς στρατιάς, διὰ νά τοὺς μεταφέρουν στὰ ἱατρεῖα».

Και ἀποφαίνεται ὁ Μεγάλος Ντυνάν : «Εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ πράγματι διακεκριμένοι στρατιωτικοὶ εἶναι ἥρεμοι και εὐγενεῖς, ὅπως ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ἄνθρωποι».

5. 'Ο σεβασμὸς πρὸς τὸν συνάνθρωπον — και ἐν ὧρᾳ πολέμου — ἐπεκτείνεται και εἰς τὸν ἄμαχον πληθυσμόν. Παρὰ τὰς στε-

ρήσεις τῶν οἱ στρατιῶται σέβονται τὴν περιουσίαν και τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν κατοίκων. «'Ό,τι ἤμπορουν ἀκόμη νά πωλήσουν οἱ Λομβαρδοὶ χωρικοὶ, διὰ νά ἐνισχυθῇ ἡ διατροφή τῶν στρατευμάτων, ἀγοράζεται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, διότι ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τρόπον, ὥστε νά ἱκανοποιῶνται οἱ πωληταί».

7. 'Η φιλοξενία ἐπίσης, ἡ πατροπαράδοτος αὐτῇ ἑλληνικῇ ἀρετῇ με τὸν ἀρχαιότερον ὕμνητήν, τὸν 'Όμηρον, ἐπεσημάνθη ἀπὸ τὸν Ντυνάν. Τὴν εἶδε προσφερομένην ἀπὸ στρατιώτας και ἰδιώτας ἀμοιβαίως ὁ ἴδιος. 'Όταν ἐφθασεν εἰς τὸ Μπορκέττο, ἐδέχθη ἀπὸ ἀξ(κὸν «ἐγκάρδιον φιλοξενίαν». 'Όταν εὐρέθη εἰς Μπρέσια, ὁ λαὸς ἐρχεται κατὰ πλήθη κοντὰ (στοὺς τραυματίας), αἱ πάσης φύσεως γυναῖκες τοὺς φέρουν ἐν ἀφθονίᾳ πορτοκάλια, ζαχαρωτά, μπισκότα... κλπ.»

8. 'Αλλὰ και ἡ φιλοανθρωπία ἐν γένει ὑπὸ τὴν εὐρύτεραν χριστιανικὴν ἔννοιαν ἔχει λάβει πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον, ὑπὸ ποικίλας ἐκδηλώσεις, ἰδίᾳ ὅμως ὡς περίθαλψις τῶν τραυματιῶν. Καὶ προσεφέρετο αὐτῇ, ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους εἰδικούς, ἀλλὰ και τοὺς ἰδιώτας, πού ἐνεψύχωνεν ὁ ἐμπνευσμένος Ντυνάν και τοὺς ὠπλιζέ με θέλησιν κ' ἐπιθυμίαν νά συντρέξουν τοὺς δοκιμαζομένους, πού δέν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἥρωας τοῦ μετώπου. 'Ιατροί, νοσοκόμοι, στρατιῶται, ἀξ(χοὶ, κατριοκοὶ προσφέρουν ὅ,τι ἤμπορουν.

'Αλλ' ἄς ἀκούσωμεν τὸν αὐτόπτη μάρτυρα και ἐμπνευστὴν τῆς ἀτομικῆς, ὁμαδικῆς και ὀργανωμένης περιθάλψεως, πού εἶχε τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν και συνέχειαν με τὴν ἱδρυσιν τοῦ 'Ερ. Σταυροῦ.

Στὴν χειροτέραν φάσιν τοῦ ἀγῶνος ἐκεῖνου, «ὅταν ἡ γῇ ἔτρεμε κάτω ἀπὸ τὸν τυφῶνα τοῦ σιδήρου, τοῦ θεοῦ και τοῦ μολύβδου, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην ἐκατόμβην, και αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἱατρὸς τοῦ Ναπολέοντος, περιέτρεχε τὰ ἱατρεῖα προσφέρων στοὺς ἐτοιμοθανάτους λέξεις παρηγορίας και συμπαθείας». Αἱ τροφοδότριαι «προχωροῦσαν ὡσὰν ἀπλοὶ στρατιῶται εἰς αὐτὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, ἀνεσκήκωναν τοὺς δυστυχεῖς ἀκρωτηριασμένους στρατιώτας, πού ἐπιμόνωνς ζητοῦσαν νερό, ἐτραυματίζοντο και αὐταί, διὰ νά τοὺς δώσουν νά πιοῦν και προσπαθοῦσαν νά τοὺς περιποιηθοῦν». 'Ο δὲ ἥρωϊσμός και ἡ ὑπεράνθρωπος προσπάθεια τῶν ἱατρῶν φθάνει μέχρις αὐ-

τοθυσίας. «Δύο χειρουργοὶ εἶχον τόσα μέλη νά κόψουν και τόσα τραύματα νά ἐπιδέσουν, ὥστε ἐλιποθύμησαν. Καὶ εἰς ἄλλο ἱατρεῖον ἓνας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τους, ἐξητλημένος ἀπὸ τοὺς κόπους, εὐρέθη στήν ἀνάγκη, διὰ νά ἤμπορῇ νά συνεχίσῃ τὸ ἔργο του, νά ὑποβαστάζεται ἀπὸ δύο στρατιώτας. Γενικῶς οἱ ἱατροί, ὅχι μόνον κάμουν ὅ,τι εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν, χωρὶς νά ἐνδιαφέρονται δι' ἐθνότητας, ἀλλὰ θρηνοῦν δι' ὅ,τι δέν μποροῦν νά κάμουν».

Αἱ κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητοι εἰς τοιαύτας ὑπηρεσίας γυναῖκες ἀντικρύζοντας τὸ παράδειγμα τοῦ Ντυνάν, νά περιθάλπῃ χωρὶς νά κάμῃ καμμίαν διάκρισιν ἐθνότητος, τὸν ἀκολουθοῦν συγκεκινημένοι. «Τίποτε δέν τὰς ἀπώθησε, δέν τὰς ἐκούρασε, δέν τὰς ἀπεθάρρυνε και ἡ ταπεινὴ τους ἀφοσίωσις, δέν ἐλογάριασεν οὔτε κόπους, οὔτε ἀηδίαν, οὔτε θυσίας».

Χαρακτηριστικὸν εἶναι και τὸ ὅτι ὁ Ντυνάν, κατὰ τὴν φρίκην ἐκείνην διέκρινεν «ἀλληλεγγύην» πρὸς τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀκόμη και ἐκ μέρους τῶν ζῶων. «'Αλογα, περισσότερον φιλόανθρωπα ἀπὸ τοὺς ἀναβάτας τους, γράφει, ἀποφεύγουν νά καταπατήσουν ὑπὸ τοὺς πόδας τους τὰ θύματα τῆς μακίωδους μάχης». Καὶ ἓνας σκύλος, ὅταν στὴ μάχη φωνεῖται ὁ κύριός του και τραυματίζεται και αὐτός, «βρίσκει τὴν δύναμιν νά συρθῇ, διὰ νά ἔλθῃ και νά πεθάνῃ ἐπάνω στοῦ πτώμα του».

9. 'Η ἐκφρασις εὐγνώμοσύνης ἐκ μέρους τῶν εὐεργετούμενων δι' οἰανδήποτε ἀνθρωπιστικὴν ἐκδήλωσιν, κατ' ἐξοχὴν Χριστιανικὴ ἀρετὴ πηγάζουσα ἀπὸ τὸν 'Ηθικὸν Νόμον, κοσμεῖ τὸ βιβλίον με ζωντανὰ παραδείγματα. «'Ενας στρατιώτης με 3 σφαῖρας εἰς τὸ σῶμα του, ἀφοῦ τὸν ἐπλύναμε, τοῦ ἐδώσαμε νά πιῇ ὀλίγον ζωμόν και ἐγὼ τὸν ἐτύλιξα μέσα εἰς μίαν κουβέρταν, φέρει τὸ χέρι μου στὰ χεῖρά του με ἐκφρασιν ἀπεριγράπτου εὐγνωμοσύνης. 'Ενας ἄλλος 19ετής τραυματίας, πού ἀπὸ φροντίδες φιλανθρωπῶν γυναικῶν ἀνετίδες ζωογονήθη, με τὸ ἓνα μάτι πού τοῦ ἀπέμεινε «ἐξέφραζε τὴν ζωηρὰν και βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του».

10. 'Η οἰκογενειακὴ ἀγάπη. Καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτὴ προβάλλεται ἐπίσης με χαρακτηριστικὰ περιστατικά. Γηραιὸς στρατηγὸς «περιπλανᾶται ἀναζητῶν τὸν γαμβρόν του, τραυματισθέντα, ἀφοῦ

ἀφῆκε τὴν κόρην του, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων λευγῶν, μέσα στήν ταραχὴν και τὴν πλέον σπαρτακτικὴν ἀνησυχίαν»... «Βρέθηκε σῶμα νεαροῦ ἀνδρὸς ἔχοντος στὸν λαιμόν του κρεμασμένην τὴν εἰκόνα ἡλικιωμένης γυναικὸς, ἀναμφιβόλως τῆς μητρὸς του. Με τὸ ἀριστερόν του χέρι ἐφαίνετο σὰν νά ἐσφιγγε τὴν εἰκόνα ἐπάνω στήν καρδιά του. 'Ενας ἀκρωτηριασμένος εἰς κατάστασιν κινδύνου ἔλεγεν ὅτι δι' αὐτὸν - «ἡ μεγαλυτέρα θλίψις ἦτο νά ἀφήσῃ τοὺς γονεῖς του μόνους στήν δυστυχίαν τους».

Τὰ ἑκατὸν και πλέον χρόνια, πού πέρασαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου αὐτοῦ και τῆς ἱδρύσεως τοῦ Δ.Ε.Σ., ἐδικαίωσαν τὸν μέγαν - ἀνθρωπιστὴν και δραματιστὴν 'Ερρ. Ντυνάν, και ἡ ἀγία του ψυχὴ ἀγαλλιᾷ διὰ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του και τοὺς καρπούς του.

Βεβαίως οἱ πόνοι και οἱ κίνδυνοι συρράξεων δέν ἔπαυσαν και οὔτε θὰ παύσουν. 'Όμως ὑπάρχει στήν διάθεσιν τῶν δεινοπαθόντων λιμάνι παρηγορίας και σωτηρίας τῶν.

Δικαίως λοιπὸν ἡ «Μία ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο», ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως (τὸ 1862) συνεχλόνισε βαθύτατα τὸν κόσμον και προεκάλεσε τοιαύτην ἀφύπνισιν τῆς 'Ανθρωπίνης συνειδήσεως, ὥστε ὁ Οὐγκὼ νά γράψῃ στὸν συγγραφέα : «'Οπλίζετε τὴν ἀνθρωπότητα και ὑπηρετεῖτε τὴν 'Ελευθερίαν. Χειροκροτῶ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς».

ΑΠ. Π. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Φιλόλογος

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΜΥΤΑΛΛΙΑ

Μιὰ μυγδαλιά πεντάμορφη με ἄνθη στολισμένη, τὴν ἀνοιξὴ περίμενε νά τὴν καλωσορίσῃ.

*

«'Αχ, μυγδαλίτσα τροφαντὴ πού μοιάζεις με νυφούλα, πῶς σε ξεγέλασε ὁ καιρὸς και βιάστηκες ν' ἀντίσῃς ;

*

Φοβᾶμαι τὸν κακὸ βοριά μὴν τύχη και θυμῶσῃ και σοῦ παγώσῃ τ' ἀπαλὰ και μυρωδάτα σου ἄνθη.

ΜΑΡΙΑΝ. Θ. ΑΛΤΑ

Γ' τάξ. 41 Δημ. Σχολ. Θεσ(νίκης

ΜΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μυθιστόρημα

(8)

“Αν κάτσουμε εδώ, θα εξαιμιστούν και τούτα τὰ λεφτούλια, κ’ ύστερα πῶς θὰ πᾶμε;” Ἦθελα βέβαια νὰ μὴν παρουσιαστοῦμε σ’ αὐτὸ τὸ χάλι, ἀλλ’ ἀφοῦ δὲ γίνεται ἀλλοιῶς, τί νὰ κάνωμε. Κι ἐπειτα, ποῦ ξέρεις... Τὸ μεγάλο μας κατάντημα μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ περισσότερη συμπάθεια. Πρέπει λοιπὸν νὰ φύγωμε ἀμέσως.

— Ἐχεις δίκιο, μαμά. Καὶ θέλεις νὰ φύγωμε σήμερα;

— Ὁχι, τώρα εἶναι πολὺ ἀργά. Θὰ φτάσωμε νύχτα καὶ δὲν θὰ ξέρωμε πού νὰ πᾶμε. Ρώτησε τὸν κυρ-Ἀρμυρὸ τί ὥρες φεύγουν τραῖνα τὸ πρωῒ. Θὰ ξέρῃ.

— Πηγαίνω, μαμά. Καὶ δὲ μοῦ λές, μιὰ καὶ τὰ λεφτά μας εἶναι τόσο λίγα, νὰ τοῦ δώσω καὶ τὴ φωτογραφικὴ μηχανή; “Ὅσα καὶ νὰ μοῦ δώσῃ, δὲ θάναί ἀσκημα πάνω στὴν τόση μας ἀνάγκη...”

— Ἐ, ναι, παιδί μου. Γιὰ μᾶς εἶναι ἀχρηστὴ ἐτσι κ’ ἐτσι. Δὸς τὴν.

Ἡ μικρὴ ἔτρεξε ἀμέσως στὸν κυρ-Ἀρμυρὸ, τοῦ ἔδειξε τὴ φωτογραφικὴ μηχανή, κ’ ἐκεῖνος τῆς ἀποκρίθηκε, πῶς μὲ μηχανὲς δὲν ἔχει καμμιά σχέση, ἀλλὰ μόνο γιὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ μπορεῖ νὰ τὴν ἀγοράσῃ μὲ δώδεκα φράγκα. Ἡ μικρὴ ἐνθουσιάστηκε. Γιὰ ὁλόκληρο γάϊδαρο πῆρε τριάντα φράγκα καὶ γιὰ μιὰ μηχανούλα νὰ πάρῃ δώδεκα, ἦταν κάτι ποῦ δὲν τὸ περίμενε! Πῆρε λοιπὸν μὲ χίλια «εὐχαριστῶ» τὰ δώδεκα φραγκάκια, κ’ ὕστερα τὸν ρώτησε καὶ γιὰ τίς ὥρες τῶν πρωινῶν τραίνων. Ὁ κυρ-Ἀρμυρὸς κοίταξε ἕνα σιδηροδρομικὸ ὁδηγὸ καὶ τῆς εἶπε: «Στὶς 6 καὶ στὶς 10 φεύγουν τραῖνα». «Λοιπὸν στὶς 10 θὰ φύγωμε, παιδί μου, εἶπε ἡ μητέρα τῆς μόλις τ’ ἄκουσε. Καὶ θὰ πᾶμε στὸ σταθμὸ μὲ ἄμαξα, γιατί βέβαια δὲ βαστοῦν τὰ πόδια μου γιὰ τόσο δρόμο».

Στὶς 9 τὸ πρωῒ, ἡ Παυλινούλα πετάχτηκε κ’ ἔφερε ἕνα ἄμάξι, ποῦ στάθηκε καὶ τίς περίμενε στὴν ξώπορτα τοῦ Γκιγιό, ἐνῶ στὴν αὐλὴ εἶχαν βγῆ οἱ κάτοικοι τῶν διπλανῶν τοὺς δωματίων, γιὰ νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσουν. Ὅμως ἡ δυστυχισμένη ἄρρωστη δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ πάῃ οὔτε ὡς τὴν ἄμαξα, μ’ ὅλο ποῦ τὴ βαστοῦσε ἡ κορούλα

τῆς κ’ ὕστερα τὴ βοήθησαν κι ἄλλοι. Πρὶν φτάσῃ στὴν ξώπορτα κόντεψε νὰ πέσῃ, κ’ ἡ μαρκησία ἔτρεξε καὶ τῆς ἔφερε μιὰ καρέκλα. Μά, ἀλίμονο...

καρέκλα, τῆς ἦρθε συμ-

φόρηση... Ἡ ἀναπνοή της σταμάτησε, τὰ μάτια τῆς μισόκλεισαν... Τὴν πήρανε γρήγορα καὶ τὴν ξάπλωσαν στὸ κρεβάτι της. Τότε ἀνοίξε τὰ μάτια τῆς καὶ φάνηκε πῶς εἶναι λίγο καλύτερα. Ἀλλὰ μόλις ἔκανε νὰ μιλήσῃ, ἄρχισε νὰ βήχῃ. Τῆς ἦρθε νέα κρίση.

Ἡ Παυλίνα δὲν ἄφησε νὰ περάσῃ οὔτε στιγμή. Πῆγε τρεχάλα στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ καὶ τὸν ἔφερε ἀμέσως. Δυστυχῶς ὁμως ὁ γιατρός, ἀφοῦ ἔγραψε μιὰ συνταγή, καὶ προσπάθησε νὰ δώσῃ κουράγιο στὴ μικρή, ψιθύρισε στὸν κυρ-Ἀρμυρὸ πῶς ἡ ἄρρωστη εἶναι τόσο ἀδυνατισμένη, ποῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ζήσῃ πολλὲς μέρες ἀκόμα.

Ἡ Παυλινούλα, μὲ τὸ κουράγιο ποῦ τῆς ἔδωσε ὁ γιατρός, εἶχε γιὰ λίγο ἡσυχάσει κάπως. Ἀλλ’ ἕνα βράδυ ἐνίωσε πῶς ἡ μητέρα τῆς τῆς ἐσφιγγε τὸ χέρι.

— Θέλω, παιδί μου, νὰ σοῦ μιλήσω, τῆς εἶπε, γιατί ἔφτασε ἡ ὥρα νὰ σοῦ πῶ τὰ τελευταῖα μου λόγια.

— Ὡ, μανούλα μου...

— Μὴν κλαῖς, μικρή μου. Ἀφοῦ ἐτσι μᾶς ἦταν γραφτό, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀλλιῶς. Ἀκουσε με λοιπὸν: Ὅταν θὰ πᾶψω νὰ εἶμαι πιά κοντά σου, θὰ πρέπει νὰ κανονίσῃς μερικὰ πράγματα. Γι’ αὐτὸ θὰ πάρῃς ἀπ’ τὴν τσέπη μου ἕνα χαρτί, ποῦ εἶναι διπλωμένο σὲ μεταξωτὸ ὑφασμα, καὶ θὰ τὸ δώσῃς σ’ αὐτοὺς ποῦ θὰ σοῦ τὸ ζητήσουν. Εἶναι ἡ πράξη τοῦ γάμου. Ἐκεῖ θὰ βροῦν τ’ ὄνομά

μου καὶ τ’ ὄνομα τοῦ πατέρα σου. Κι αὐτὸ τὸ χαρτί θ’ ἀπαιτήσῃς νὰ σοῦ τὸ δώσουν πίσω, γιατί ἀργότερα θὰ τὸ χρειαστῇς. Φύλαξέ το μὲ πολλὴ προσοχή. Ἀλλὰ ἐπειδὴ μπορεῖ καὶ νὰ τὸ χάσῃς, πρέπει αὐτὰ ποῦ γράφει νὰ τὰ μάθῃς ἀπ’ ἐξω καλὰ, πολὺ καλὰ, ὥστε νὰ τὰ θυμᾶσαι πάντα. Μὲ κατάλαβες;

— Ναι, μαμά μου, ναι.

— Καὶ φρόντισε, μικρή μου, νὰ φύγῃς ἀμέσως γιὰ τὸ Μαρωκούρ. Μὴ μείνῃς οὔτε στιγμή στὸ Παρίσι. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

— Ναι, καλή μου μητέρα.

— Καὶ πρέπει στὸ Μαρωκούρ νὰ μὴ ζητήσῃς ἀπὸ κανένα τίποτα. Ὅ,τι καταφέρῃς θὰ τὸ καταφέρῃς μόνη σου, ἀφοῦ μὲ τὴν καλωσύνη σου τοὺς κάνῃς νὰ σὲ ἀγαπήσουν. Κ’ ἐλπίζω πῶς ἐτσι θὰ γίνῃ. Εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ σὲ ἀγαπήσουν. Τώρα σ’ ἀφήνω παιδί μου. Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ χαρίσῃ εὐτυχία.

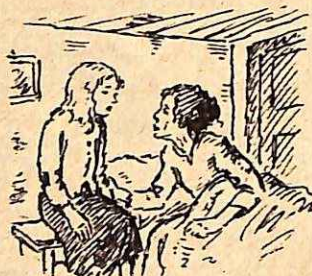
Αὐτὰ εἶπε καταβάλλοντας ὅση δύναμη τῆς ἔμενε, κ’ ὕστερα ἐξαντλημένη ἔπεσε στὸ στρώμα τῆς κι ἀπόμεινε ἀκίνητη.

Διασκευή Β.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ

Κοίταξε ἕναν ὁδηγό...

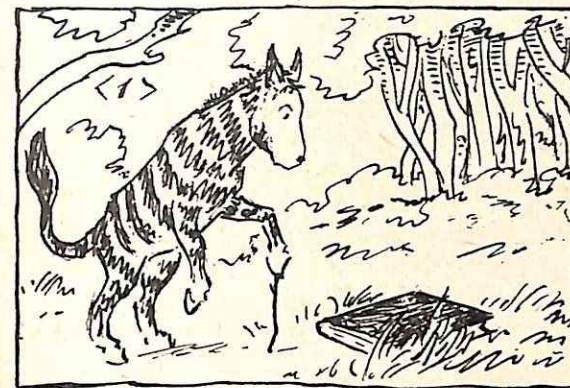
Λοιπὸν στὶς 10 θὰ φύγωμε.

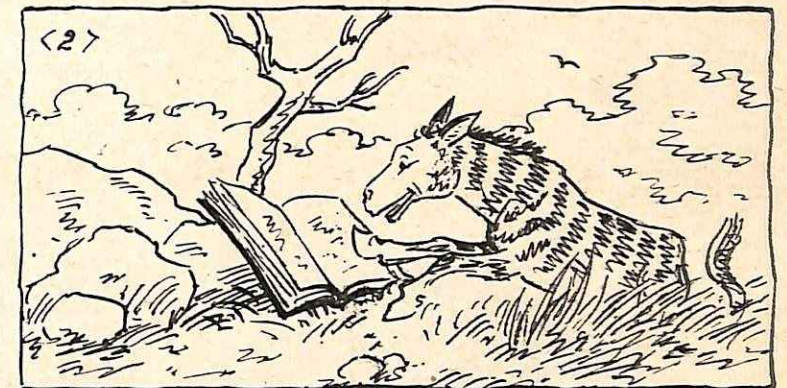
Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζῃ.

Ὁ τίγρaros

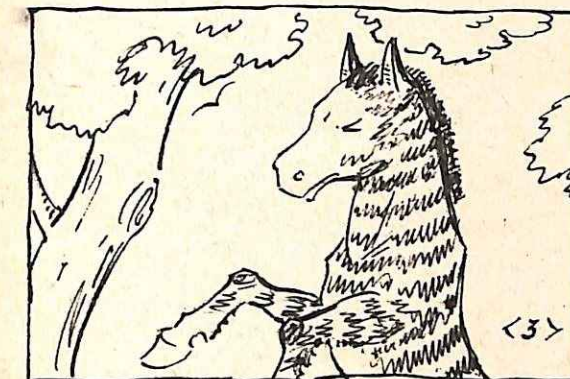
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Ἕνα βιβλίο παιδικὸ μὲ ζωγραφιὲς γεμάτο
ὁ ξέβρος βοήκε ἕνα πρωῒ. Τὸ σήκωσε ἀπὸ κάτω
καὶ διάβασε χαρούμενος: «Τῆς ζούγκλας τὰ θηρία».
Πάντα ζητοῦσε νὰ τὰ δῇ καὶ νὰ μιὰ εὐκαιρία.

Μιὰ - μιὰ λοιπὸν τίς ζωγραφιὲς περιέργως κοιτάζει,
ὁπότεν «Τίγρης» ξαφνικὰ κάτω ἀπὸ μιὰ διαβάσει.
Τίγρης;! Καὶ εἰν' ἡ γούνα του ἴδια μὲ τὴ δικιά μου!
Τίγρης λοιπὸν εἶμαι κ' ἐγώ;! Ἀ, τύχη! Τί χαρά μου!

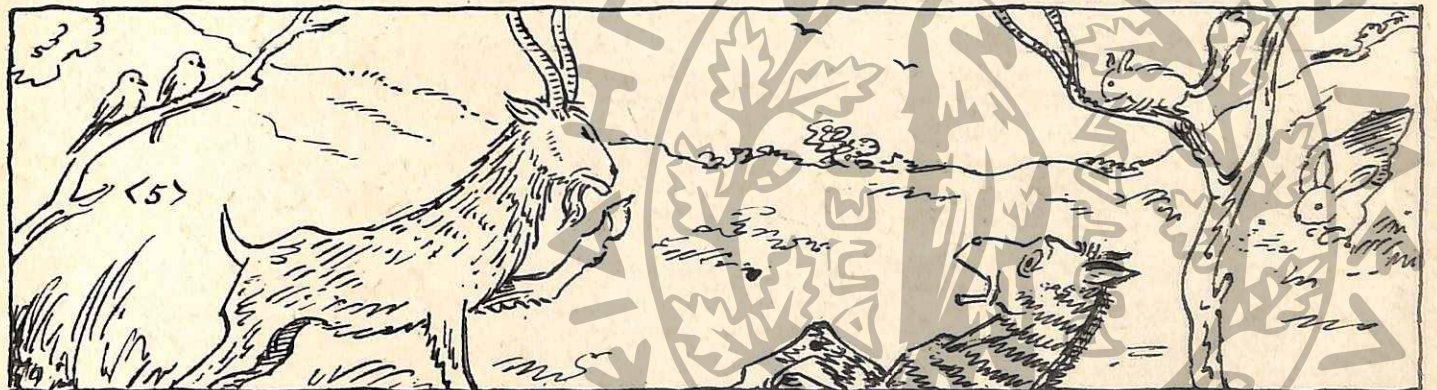

» Γιὰ νᾶχω ρίγες στὸ κορμί,
βέβαια, δίχως ἄλλο,
τίγρης θὰ εἶμαι ὅπως αὐτός.
Δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλω».

Καὶ ὑπερήφανος, ποῦ λές,
γιὰ τὴν καταγωγὴ του
καὶ σίγουρος γιὰ τὴν τρατὴ
τιγρίσια δύναμή του,

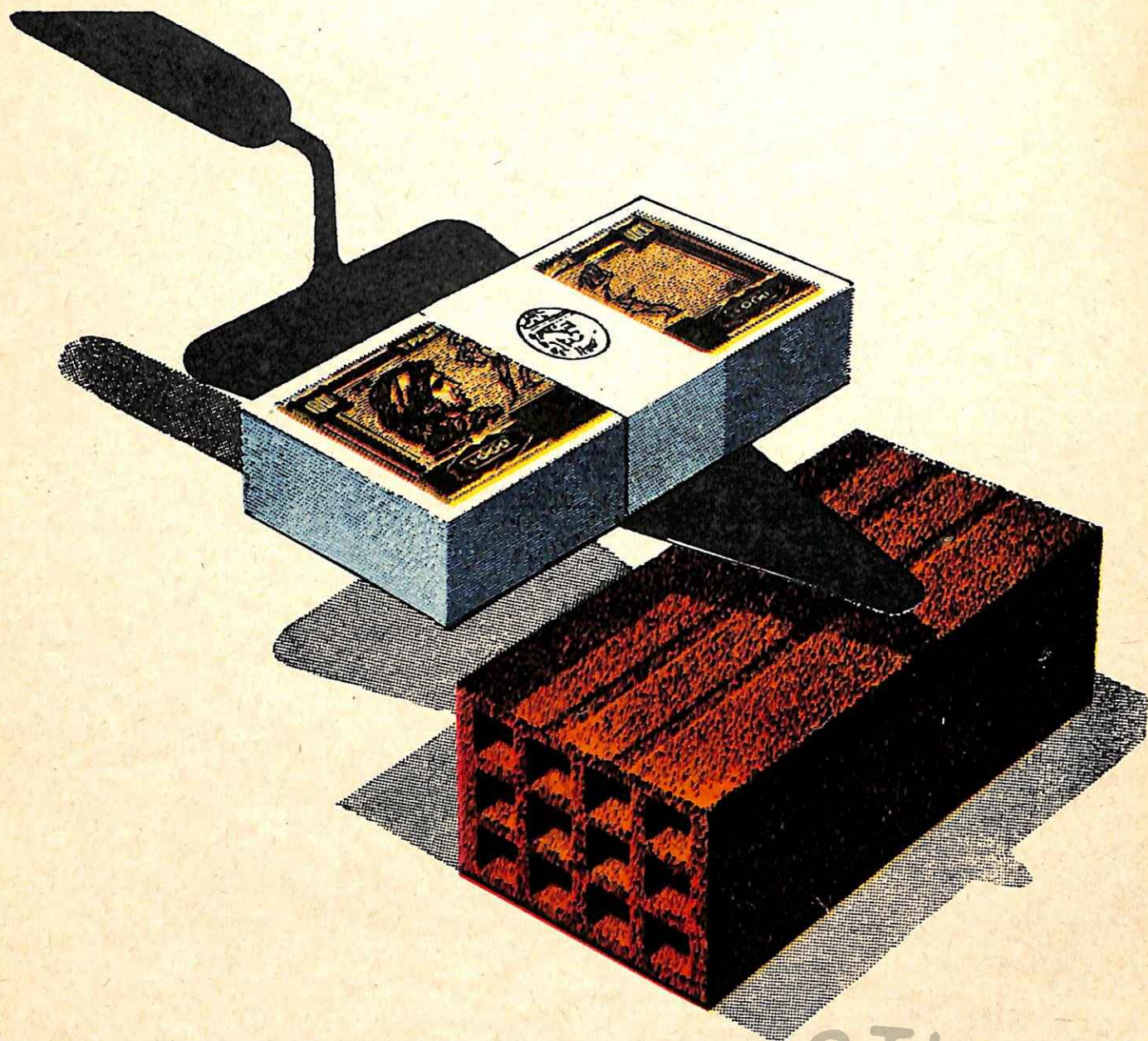
σ' ἕναε τράγο ἐφώνηξε:
«Στάσου. Νὰ γονατίσῃς.
Τίγρaros εἶμαι φοβερός
καὶ θὰ μὲ προσκυνήσῃς».

Κι ὁ τράγος: «Τί; Τρελλάθηκες;!»
Κι ὁ ξέβρος: «Ἄιντε χάσου.
Δὲ βλέπεις τίς ἀσπρόμανρες
γραμμὲς μου; συμφορὰ σου...»

Καὶ τώρα ὁ τράγος τὸν κοντὸ
στὸ ξύλο τὸν ταραίζει,
κ' ἐνῶ ὁ φτωχὸς ἀγκομαχᾷ,
«Ἐ, βλάκα» τοῦ φωνάζει,

ἀλλήμονο ἂν ἦτανε
τίγρaros — γιὰ φαντάσου —
γούνα ὁποῖος ἔχει ριγωτὴ
καθὼς ἡ ἀφεντιά σου...».

**Ἀπουτήστε
διὰ σας σπίτι
ΟΤΑΝ·ΟΠΟΥ και ΟΠΩΣ
ἐσεῖς τὸ θέλετε μὲ τὸ
ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ**

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ - ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

NATIONAL MORTGAGE BANK OF GREECE

DENIZELIY 40, AΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ. 621.243